

RANNIKON PUOLUSTAJA

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

nro 3/2020

Teemana

Laivue 2020 -hanke kokonaisuus

Konseptit osana
puolustusjärjestelmän
kehittämistä s. 36

Operatiivinen
harhauttaminen – Mikä siinä
on niin vaikeaa? s. 38

Sota-alusten
kehitysnäkymät
vuonna 1970 s. 49

Image Soft Oy: suomalaista huippuosaamista vedenalaisen valvonnan kokonaistoimituksiin

- *Vedenalaisen valvonnan kokonaisjärjestelmät: testattua tarkkuutta vedenalaisten aluksien ja jopa yksittäisten sukeltajien havaitsemiseen*
- *Operatiivisen toiminnan tueksi koulutussimulaattorit vedenalaiseen valvontaan ja sertifioituun merenkulun opetukseen*

Suunniteltu ja valmistettu Suomessa.
Järjestelmätoimituksia maailmanlaajuisesti
jo vuodesta 1990.

IMAGE SOFT
Underwater surveillance technology

Navigare necesse est

Merivoimien asiantuntijat ovat kirjoittaneet tämän lehden teemaan artikkelisarjan. Artikkelisarjalla viestitään Laivue 2020 -hankkeen kokonaisuudesta. Artikkelit vastuutettiin Merivoimien esikunnan osastoille ja muille hankkeen ydinosajoille. Suuri kiitos kaikille kirjoittajille vahvasta työstä.

Hankkeen kokonaisuutta lähestytään suorituskyvyn eri osatekijöiden näkökulmista. Lehden artikkelisarja avaa suorituskyvyn rakentamisen mallia ja eri ratkaisunäkökulmien tämänhetkistä vaihetta.

Doktriini. Doktriini luo perustan toiminnalle. Artikkelissa pureudutaan merellisiin operaatioihin ja meren hallinnan doktrinaariseen perustaan. **Organi-**

saatio. Suorituskyvyn organisaatio osatekijässä kuvataan, kuinka joukot on organisoitu toimintaa varten suoriutuakseen yhteisistä tehtävistä. Artikkelissa keskitytään aselajiorganisaatioihin eri sodankäyntialueilla.

Koulutus. Uusi laivue tarvitsee toimiakseen osaamisen kehittämistä ja uutta koulutusjärjestelmää. Artikkelissa tarkastellaan, mitä uutta osaamista tulemme tarvitsemaan Laivue 2020:ssa?

Materiaali. Laivue2020 -materiaaliprojektin artikkelissa kuvataan, mitä tarkoittaa, kun tavoitteena on hankkia Merivoimien käyttöön neljä suorituskyvyvaatimukset täyttävää Pohjanmaa-luokan korvetta kunnonosajärjestelmineen. **Henkilöstö.** Uuden alusluokan henkilöstösuunnittelun tavoitteena on tuottaa aluksille oikea-aikaisesti, oikeanlaista osaamista omaavaa sekä tehtäviin soveltuvaa henkilöstöä ottaen huomioon luopumishankkeiden henkilöstötarpeet ja mitava henkilöstön osaamisen kehittämiseen tähtäävä koulutusohjelma. **Tukeutuminen.** Merellisen huoltojärjestelmän on kyettävä tuottamaan luotettava ja mukautuva tukeutumisyjärjestelmä, joka kykenee tarjoamaan useita tukeutumisvaihtoehtoja merioperaatioiden tuek-

si. **Yhteen toimivuus.** Pohjanmaa-luokka on suunniteltu kansalliseen puolustukseen, mutta myös kansainvälisiin tehtäviin. Artikkelissa tarkastellaan, miten alus-luokka kykenee tehokkaasti harjoittelemaan ja toimimaan yhdessä kansallisesti ja kansainvälisten kumppanien kanssa NATO-, EU- ja YK-viitekehityksessä sekä muissa liittoumissa. Yhteistoimintakyky mahdollistaa lisäksi järjestelmien ja laitteiden soveltuvuuden informaation ja palvelujen vaihtoon keskenään.

Laivue 2020 -hanke on iso ja pitkäkestoinen kokonaisuus. Se pohjautuu puolustushallinnon eri organisaatioiden vuonna 2008 alkaneisiin tutkimus- ja suunnittelutyön tuloksiin sekä hankeryhmän tiedonhankintaan ja suunnitteluun.

Laivue 2020 -hankkeessa on kyse seitsemän käytöstä poistuneen tai poistuvan aluksen suorituskyvyn korvaamisesta ja päivittämisestä nykyaikaisia uhkia vastaan hankkimalla neljä monitoimikorvetta. Hanke ei muuta merivoimien taistelutapaa, vaan täyttää oman merkittävän osansa meripuolustuksen kokonaisuudesta. Hankkeen kustannus on 1,2 miljardia euroa.

LV2020-hanke toteutetaan Puolustusvoimien hankemallin

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

Päätoimittaja

Janne Herrala
Janne.Herrala@mil.fi
Kaikki sähköiset aineistot
pyydetään lähettämään
osoitteeseen:
toimitus@rannikonpuolustaja.fi

Toimitus

Toimitussihteeri
Seppo Alanko
toimitus@rannikonpuolustaja.fi
Markus Malila
markus.malila@mil.fi
Ove Enqvist, historia ja kirjallisuus
enqvist@oktanet.fi

Toimituksen osoite (postitettavat aineistot)

Seppo Alanko
Tmi Riimunkantaja
PL 118, 02101 Espoo

Toimitusneuvosto

Henrik Nystén,
toimitusneuvoston pj
Janne Herrala
Janne Huusko, RPR
Veli-Petteri Valkamo, MY
Tatu Vartiainen,
Rannikotykistön Opistouseserit
Maria Arminen
(varalla Jenni Kaipainen),
Merivoimien aliupseerit
Antti Ratia, Maanpuolustuksen
Henkilökuntaliitto
Antti Rautiainen, Sininen Reservi
Lars Eklund,
Suomenlahden Laivastokilta

Tilaushinnat vuodelle 2020

Yksittäiset kestotilaajat 24 euroa/
vuosikerta. Yleishyödyllisten
yhteisöjen jäsentilaukset
10 euroa/vuosikerta.

Osoitteenmuutokset ja tilaukset

Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 Hanko
puh 040 564 7695
e-mail jarmo.valtimo@
rannikonpuolustaja.fi

Lehden kotisivut

www.rannikonpuolustaja.fi

Kirjapaino

Grano Oy, Vaasa

Ilmoitusmyynti

Tmi Johanna Pelto
040 9030141
johanna@johannapelto.fi

Julkaisija

Rannikkoupseeriyhdistys RUY ry
Aikakauslehtien liiton jäsenlehti

Kansi

Kuva:
Thomas Litchfield.

Torpedon laukaisu

63. vuosikerta • 3/2020

RANNIKON PUOLUSTAJA 4/2020 ilmestyy viikolla 50.

Teemana: Merivoimien kokemuksia Koulutus2020

Lehden aineistopäivä on 23.10.2020 mennessä. Tekstit mieluiten rtf-tekstiedostoina (muutkin formaatit käyvät) sähköpostilla. Kuva-aineisto pape-ri-, dia-, tai digikuvina (tiff-, eps- tai jpg). Digikuvien minimiresoluutio on 300 dpi käytettävässä koossaan. Paperikuvia ei palauteta. Muusta menettelystä on sovittava erikseen päätoimittajan kanssa.

mukaisesti, jossa suorituskyy- vastuullinen (Merivoimat) vas-
taa suorituskyyvaatimuksis-
ta ja kokonaissuorituskyyvyn ra-
kentumisesta Puolustusvoimiin.
Logistiikkalaitos vastaa materi-
aalista suorituskyyvyn osate-
kijästä tilaajalta saamansa toi-
meksiannon mukaisesti. Hanke
etenee suunnitelman mukaan
ja hyvässä yhteistyössä Meri-
voimien ja Logistiikkalaitoksen
välillä. Hankkeessa ja materiaa-
liprojektissa on hyvä työn imu.

Kun hanke täyttää sille ase-
tetut suorituskyyvaatimukset
(FOC, Final Operational Capabi-
lity), hanke päätetään ja joukot
ja järjestelmät liitetään osaksi
Merivoimien operoivia joukkoja.

LV2020 -hanke on toteutu-
massa hienosti strategisen johta-
misen mallin mukaisesti. Merivoi-
mat pyrkii turvaamaan tulevai-
suutensa ja hallitsemaan ympä-
ristönsä suunnitellussa ja enna-
koivassa päätöksenteko- ja oppi-
misprosessissa. Merivoimien tu-
levaisuuden suorituskyy raken-
tuu osaavissa käsissä. ■

Raimo "Höyry" Häyrinen

1940 – 2019

MIKA KUUTTI

Suuri urheilumies ja merivoimien reserviläinen on poissa. Urheiluselostamisen parissa merkittävän työuran tehnyt Raimo "Höyry" Häyrinen oli myös aktiivisesti mukana merellisessä reserviläistoiminnassa. Yhdistyksemme pitkäaikainen jäsen ja Lavaston Sukeltajakilta ry:n kannattajajäsenen menehtyi rauhallisesti omassa kodissaan Alzheimerin taudin heikentämänä 13.5.2020.

Savonlinnassa 30.7.1940 syntynyt Häyrinen oli henkeen ja vereen merimies. Vuosina 1955–1961 Häyrinen työskenteli ajoittain merillä. Vahva kiinnostus merivoimiin syntyi varusmiespalveluksen aikana Upin Niemessä. Sotilasarvoltaan Raimo nousi aliupseerille korkeimpaan mahdolliseen, sotilasmestarin arvoon. Höyry muisti aina korostaa olevansa merimestari!

Urheilutoimittajana Höy-

ry tuli tutuksi jokaiselle meistä. Muistoja löytyy varmasti paljon. Omasta verkostostaan Raimo on todennut, että *"Kavereita minulla on paljon n. 2,5 miljoonaa suomalaista ja sitten vielä kaikki Merivoimissa palvelleet."*

Häyrisen aktiivinen huuto-kaupoissa ja antiikkiliikkeissä käyminen avasi tien myös huutokauppameklarin tehtävään. Moni merireserviläinen ja Sini-sen Reservin aktiivitoimija muistaa Raimo vetämät huutokaupat esimerkiksi monissa juhlatilaisuuksissa.

Höyry oli tuttu näky niin Merireserviläiset ry:n kuin Sininen Reservi ry:n ampumavuoroilla ja -kilpailuissa. Muistoissamme elää Raimon aina hersyvä, puhelias ja iloinen persoona. Hyviä vinkkejä nuoremmille ammunnanharrastajille oli aina tarjolla, unohtamatta niitä lukuisia merivoimiin liittyviä tarinoita!

Merisotilaat ja Merireser-

viläiset kunnioittavat Höyryn muistoa. Lakki – päästä! ■

Mika Kuutti

Puheenjohtaja, Merireserviläiset ry

Meripuolustuksen ammatti- ja jäsenlehti

RANNIKON PUOLUSTAJA

Helsingin Miinanraivaajakillan puheenjohtaja

Erik Erwes 1927–2020

Helsingin Miinanraivaajakillan pitkäaikainen puheenjohtaja Erik Erwes kuoli Helsingissä 10. heinäkuuta 92-vuotiaana. Hän oli syntynyt Viipurissa 1. marraskuuta 1927.

Karjalaispojan tie vei Viipurista Helsinkiin lyhyen evakossaolon jälkeen vuonna 1941.

Suoritettuaan koulunsa loppuun Erwes aloitti varusmies-

palveluksensa Helsingin laivastoasemalla Katajanokalla syksyllä 1946.

Palvelusaikanaan Raivausosasto 1:n yhteysalus m/s Pukion radistina toiminut Erwes osallistui sodan jälkeiseen miinanraivaukseen Suomenlahdella yhdessä muiden asevelvollisten, värvättyjen ja ammattisotilaiden kanssa.

Vaaran täyteinen raivaus-

kausi päättyi Erweksen kohdalla Pansiossa vuonna 1947.

Palveluksesta vapauduttuaan Erik suuntasi tarmonsatekstiilialalle, jossa hän työskenteli menestyksekkäästi kahden eri yrityksen palveluksessa, kunnes vuonna 1957 perusti omaa nimeään kantavan yrityksen Erwes Oy:n.

Parinkymmenen yrittäjävuoden jälkeen Erwes Oy eri-

Merellistä vaikutusvaltaa

Advanced Solutions from Seabed to Space
www.da-group.fi

koistui julkistilojen lattiapäällysteisiin. Yhtiö toimitti presidentinlinnan kokolattiamatot kolmen eri presidentin aikana, sekä myös Eduskuntatalon lattiapäällysteet yli neljännesvuosisadan ajan.

Liike-elämästä Erwes vetäytyi lopullisesti vuonna 2010 yli 80 vuoden iässä.

Vapaa-aikanaan Erwestä kiinnosti vapaaehtois- ja järjestötyö. Hän oli LC Helsinki Meilahden perustajajäsen. Vuosikymmenten aikana Meilahden klubi keräsi varoja useille eri kohteille kuten erityistä tukea tarvitseville pidennetyn oppivelvollisuuden oppilaille tarkoitetulle Marjatta-koululle ja Tarton alueen Suomen-pojille.

Hänellä oli myös huomattava vaikutus urheiluseura Torpan Poikien toimintaan ollessaan 1950-luvulla seuran sihteerinä sekä hallituksen jäsenenä. Hänen toimintaansa seuran 80-vuotishistoriikissa kuvataan korvaamattomaksi.

Lähimpänä Erweksen sydäntä oli kuitenkin Helsingin Miinanraivaajakilta, jonka puheenjohtajana hän oli Killan perustamisesta lähtien.

Erwes toimi sotien jälkeen merimiinojen raivaustyötä vuo-

sina 1945–1950 tehneiden miinanraivaajien ja heidän perintönsä vaalimisen puolesta. Hän oli luonut vuosien varrella erinomaiset suhteet Merivoimiin, aina ylimpään johtoon saakka. Miinanraivaajakillan myötävaikutuksesta saatiin 1. maaliskuuta 2000 voimaan laki, joka toi rintamalisän ja hammashuollon kustannusten korvauksen miinanraivaajille.

Tekemästään työstä Erwes palkittiin useilla eri kunnianosoituksilla, joista viimeisimpänä hänelle myönnettiin 4.luokan Vapaudenristi vuonna 2018. Sohilasarvoltaan Erik Erwes oli kersantti.

Vielä elämänsä viimeisen viikon aikana Erik Erwes osallistui sairavuoteelta käsin Merivoimien vuosipäivän 9. heinäkuuta kunniaksi järjestetyn Miinanraivaajien muistomerkillä tapahtuneen seppeleenlaskun järjestelyihin.

Tilaisuuden onnistuminen oli Erikille ensiarvoisen tärkeää, koska kyseessä oli ensimmäinen kerta, jolloin hän ei ollut vuosipäivänä laskemassa seppeletä muistomerkille, jota hän oli yhdessä kiltaveljien kanssa ollut aikaansaamassa ja pystyttämässä.

Luonteeltaan Erik oli aina tarmokas optimisti, joka ei pelännyt

tarttua vaativimpiinkaan haasteisiin tilanteen niin vaatiessa. Ystävänä Erik oli rehti, luotettu ja aina huomaavainen huumorintajun koskaan pettämättä. ■

**Matti Honkala,
Jaakko Valtanen,
Paavo Wihuri**

Kirjoittajat ovat Erik Erweksen ystäviä ja Helsingin Miinanraivaajakillan jäseniä.

Pohjanmaa-luokan korvetti havainnekuvassa Aurajoen suulla.

PUOLUSTUSVOIMAT

Teema

Pohjanmaa-luokka -hanke kokonaisuus

- 10 Merivoimat uuden edessä
- 14 Pohjanmaa -luokan vaikutukset Merivoimien doktriiniin
- 20 Merivoimien huoltojärjestelmä – mahdollistaja suorituskykyjen tukena
Tavoitteena Itämerellinen tukeutumisverkosto
- 22 Pohjanmaa -luokka materiaaliprojektin eteneminen
- 24 Suorituskyvyn osatekijä: Interoperability
- 26 Pohjanmaa -luokka eri sodankäyntialueilla
- 30 Kohti Pohjanmaa -luokan vaatimaa osaamista
- 32 Suorituskyvyn osatekijä: Personnel

Veli-Petteri Valkamo

Pekka Hietakangas

Eero Kallio

Laine, S.Sohlberg,
Murto ja Enroth

Tapio Lineri

Pekka Hietakangas

Thomas Gentz

Jarmo Heikkilä

Vakiot

Pääkirjoitus	3
Yhteinen julkaisumme	94
Tapahtumakalenteri	95

In Memoriam

Raimo ”Höyry” Häyrinen	4
Erik Erwes	6

Keskustelu

Konseptit osana puolustusjärjestelmän kehittämistä	36
---	----

Rannikkolohkon tiedonantoja

Operatiivinen harhauttaminen – Mikä siinä on niin vaikeaa?	38
---	----

ANITI RAUTAINEN

Kaikki toiminta ei ole lakannut. Naisten melontakurssi pidettiin Upinniemessä elokuussa.

Kuulumisia

Rannikkoupseeriyhdistys	54
Sininen Reservi	56
Suomenlinnan Rannikkotyöstökilta	64
Merireserviläiset	70
Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistys	78

Esa Anttonen

Vaasan rannikkojääkäripataljoonan ja rannikkojääkäreiden (Rannikkojääkärikilta, RannJP:n perinneyhdistys ja Teikarin Taistelijat) seppeleet Dragsvikin Teikarin kivellä.

Tapahtumia

Seppeleenlasku miinanraivaajien muistomerkille	46
Laatokan puolustajien muistomerkki kunnostettu	48

Kirjallisuus

Everstiluutnantti Lennartti Pohjanheimo ja hänen perustamansa asekoelmasäätiö	40
Neuvostoliiton sukellusveneet Itämerellä 1941-1945	42
Majakoiden ja luotsien Porkkala	44

Historia

Arkistojen helmiä	49
-------------------------	----

Laatokan Puolustuksen Perinneyhdistys	82
Turun Rannikkotyöstökilta	84
Turun Laivastokilta	86
Rannikkojääkärikilta ja Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys	88

Veli-Petteri Valkamo

Merivoimien operaatiopäällikkö Kommodori Veli-Petteri Valkamo

Merivoimat

uuden edessä

Kulunut vuosi on ollut kovin poikkeuksellinen monellakin tapaa. Tuskin kukaan vielä keväällä uskoi minkälaisen muutoksen koko yhteiskuntaan, puolustusvoimiin ja myös merivoimiin Korona- pandemia sai ja saa aikaan. Tätä artikkelia kirjoitettaessa olemme, valitettavasti, vastaanottamassa epidemian toista aaltoa, toivottavasti maltillisemmin kuin keväällä.

Moni asia on muuttunut. Varusmiesten koulutus, palvelus ja vapaa-ajan jaksottelu jouduttiin järjestämään kohortoinnin myötä kokonaan uudestaan. Perinteisestä kasarmipalveluksesta olemme siirtyneet lähes täysin koulutukseen maasto-olosuhteissa hyödyntäen myös simulaattorikoulutusta maksimaalisesti.

Joukot ja alukset miehistöineen pidetään erillään toisistaan, jotta minimoidaan mahdollisuus virukselle altistumiseen. Samaa periaatetta noudatamme tinkimättä myös esikuntarakenteisamme. Merivoimat osana Puolustusvoimia turvaamme toimintamme jatkuvuuden ja valmiuden kaikissa tilanteissa.

Epidemia on vaikuttanut merkittävästi myös harjoitus- ja valmiustoimintaan, jota on jouduttu organisoimaan uudestaan ja sopeuttamaan vallitseviin olosuhteisiin. Kevään meritais-

teluharjoitus, laivasto- ja rannikkojoukkojen taisteluteknisen ja -taktisen tason harjoitus, toteutettiin viruksen aiheuttamista olosuhteista ja rajoituksista johtuen osaharjoituksina ja kevennetyin tavoittein. Tässä onnistuimme olosuhteet huomioiden hyvin. Olemme varautuneet toteuttamaan tämän vuoden pääsotaharjoituksemme Meripuolustusharjoitus 2020:n samalla tavalla. Ennakoimme.

Olemme hajauttaneet toimintaamme, turvanneet ja varmentaneet johtamisemme. Näin jatkamme ja tästä saadut kokemukset ovat olleet erittäin positiivisia. Olemme oppineet muutoksen myötä paljon. Uuden edessä olemme.

Tehtävämme

Turvallisuustilanteen edellyttäessä osana Puolustusvoimien operaatiota Merivoimat kohottaa valmiuttaan turvataksaan

Suomen merialueen koskemattomuuden ja meriyhteydet.

Kriisin eskaloituessa aseellisen voiman käytöksi Merivoimat toteuttaa merioperaatioita Itämerellä torjuakseen mahdolliset hyökkäykset ja turvataksaan yhteiskunnan toimintaedellytykset.

Dynaaminen valmius

Merivoimat on aina ollut valmiusorganisaatio, jonka toimintaa leimaa korkea ja joustava valmius sekä ammattitaitoisuus. Toimintaympäristömme on kuitenkin jatkuvassa muutoksessa ja perinteinen sotilaallinen uhkamalli on monimuotoistunut.

Tämä edellyttää meiltä jatkossa oikein mitoitettua valmiuden ylläpitämistä osana puolustusvoimien operaatioita joka päivä; ylläpidämme dynaamista valmiutta, jolla kyetään reagoimaan toimintaympäristön muutoksiin tilanteen ja tarpeen niin

vaatiessa.

Tämä voi käytännössä tar-koittaa mm. kattavaa tilannetie-toisuutta ja -ymmärrystä, aloit-teellisuutta ja joustavia toimin-tatapoja.

*”Itämerellä lisääntynyt soti-laallinen toiminta on heijastunut Suomen merialueiden turvallisuus-teen. Toisaalta huoltovarmuuden takaaminen ei ole ikinä ollut Suo-melle yhtä tärkeätä kuin nyt. Merivoimien yhteistyö Ruotsin kans-sa sujuu molempien maiden kan-nalta mallikkaasti.” * LPAMIR Har-ju: Navigator 17.6.2019.*

Kehittyvät Merivoimat

Itämeren muuttunut turvalli-suusympäristö ja Suomen riip-puvuus meriyhteyksistä edellyt-tää meripuolustukselta jatkos-sakin monipuolisuutta, taiste-lunkestävyyttä ja korkeaa val-miutta. Tämä ehkäisee ja rajoittaa mahdollisuutta Suomen eristämiseen mereltä ja asevai-

kutuksen kohdentamiseen kriit-tisiä kohteita tai toimintoja vas-taan. Suomen sotilaallinen puo-lustuskyky muodostuu maa-, meri- ja ilmavoimista sekä niitä tukevista yhteisistä suoritusky-vyistä. Mikäli joku näistä ei ole kunnossa, ei Suomen sotilaalli-nen puolustukseen toimi.

Merivoimilla on riittävät suo-rituskyvyt, osaaminen ja toimi-va doktriini olemassa olevien suorituskykyjen käyttämiseksi muuttuneessa toimintaympä-ristössämme.

Muuttunut sodan kuva edel-lyttää Merivoimilta kattavaa ti-lannetietoisuutta, aloitteelli-suutta, joustavia toimintatapo-ja, sekä kykyä ylläpitää taiste-lukyky ja teknisesti kehittynei-tä järjestelmiä.

Merivoimien kehittäminen perustuu siihen, että tehtä-vät säilyvät nykyisen kaltaisina myös seuraavana vuosikymme-nä. Meripuolustuksella tulee

kyetä torjumaan mereltä suun-tautuvat hyökkäykset ja alue-loukkaukset sekä suojaamaan meriyhteydet.

Teemanumeron mukaises-ti, tässä lehdessä käsitellään ensimmäistä kertaa laajemmin Puolustusvoimien toista stra-tegista Laivue2020- hanketta, Pohjanmaa-luokkaa. Alusluo-kalle rakentuvat suorituskyvyt ovat vaikuttavuudeltaan ja ulot-tuvuudeltaan merkittäviä Meri-voimien lisäksi myös koko puo-lustusjärjestelmällemme.

Merivoimien kehittäminen on toki paljon muutakin. Ha-mina-luokan peruskorjauksen myötä on luotu uusi suoritusky-ky vedenalaiseen vaikuttami-seen vuosikymmenten jälkeen; torpedoasejärjestelmän käytön todentaminen tehtiin onnistu-neesti peruskorjatulta ohjusve-ne Torniolta elokuussa.

Rannikkojoukkojen kyky valvontaan, kohteiden suoja-

PUOLUSTUSVOIMAT/SAMULI HAAPALA

Torpedo 45 -ammunta ohjusvene Torniolta.

miseen, tulenantoon ja tarvittaessa painopisteen siirtoon on meripuolustuksen toimivuuden kannalta niin ikään keskeistä. Ylläpidämme rannikkopatterit, ensi vuosikymmenelle, valmistaudumme näiden korvaamiseen ja tulemmme lisäämään rannikkojoukkojen tulenantokyvyn valmiuksia jatkossakin ajoneuvosijoitteisella pintatorjuntaohjusjärjestelmillä.

Rannikkojoukoille liikkuvuus on kaikki kaikessa minkä myötä on tarkoituksena kehittää liikumiskykyä niin rannikolla kuin saaristossakin. Meripuolustuksen tulee kyetä jatkossa hallitsemaan oman toiminnan kannalta tärkeät meri- ja saaristoalueet.

Uudet suorituskyvyt ja järjestelmät edellyttävät myös paljon uuden omaksumista ja oppimista koko Merivoimilta, myös reserviläisiltämme. Osava ja toimintakykyinen reservi on meille entistä tärkeämpi. Tästäkin tarkemmin omassa erillisessä artikkelissa.

Merivoimat vaikuttaa jatkossa vahvasti kauemmaksi, syvemmin ja korkeammin pintaan, pinnan alle ja ilmaan. Uuden edessä olemme.

Kansainvälinen toiminta

Lakia Puolustusvoimista muutettiin 2017 siten, että se sisältää uuden tehtävän osallistumisesta kansainvälisen avun antamiseen.

Tähän lisättiin myös säännökset kansainvälisen avun pyytämisestä ja vastaanottamisesta. Kokonaisisuuden keskiössä on harjoitustoiminta erityisesti Ruotsin, sekä muiden kansainvälisten kumppaniemme kanssa.

Yhteistoimintamme Ruotsin merivoimien kanssa on vahvaa ja edelleen kehittyvää. Meillä on päivittäinen hyvä ja vuorovaikutuksellinen yhteistoiminta operaatiokeskusten välillä sekä käytännön harjoittelu laivasto- ja rannikkoyksiköiden kesken.

Olemme kansainvälisesti arvostettu kumppani, josta hyvänä esimerkkinä voidaan nostaa NATO:n pysyvään valmiusjoukkorakenteeseen (NRF – Na-

PUOLUSTUSVOIMAT/SAMULI HAAPALA

to Response Force) osallistuminen rannikkojääkärijoukolla ja miinantorjunta-aluksella, joka on myös ensimmäistä kertaa historiassa harjoitellut yhdessä kumppanina, mutta osana NATO:n pysyvää miinantorjuntaosasto (SNMCMG1 Standing Nato Minecountermeasures Group 1).

Kansainvälisen toiminnan tavoitteena on myös kansallisen puolustuksen vahventaminen, Merivoimien suorituskykyjen ja niiden yhteensopivuuksien kehittäminen sekä sotilaallisen avun anto- ja vastaanotto-kyvyn kehittäminen puolustus-
kykymme parantamiseksi.

Tavoitetilamme

Paluuta vanhaan ja totuttuun, entiseen toimintatapaan ja -malliin sellaisena, kun me sen vielä alkuvuonna koimme, ei ole.

Mukaudumme ja katsomme tulevaan, jossa Merivoimat on yhtenäinen, hyväksyttävä ja toimintakykyinen merellinen organisaatio, joka vastaa nähtävissä oleviin 3D-merellisiin tehtäviin ja toimintaympäristöön, ja jonka pidäke ja taistelukyky perustuvat toimintakykyisten ja tulivoimaisten joukkojen ja taistelunkestävien järjestelmien korkeaan käyttövalmiuteen ja tehtävien joustavaan ja koordinoituun toimeenpanoon kaikissa

valmiustiloissa ja ulottuvuuksissa.

Merivoimien taistelu perustuu tulevaisuudessa

- Kattavaan ja taistelunkestävään tilannekuvaan ja johtamiseen,
- Tulivoimaisiin, taistelunkestäviin ja liikkuviin operatiivisiin joukkoihin,
- Hajautettuun toimintaan mutta keskitettyyn vaikuttamiseen,
- Kansallisesti ja kansainvälisesti verkottuneeseen yhteisoperointiin,

Kaiken keskiössä on merisotilas.

Pekka Hietakangas

KOMKAPT Pekka Hietakangas, MERIVE M5
Hankesektori, LV2020 hankepäällikkö

Suorituskyvyn osatekijä
Doctrine on MERIVE M5
Suunnitteluosaston vastuulla.

Pohjanmaa-luokan vaikutukset Merivoimien doktriiniin

Mihin doktriinit perustuvat?

Sodankäynti perustuu vuosituhansien aikana hioutuneisiin loogisiin lainalaisuuksiin, joita voi kutsua sodankäynnin yleisiksi teorioiksi. Lainalaisuudet saavat muotonsa kulloinkin käytettävissä olevan teknologian ja materiaalin, käyttötavan ja taidon sekä ympäristön viitekehyksestä. Yleiskäsitteenä voisi puhua sotataidosta (Art of War). Teollisen aikakauden tunnetuimmat sotateoriat ovat edelleen valideja ja eri maiden asevoimat ammentavat niistä omia doktriinejaan. Länsimaisessa merisotateoriassa keskei-

simmät teoreetikot ovat Sir Julian Corbett (1854–1922), jonka pääteos *Some Principles of Maritime Strategy* alleviivaa meriyhteyksien strategista merkitystä meriyhteyksistä riippuvaisille valtioille. Corbett kuvasi muun muassa menetelmiä, joilla meriyhteyksiin meren hallinnan kautta vaikutetaan ja niitä suojataan. Meren hallinnan keinoja ovat muun muassa vihollisen taisteluvoiman lyöminen tai merisaarrostitukset. Toinen merkittävä teorioitsija oli Alfred Thayer Mahan (1840–1914), jonka pääteos *The Influence of Sea Power Upon History 1660–1783* kuvaa

merisodan ja -operaatioiden strategista vaikuttavuutta myös muuhun sodankäyntiin. Ratkaisut ja lopputulokset, jotka merellä saavutetaan, ohjaavat voimakkaasti myös maaoperaatioiden suuntaa. Siksi Mahan korosti aktiivista ja ratkaisuhakuista meridoktriinia. Merisodan ympäristössä aloitteen tempaajalla on aina merkittävä etu käytössään ja siellä saavutetut ratkaisut poikivat seurannaisvaikutuksia myös maaoperaatioihin. Merioperaation kautta voidaan avata tai suojata mantereen sivustaa tai sulkea täydennykset tai huoltovarmuus.

Pohjanmaa -luokka muodostaa meripuolustuksen rungon pitkälle tulevaisuuteen. Kuvassa Merivoimien päätehtävät ja sen toteuttamiseen liittyvät aselajitoiminnot.

Pohjanmaa -luokka on osa puolustusjärjestelmää.

2000-luvun merkittävimmät kirjoittajat ovat Milan Vego ja Geoffrey Till. Vego pääteoksena voidaan pitää kirjaa *Joint Operational Warfare* ja Tillin *Sea Power; Theory and practise*. Yhteistä kaikille luetelluille teoreetikoille on se, että heidän kirjoituksensa perustuvat nimenomaan historian tutkimiseen – miten, millaisissa olosuhteissa ja millä lainalaisuuksilla ratkaisut merellä ovat tuottaneet toivotun lopputuloksen tai epäonnistumisen. Samoin kaikki perustavat oman ajattelunsa käsitteen ”meren hallinta” ympärille. Merta ei voi pysyvästi miehittää, mutta siellä voi olla pidemmän aikaa läsnä. Tämä fakta erottaa toimintaympäristön maa- ja ilmasodan teorioista. Suljetun merialueen (vrt Itämeri) merisota ei tosin ole puhdasta merisotaa, vaan se on aina

yhteisoperointia (”JOINT”). Myös tämä fakta yhdistää näitä yleisiä merisodan periaatteita. Strategisessa kuvassa laivasto on yhtä riippuvainen mantereen sotatoimien onnistumisesta kuin mantereen sotatoimet laivaston onnistumisista.

Nykyaikainen merisotataito

Vaikka teknologia on valtavasti kehittynyt, pohjautuu nykyaikainen merisotataito edelleen samojen keskeisimpien käsitteiden ympärille. Pidemmän kantaman sensorit ja asejärjestelmät tai robotiikka eivät ole kyenneet romuttamaan vallalla olevaa paradigmaa. Merisodankäynti on edelleen kampailua siitä, kuka ja millä reunaehdoilla merta voi käyttää. Samoin lähtökohtatilanne Suomen

osalta on edelleen se, että valtakunta on riippuvainen läntisestä meriyhteydestä ja yhteiskunnan kriittinen infrastruktuuri on rannikolla. Voidaan siis todeta, että vaikka Pohjanmaa-luokan korvetit ovat aiempia aluksia suurempia, ei koko johdu doktriinin tai teorian muutoksesta. Kansainvälisen näkemyksen mukaan suljetulle, mutta olosuhteiltaan vaativalle ja samalla vaikuttavuudeltaan kriittiselle merisotinäyttämölle, korvetin kokoluokan alukset ovat juuri se alustyyppi joita menestyskellisiin merioperaatioihin tarvitaan. Ominaisuudet, joita yleisesti 2000-luvulla tavoitellaan, ovat tulivoima, ulottuvuus, toimintavalmius, nopeus ja liikkuvuus. Nämä ominaisuudet kaikista alusluokista kohtaavat parhaiten korvetissa.

Suorituskyvyn osatekijä ”Doctrine” on rakentunut osana käyttöönottoprojektia aikataulussa. Vuoden 2020 aikana Merivoimien esikunta on yhdessä muiden puolustushaarojen ja Pääesikunnan kanssa tarkentanut Pohjanmaa -luokan käyttöperiaatteita puolustusjärjestelmävaatimusten ja hankkeen suorituskykyvaatimusten pohjalta. Käyttöperiaatteiden tarkennukselle on ollut juuri nyt oikea aika, kun aluksen taistelujärjestelmän yksityiskohdat osajärjestelmineen ovat selvillä. Valmistuttuaan ja operatiiviseen käyttöön hyväksyttyinä Pohjanmaa -luokan korvetit edustavat viimeisintä teknologiaa. Sensori-, ase- ja laivajärjestelmät mahdollistavat monipuolisten ja tarvittaessa pitkäkestoisten merioperaatioiden toteutuksen. Pohjanmaa -luokan alukset ovat myös luonteva osa Puolustusvoimien yhteisoperointia. Strategisten hankkeiden (LV2020 ja HX) yhdessä muodostama suorituskyky tulee olemaan enemmän kuin osiensa summa, ja molemmat

ovat vuorovaikutuksessa Puolustusvoimien yhteisten suorituskykyjen kokonaisuudessa. Toimintaympäristötietoisuus yhteisessä taistelutilassa kehittyy valtavasti ja samalla kyky vaikuttaa entistä pidemmälle ja tarkemmin lisääntyy.

Merellisessä taistelutilassa Pohjanmaa -luokan korvetit ovat varsin uskottava kynnsajärjestelmä. Alukset kykenevät hyödyntämään ympäristöään ja toimiessaan osastona niiden kyky verkottuneeseen sodankäyntiin on maailman mittakaavalla huippua. Aktiivinen ja päättäväinen käyttöperiaate mahdollistaa laivaston pidäkkeen muodostumisen (*”Fleet in Being”*) ja tarvittaessa vastustajan merenhallinnan kiistämisen (*”Disputed sea control”*). Pohjanmaa -luokan korvetit mahdollistavat Merivoimien operointivapauden kaikissa sääolosuhteissa syysmyrskyistä talvipakkasiin.

Suomalainen merisotataito on aina perustunut olosuhteiden ja toimintaympäristömme täysimääräiseen hyväksikäyttöön. Me tiedämme, mitkä asejärjes-

telmät olosuhteisiimme parhaiten soveltuvat. Pohjanmaa -luokan korvettien pääaseina säilyvät Itämeren olosuhteisiin erinomaisesti soveltuvat merimiinat ja ohjukset. Alusten taktinen ja taistelutekninen käyttöperiaate jatkaa miinalaivojen ja ohjusveneidien parhaiden käytänteiden vaalimista. Tulenkäyttövalmius ja -kyky rakennetaan toimintavarmuuden päälle. Mikäli merimiinaa aseena joudutaan käyttämään, sen teho perustuu nopeaan ja riittävän laajaan toimeenpanokykyyn. Pintatorjuntaohjuksen teho puolestaan perustuu vastustajaa parempaan tilanneymmärrykseen ja keskitettyyn tulenkäyttöön. Korvettien suunnittelussa näiden kahden pääasejärjestelmän käytön mahdollistaminen, tarvittaessa yhtä aikaa, onkin ollut kantava teema. Kaikkien muiden järjestelmien ja laivan monipuolisten suorituskykyjen tarkoitus on turvata näiden kahden pääasejärjestelmän käyttö.

Merivoimien doktriini, eli taisteluoppi, on kuvattu kenttäohjesäännössä 3.2 *Merioperaa-*

LÄSNÄOLOKYKY:

- yli 2 viikkoa ilman täydennyksiä
- jatkuva tilannekuva ja tulenkäyttövalmius
- menkelpoisuus, jäissäkulkukyky
- liikkuvuus avomerellä ja saaristossa

TILANNEKUVA:

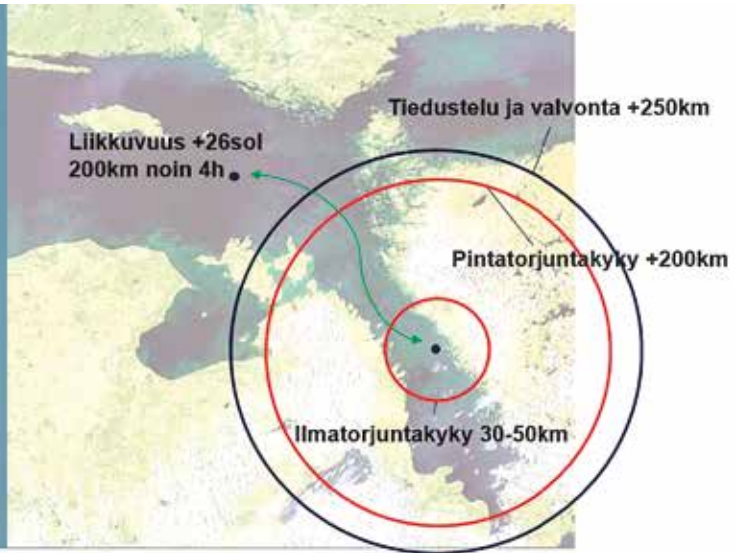
- viestitiedustelu
- tutkatiedustelu
- analysointikyky ja verkottuneisuus (MULTILINK)
- valvonta- ja maalinosoituskyky

VAIKUTTAMISKYKY:

- Elektroninen vaikuttaminen (havainnosta häirintään)
- Merimäinoittaminen
- Pintamaalit (liikkuvat, kiinteät)
- Ilmamaalit (UAS – ohjus – lentokone/ heko)
- Vedenalaiset maalit (sukeltaja – UAV – sukellusvene)

JOINT, COMBINED:

- Osa Puolustusvoimien yhteistä vaikuttamista
- Kansainvälisesti yhteensopiva
- REC (Remote engagement capability)

tiot. Kuinka Merivoimien taisteluoppi uusien suorituskykyjen myötä muuttuu, vai tarvitseeko sen tämän suorituskyvyn

myötä radikaalisti muuttua? On selvää, että uusien asejärjestelmien myötä taistelutekniiset ratkaisut muuttuvat ja ope-

raatioalueen ”aika ja tila” ikään kuin kutistuvat – uuden sensori- ja asejärjestelmäteknologian myötä. Näemme toisem-

me kauempaa, kykenemme vaikuttamaan toisiimme kauempaa. Kuten jo artikkelin alussa kuvasin, merisodan teoreettiset fundamentit eivät kuitenkaan ole muuttuneet. Maantiede ei ole muuttunut, eivätkä Me-

rivoimien päätehtävät ole muuttumassa. Doktriinin tärkein anti onkin juuri kuvata nuo päätehtävät ja niiden yleinen toteutusperiaate sekä tyypilliset taktiset tehtävät. Päätehtäviä hän viimekädessä toteutetaan

joukoille käskettävien taktisten tehtävien kautta. Yhteinen doktriini on pohja käsitykselle, kuinka joukkoja ja järjestelmiä käyttämällä me uskomme saavuttavamme tavoitteemme, eli varmistamme sen, että kykenem-

Merisotateorian käsitteitä

(eri lähteistä koonnut, yhdisteltyt ja suomentanut KOMKAPT Pekka Hietakangas):

Laivaston pidäke (*Fleet in Being*)

Laivasto olemassaolollaan, ilman sen aktiivista käyttöä sotatoimiin, muodostaa pidäkkeen. Vastustaja ei halua haastaa laivastoa merellä ja luopuu merenhallinnan aktiivisista tavoitteistaan ja siten myös omista merioperaatioistaan. Pidäkkeen ylittäminen johtaa kamppailuun merenhallinnasta.

Kiistanalainen merenherruus (*Disputed Sea Control*)

Kiistanalainen merenherruus on tila, johon päädytään, mikäli kumpikaan osapuoli ei tavoittele merenhallintaa tai mikäli toinen osapuoli kykenee kiistämään merenhallinnan tavoittelematta sitä itsekään, vaan pyrkien estämään vastustajansa vapaan merenkäytön (*Sea Denial*). *Sea Denial* voidaan edelleen jakaa kahteen alakategoriaan. **Rajoitettu kiistäminen (*Limited Sea Denial*)**, jossa vastustaja kiistetään saavuttamasta merenhallinnan taso ”Working Control” toteuttamalla yllättäviä rajoitettuja iskuja kaukaa ja välttämällä joutumasta ratkaisevaan taisteluun. Tavoitteessa *Limited Sea Denial* merialuetta ei haluta käyttää omiin aktiivisiin merioperaatioihin, vaan sillä estetään vain vastustajaa toteuttamasta merioperaatioitaan. **Puolustuksellinen kiistäminen (*Defensive Sea Denial*)** kuvaa menetelmää, jossa vastustajan merenhallinta pyritään kiistämään niin kaukaa kuin mahdollista

poistumatta omalta tukialueelta. Tässä menetelmässä puolustava osapuoli luovuttaa ajan (time) ja tilan (space) hallinnan aloitteen hyökkääjälle. Kapeilla merialueilla rannikolle sijoitetut asejärjestelmät muodostavat tyypillisesti *Defensive Sea Denial* asteleman.

Merisaarto (*Blockade*)

Saarrostuksella tai muulla merialueen rajoituksella estetään vapaa merenkäyttö ja siten vaikutetaan meriyhteyksiin. Saarrostusta voidaan käyttää myös ilman aseellista konfliktia. Saarrostus toimiakseen edellyttää vähintään ajallisen ja paikallisen merenherruuden (”Working Control”) saavuttamista. Saarrostuksen menetelmiä ovat mm. lähi- ja kaukosaarrostus sekä kapeikkokontrolli (”Choke-point-control”). Merisaarron tavoite on sotilaallinen, poliittinen, taloudellinen tai näiden kaikkien yhdistelmä.

Ratkaiseva taistelu (*Decisive Battle*)

Ratkaisevan taistelun käyminen johtaa voittajan merenhallintaan. Ratkaisevaa taistelua välttelevä osapuoli menettää oman merenhallintansa ajan ja tilan suhteen ratkaisevaa taistelua hakevan eduksi. Ratkaisevan taistelun käyminen taktisella tasolla tarkoittaa sitä, että hävinnyt osapuoli on lyöty eikä kykene jatkamaan kohti tavoitettaan tai loppuasetelmaa.

me suoriutumaan päätehtävistämme. Toivottavasti tämä artikkeli herätti lukijassa ajatuksia, sillä yleisesti doktriinin yksi tehtävä on osaltaan myös ohjata suorituskkyjen rakentamista - ei niin, että rakennetaan suo-

rituskkyvyt ja mietitään sitten, kuinka niitä käytetään.

Ote LV2020 hankkeen ensimmäisestä hankesuunnitelmasta:
”LV2020 hankkeella korvataan 2010-2020 -lukuilla poistuvien

alusten suorituskkyvyt: aluevalvontakky, avomerimiinoittamiskky sekä pinta-alusten ja sukellusveneiden torjuntakky. Nämä suorituskkyvyt luovat perustan meren hallinnalle ja meriliikenteen suojaamiskyvylle”

Tilapäinen merenhallinta (Temporary Sea Control)

Tilapäisessä merenhallinnassa toinen osapuoli menettää jostain syystä aloitteensa ja kykynsä määrääjäksi ja toinen osapuoli voi tällöin hyödyntää merta vapaasti omiin merioperaatioihinsa ilman riskiä. Tilapäinen merenhallinta on avautuva mahdollisuus, joka tulee käyttää edistämään omaa tavoitetta tai tavoiteltavaa loppuasetelmaa.

Merenhallinta

Merenhallinnalla tarkoitetaan sekä omaa että vastustajan kykyä tai mahdollisuutta käyttää merta. Merenhallinnalla määritetään, miten merta voidaan käyttää ja millaisin rajoituksin. Merenhallinta jakaantuu viiteen tasoon:

Taso 1 Täydellinen merenherruus

- Omilla joukoilla on täysi vapaus operoida ilman keskeytyksiä.
- Vastustaja ei kykene lainkaan operoimaan.

Taso 2 Ajallinen ja alueellinen merenherruus

- Omat joukot kykenevät operoimaan suurella toiminnanvapaudella.
- Vastustaja voi operoida vain suurella riskillä.

Taso 3 Kiistanalainen merenherruus

- Kumpikin osapuoli toimii huomattavalla riskillä. Operointi edellyttää ajallista tai alueellista merenherruutta.

Taso 4 Vastustajalla on ajallinen ja alueellinen merenherruus (taso 2 käänteisenä)

- Vastustaja kykenee operoimaan suurella toiminnanvapaudella.
- Omat joukot voivat operoida vain suurella riskillä.

Taso 5 Vastustajalla on täydellinen merenherruus (taso 1 käänteisenä)

- Vastustajalla on täysi vapaus operoida ilman keskeytyksiä.
- Omat joukot eivät kykene lainkaan operoimaan.

Eero Kallio

KOMKAPT Eero Kallio,
M4 apulaisosastopäällikkö

*Suorituskyvyn osatekijä
Facilities on MERIVE M4
Huolto-osaston vastuulla.*

Merivoimien huoltojärjestelmä – mahdollistaja suorituskykyjen tukena

Tavoitteena Itämerellinen tukeutumisverkosto

Puolustusvoimallisesti uudet suorituskyvyt, kuten LV2020, asettavat uudenlaisia vaatimuksia Merivoimien huoltojärjestelmälle ja sitä kautta koko Puolustusvoimien logistiikkajärjestelmälle. Merellisen huoltojärjestelmän on kyettävä tuottamaan luotettava ja mukautuva tukeutumisjärjestelmä, joka kykenee tarjoamaan useita tukeutumisvaihtoehtoja merioperaatioiden tueksi.

Laivue 2020 avaa uuden näkökulman huollon toteuttamiseen Itämeren ympäristössä. Pitkäkestoinen operointi Itämerellä pakottaa tarkastelemaan huoltoa uudella tavalla. Jatkuva läsnäolo edellyttää huoltoaluksilta kykyä operoida siellä missä uudet taistelualuksetkin operoivat – kaikissa olosuhteissa. Merivoimien huoltojärjestelmän on kyettävä toimittamaan tuki joukoille aikaisempaa laajemmalla alueella. Tämä tehtävä on kyettävä toteuttamaan aina rantaviivasta saaristoon ja avomerelle – logistiikkajärjestelmän ja kumppanien tukemana.

Merivoimien huollon verkostoajattelussa on kyse toimintaedellytysten luomisesta koko Itämeren alueella. Järjestelmää rakennetaan merelliset tarpeet edellä tukeutuen logistiikkajärjestelmän tuottamiin mahdollisuuksiin niin kotimaisten kuin kansainvälisten kumppanien tuella. Verkoston eri elementit täydentävät toisiaan ja loppua-

setelmassa verkosto ei ole riippuvainen yhdestä toiminnosta, vaan vaihtoehtoilla kyetään tarvittaessa paikkaamaan puutteet. Kriisiajan valmius edellyttää riittävää merellisen huollon omavaraisuutta. 20- ja 30-luvun vaihteen keskeinen kysymys liittyykin 30-luvulla vanhenevan huoltoaluskaluston korvaamiseen ja suorituskykyjen päivittämiseen kaikkien olosuhteiden avomeritoimintaan.

Meripuolustuksen infra kehittyä – taustalla koko meripuolustuksen tarpeet

Tukikohtien kehittämistä tarkastellaan osana meripuolustuksen ja logistiikan kokonaisuutta. Tukeutumisjärjestelmän perusta luodaan päätukikohtien rakenteiden perustalle unohtamatta yhteiskunnan mahdollisuuksien kustannustehokasta hyödyn-tämistä. Merivoimien tukikoh-tien keskeisiin kehityskohteisiin kuuluvat kasarmien ohella sata-marakenteiden, sekä varasto- ja

kunnossapitomahdollisuuksien kehittäminen yhdessä kumppanien kanssa. Laiturirakenteiden peruskorjaamisen yhteydessä kehitetään Merivoimien poltto-ainelogistiikka yhdessä Huolto-varmuuskeskuksen kanssa.

Infrastruktuurin rakentami-nen näkyy erittäin vahvasti Me-rivoimien toiminnassa 2020-lu-vun alkupuolella. Lähivuosina on tarkoitus korjata ja nykyaikais-taa elinjakson päässä olevia sa-tama-alueiden laiturirakentei-tä. Tämä infrastruktuurin elin-jaksopäivitys tapahtuu juuri oi-keaan aikaan. Merivoimat saavat käyttöönsä peruskorjatun Ha-mina-luokan myötä uusia ase-järjestelmiä, joiden vaatimuk-set voidaan huomioida laiturien suunnittelussa ja toteutuksessa. Myös uuden Pohjanmaa-luokan vaatimukset ehditään huomioida niin, että alusluokan käyttöönot-to ei edellytä erillisiä muutostöi-tä. Vuosikymmeniä vanhojen lai-turien päivittäminen nykyajan vaatimusten mukaiseksi näkyy myös ympäristönsuojelun näkö-kulmasta – niin polttoaineen ja-kelu kuin jätehuolto kyetään to-teuttamaan entistäkin tehok-kaammin ja turvallisemmin.

Alusten ja asejärjestelmien kehittyminen näkyy koko tu-keutumisjärjestelmässä. Logis-tiikan hankkeiden tuottama ke-hittynyt kuormankäsittelykyky ja laiture-infrastruktuurin kehit-täminen muodostavat perus-tan tukeutumisjärjestelmälle, jolla mahdollistetaan meripuo-lustuksen uusien suorituskyky-jen tehokas operointi tulevina vuosikymmeninä. ■

RAUMA CATA

**Merihinauspalvelut ja
jäänmurto yhdeksän
hinaajan kalustolla
Itämeren alueella.**

www.raumacata.fi
raumacata@raumacata.fi
Tel. (02) 822 7900
Lounaisväylä 3
26820 RAUMA

Laine, S.Sohlberg, Murto ja Enroth

KOMDRI Laine, S.Sohlberg,

KOM Murto, INSKOMKAPT Enroth

Suorituskyvyn
osatekijä Materiel LOGL
Materiaaliprojektin vastuulla.

Pohjanmaa -luokka materiaali-projektin eteneminen

LV2020-materiaaliprojektin tavoitteena on hankkia Merivoimien käyttöön neljä suorituskykyvaatimukset täyttävää Pohjanmaa-luokan korvetta kunnossapitojärjestelmineen.

Puolustusvoimien Logistiikkalaitos kantaa kokonaisvastuun materiaali-projektin läpiviennistä ja projektissa hankittavien osakokonaisuuksien yhteensovittamisesta. Tällainen vastuu on laajamittaisessa rakentamisprojektissa tyypillisesti pääurakoitsijalla ("Prime Contractor" tai "PRIME"). Jo vuonna 2016 päätetyn hankintastrategian mukaisesti PVLOGL pitää tämän roolin

itsellään ja toimittaa alukset Merivoimille, annetussa aikataulusa ja budjetissa, yhdessä projektin kumppaneiksi valittujen päätoimittajien kanssa.

Projekti on edennyt suunnitelmallisesti. Käynnissä on parhaillaan suunnitteluvaihe, jossa keskitytään yksityiskohtaiseen laiva- ja järjestelmäsuunnitteluun. Toimittajat ovat saaneet teknisen suunnittelun vauhtiin, ja projektin kaikki osapuol-

let ovat sitoutuneet tiiviiseen yhteistyöhön. Suunnittelu jatkuu vuoden 2021 loppuun. Välitavoitteina suunnittelussa ovat alustavat ja lopulliset suunniteluaineiston hyväksynnit (Preliminary / Critical Design Review), joiden huolellisen valmistelun avulla pienennetään rakentamisen aikaisia riskejä. Tämäkin vaihe on siten merkittävä ja edellyttää vahvaa sitoutumista ja peräänantamatonta, huolel-

Pohjanmaa -luokan rakentamisaikataulu.

lista työskentelyä kaikkien osalta, vaikkei siitä vielä nähdäkään konkreettisia tuloksia.

Taistelujärjestelmän hankintaa edelsi kansainvälinen tarjouskilpailu, jonka perusteella sen toimittajaksi valikoitui Saab. Toista vuotta kestänyt kilpailutus sisälsi neuvottelumenettelyn, jonka aikana järjestelmää koskevia suunnitelmia edistettiin huomattavasti. Saab onkin saanut järjestelmää koskevat suunnitelmat sekä sen rakentamiseen osallistuvan laajan alihankintaverkoston kokoamisen jo varsin pitkälle. Tilaajana meidän tehtävänämme on vakuuttua, että rakennettavat ja laivoihin integroitavat ratkaisut ovat hankkeen asettamien vaatimusten mukaisia, minkä lisäksi niistä on vielä rakennettava eheä ja toimiva kokonaisuus. Olemme kuluvan vuoden aikana perehtyneet esitettyihin ratkaisuihin ensimmäisissä virallisissa katselmuksissa. Työ jatkuu järjestelmän tarkemman suunnittelun parissa.

Laivat rakentava telakka, Rauma Marine Constructions, on niin ikään edennyt perussuunnittelussa, minkä jälkeen seuraa valmistussuunnittelu. Lähtökohtana on, että alusten rakennuserittelyn mukaiset suunnitelmat ovat huolellisesti viimeistelty ennen kuin ensimmäistäkään laivan rungon osaa aletaan valmistaa. Tällä pyrimme saavuttamaan mahdollisimman huolellisen, eheän ja kaikin puolin arvioidun kokonaisuuden, jotta myöhemmässä vaiheessa ei jouduttaisi merkittäviin muutostöihin.

Samanaikaisesti on käyn-

nissä merkittävä osakokonaisuus: telakka hankkii aluksiin asennettavat laivatekniset pää- ja apulaitteet ja järjestelmät. Suunnittelussa otetaan luonnollisesti huomioon myös kaikkiin näihin laitteisiin liittyvät lähtötiedot. Kun on kyse uudesta sotalaivakonseptista, on luonnollista, että telakka ja materiaali-projekti tekevät tiivistä yhteistyötä myös laitehankinnoissa.

Pohjanmaa-luokan korvetien erityislaatuisuudesta kertoo myös esimerkiksi aluksiin hankittava potkuri- ja akselikokonaisuus. Tähän liittyy hanketta edeltävä perinpohjainen tutkimus, jonka tuloksia hyödynnetään nyt aluksia rakennettaessa. Tämän kokonaisuuden toimitamisesta on erillinen sopimus Aker Arctic Technologyn kanssa. Hankinta etenee niin ikään materiaali-projektin aikataulussa ja suunnitelmien mukaisesti.

LV2020-projektin kanssa samanaikaisesti etenevät PTO2020- ja LV2000MLU-projektit tuottavat osaltaan valmiita ratkaisuja Pohjanmaa-luokan aluksille, kuten uuden pintatorjuntaohjuksen ja torpedon. Näiden lisäksi aluksiin tullaan asentamaan suuri määrä jo Merivoimien käytössä olevaa materiaalia (nk. Government Furnished Equipment, GFE), esimerkiksi viestivälineitä ja aluksen 57 mm päätykit, jatkokäytettyinä ja modifioituina Hamina-luokalta.

Projektin rakentamisvaihe käynnistyy vuoden 2022 alussa kestäen aina vuoteen 2027, johon mennessä alukset rakennetaan porrastetusti samalla, kun tais-

telujärjestelmät vastaanotetaan toimittajalta, toimitetaan aluksille, asennetaan paikoilleen rakentamisaikataulun puitteissa sekä otetaan käyttöön satama- ja merikokeiden yhteydessä.

Materiaali-projektin aikana huolehditaan myös rakennettavien alusten sekä niihin asennettavien järjestelmien kunnossapitokyvyn luomisesta. Alusten huoltovarmuus on varmistettava kaikissa oloissa ja sen vuoksi niiden ylläpitokyky on oltava Suomessa. Työtä tehdään yhdessä kunnossapidon strategisen kumppanin kanssa. Millog on jo rakentamisvaiheessa asettanut joukon asiantuntijoita materiaali-projektin tueksi kaikkien osapuolten yhteiseen projektitoimistoon (Joint Project Management Office, JPMO). Millogin tuottaman projektituen keskeisenä tavoitteena onkin kerryttää elinjakson kannalta olennaisen tärkeää osaamista, jota hyödynnetään Pohjanmaa-luokan koko elinjakson ajan.

On selvää, että tämän ainutkertaisen laajan projektin läpivienti vaatii suuren henkilöstöpanoksen hankkeen eri organisaatioilta, varsinkin Logistiikkalaitoksen järjestelmäkeskukset ja sen merijärjestelmäosastolta. Samanaikaisesti on käynnissä lukuisa joukko muitakin projekteja, joiden vetovastuu ja henkilöstö ovat samasta organisaatiosta, päivittäisestä järjestelmävastuusta ja kunnossapidon johtamisesta puhumattakaan. Tästäkin huolimatta on henkilöstö suoriutunut tehtävistään erinomaisesti ja hyvässä hengessä. ■

Pohjanmaa -luokan korvetti Visbyn rinnalla kansainvälisessä operaatiossa. Havainnekuva.

Tapio Lineri

Kirjoittaja KOM Tapio Lineri,
MERIVE M6, apulaisosastopäällikkö

Suorituskyvyn osatekijä Interoperability on johtamisjärjestelmien osalta MERIVE M6 Johtamisjärjestelmäosaston vastuulla.

Suorituskyvyn osatekijä: **Interoperability**

Pohjanmaa- luokka on suunniteltu kansalliseen puolustukseen, mutta myös kansainvälisiin tehtäviin. Alus-luokka kykenee tehokkaasti harjoittelemaan ja toimimaan yhdessä kansallisesti ja kansainvälisten kumppanien kanssa NATO-, EU- ja YK-viitekehyksessä sekä muissa liittoumissa. Yhteistoimintakyky mahdollistaa lisäksi järjestelmien ja laitteiden soveltuvuuden informaation ja palvelujen vaihtoon keskenään.

Pohjanmaa -luokalla toimeenpannaan monipuolisesti tärkeimpiä merioperaatioita, mitkä edellyttävät tiedustelu- valvonta- ja maalinosoituskykyä, kaukovai-

kuttamista, täsmäaseiden käyttöä sekä kansallista ja monikansallista sotilas- ja siviiliviran-

omaisyhteistoimintakykyä. Eri tehtävissä onnistuminen perustuu monipuolisiin moderneihin ja taistelunkestäviin johtamisjärjestelyihin ja -järjestelmiin.

Laivue 2020 tulee toimimaan muuttuvassa Merivoimien johtamisjärjestelmässä, jota kuvaavina trendeinä ovat ensisijaisesti teknologioiden muutokset, vaatimukset ajasta ja paikasta riippumaton johtamiskyky sekä yhteensopivuus kansallisten ja kansainvälisten kumppanien kanssa. Samanaikaisesti kyberuhka kasvaa ja tiedustelu-uhka asettaa kokonaan uusia vaatimuksia oman toiminnan suojaamiselle vastustajan toiminnalta. Merivoimien johtamisjärjestelmää kehitetään osana Puolustusvoimien johtamiskykyä, mihin LV2020 kiinteästi kytketty.

Pohjanmaa- luokan johtamisjärjestelmien liitännät muiden alusten kanssa ja liityntä Merivoimien johtamisjärjestelmään ovat edellyttäneet huolellista suunnittelua. Tulevan alusluokan johtamisjärjestelmäratkaisut ovat syksyn 2020 kulussa eräitä toteutustapojen tarkennuksia lukuun ottamatta selvillä.

Merivoimien ja siten Pohjanmaa-luokan langattomassa tiedonsiirrossa siirrytään kerroksittaiseen liityntämalliin. Langaton liityntäkyky rakennetaan rannikolta ulospäin siten, että kullekin vyöhykkeelle (alue-meri-AKV-alue-Itämeri-kaukoliikenne) optimoidaan oma tietoliikennekapasiteettinsa. Mitä lähempänä rannikkoa toimitaan, sitä useampia ja nopeam-

pia mahdollisuuksia on toteuttaa liittyminen. Mitä kauemmas rannikosta siirrytään, sitä harvempia ja hitaampia, mutta taistelunkestävämpiä ratkaisuja liityntään tarjotaan. Langattomassa liitynnässä hyödynnetään Puolustusvoimien satelliittijärjestelmiä varmentavana ja nopeutta tarjoavana ratkaisuna.

Yhteensopivuutta niin kansallisiin kuin kansainvälisiinkin tarpeisiin rakennetaan Federated Mission Network (FMN)-hankkeen kehitysspiraalien mukaisesti. Johtamisen tietojärjestelmäkokonaisuus liitetään kansainvälisten toimijoiden palveluihin operaatioverkkojen välityksellä. Tärkeimmät Itämeren alueen operaatioverkot rakennetaan pysyviksi ja jatkuvasti käytössä oleviksi ratkaisuksi.

Tulenkäytön johtamisen toiminnallisuudet rakennetaan pe-

rustumaan Link-järjestelmiin ja niiden mukaisiin teknisiin rakenteisiin. Tulenkäytön ratkaisut toteutetaan ensisijaisesti Link-järjestelmillä (Link16, Link22).

Merivoimien johtamisjärjestelmähankkeet ja kehittäminen etenevät Pohjanmaa-luokan hankkeen kanssa samoin perustein ja Pohjanmaa -luokka on siten johtamisinfrastruktuuriltaan yhtenevä muiden joukkojen ja yksiköiden kanssa. Merivoimat siirtyy vuoteen 2025 mennessä toimintaan, jossa johtamisjärjestelmä on kiinteä osa informaationsodankäyntiä. Tämä edellyttää kykyä säädellä käsiteltävän tiedon määrää ja laatua eri tiedonsiirron medioilla sekä ohjata liikennettä toimiville palveluille. Informaation hallinta on kiinteä osa johtamista ja sitä säädellään osana kybertilannekuvaa. ■

Pekka Hietakangas

KOMKAPT Pekka Hietakangas, MERIVE M5
Hankesektori, LV2020 hankepäällikkö

Suorituskyvyn osatekijä
Organization on MERIVE M3
Operatiivisen osaston vastuulla.

Pohjanmaa-luokka eri sodankäyntialueilla

Suorituskyvyn osatekijän ”organisaatio” tarkoitus on kuvata, ”kuinka joukot on organisoitu toimintaa varten suoritutuakseen yhteisistä tehtävistä”. Organisointi pitää sisällään muun muassa normaaliolojen tukeutumisjärjestelmän, poikkeusolojen sotajaotuksen ja eri aselajiorganisaatiot. Tässä artikkelissa keskitytään aselajiorganisaatioihin eri sodankäyntialueilla.

Laivaston yksiköt muodostavat matriisiorganisaation, jossa samassa laivassa sijaitsevat eri asejärjestelmät ja niiden valmius voivat kuulua eri organisaatioiden tai komentajien koordinoitavastuulle. Tyypillinen yhteistä koordinoitua edellyttävä ase-

laji on ilmatorjunta. Pohjanmaa-luokan korvetit muodostavat hävittäjätorjunnan jälkeen Puolustusvoimien kauaskantoisimman ilmatorjunnan. ESSM ilmatorjuntaohjukset yhdistettynä erittäin suorituskykyiseen tutka-, maalinosoitus-, häirintä- ja elektronisen tiedustelun järjes-

telmään tekee korvetista varsin kyvykkään suojelemaan itseään ilmauhalta mutta samalla myös suojaamaan määrättyjä kohteita osana kerrostuksellista puolustusta.

Pohjanmaa -luokan korvetin VLS (vertical launch system) mahdollistaa 32 ESSM ilmator-

- Pituus: 114 m
- Leveys: 16 m
- Syväys: 5 m
- Nopeus: 26 sol
- Henkilöstö: 70+ hioä
 - Max. 130 (majoituskontit mli.)
- Toimintasäde: 3500 nm (15kn)
- Toiminta-aika ilman täydennyksiä:
 - 14 vrk (21 vrk)
- Koneistojärjestelmä:
 - Combined diesel- electric and gas
 - 1 x Kaasuturbiini
 - 2 x propulsisähkömoottori
 - 4 x dieselgeneraattori
 - 1 x salamageneraattori
 - Kokonaisteho 28500 kW
 - 2 x keulapotkuri

Läpileikkauks kuvassa näkyvät aluksen keskeisimmät asejärjestelmät.

Australian laivaston alus ampuu kaksi ESSM ilmatorjuntaohjusta 2016 sekä alakuvassa laukaisin.

juntaohjuksen laukaisuvalmiuden. Ohjukset hakeutuvat maaliinsa joko puoliaktiivisesti tai aktiivisesti. Vakaasti lentäviin maaleihin torjuntaetäisyys on yli 50 kilometriä. Ohjus soveltuu hyvin myös yläääniohjusten torjuntaan ja voimakkaasti liikehtiiviin maaleihin.

Pintatorjunnassa korvetin pääaseet ovat merimiinat ja pintatorjuntaohjukset. Merivoimiamme merimiinaperhe on modernia ja määrältään riittävää. Pohjanmaa -luokan korvetti täyttää miinoittajana samat raamit kuin aiemmatkin

miinoittajamme. Alus kykenee lastaamaan ja laskemaan yh-

dellä kertaa suojamiinoitteen tai suojamiinoitteen täydennysmiinoitteen. Merimiinoitusoperaatiossa korvetti voi toimia nykyisen merimiinoittamisen kokonaissuorituksen mukaisesti osana alusosastoa joko miinoitavassa tai suojaavassa roolissa, tai valituilla toimintasuunnilla jopa yksin. Tämä mahdollisuus lisää paljon vaihtoehtoja merimiinoittamisen toimeenpanolle. Pintatorjuntaohjus on Gabriel V, joka on moderni pitkän kantaman ase. Ohjustulenkäytön tilanteissa korvetit voidaan organisoida tuliyksikköko-

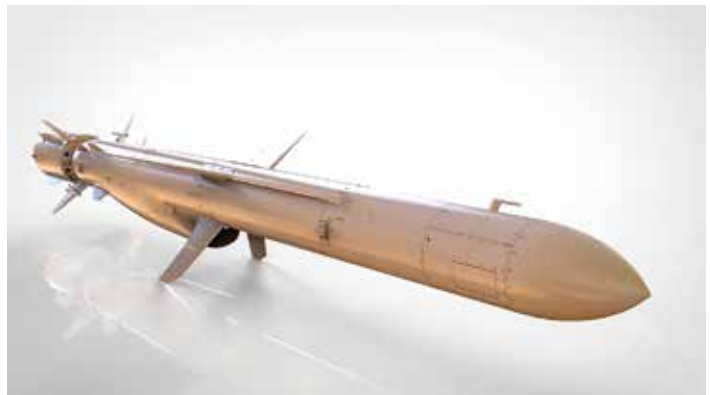
Pohjanmaa -luokan korvetit voivat toimia tehtävästä riippuen yksin, pareittain, taisteluosastona muiden taistelualusluokkien kanssa tai korvettilaivueena.

konaisuuksiksi, jotka koostuvat pelkästään korveteista tai sekä korveteista että Hamina-luokan ohjusveneistä tai pintatorjunta-ohjuspattereista. Peruskorjatulla Hamina-luokan ohjusveneellä on sama taistelujärjestelmä, sama pintatorjuntaohjus ja samat johtamisjärjestelmät kuin Pohjanmaa-luokan korveteilla. Tulenkäytön johtaminen samoin kuin merimiinoittaminen sisältää jatkossa useita eri vaihtoehtoja, jotka saadaan räätälöityä nopeastikin tarkoituksenmukaisimmaksi.

Sukellusveneentorjunta toteutetaan aina osastona. Yksi pinta-alus on sukellusveneelle liian helppo vastustaja. Sukellusveneiden toiminnanvapautta saadaan rajattua vain useam-

malla yksiköllä, jolloin sukellusveneelle voidaan saada aikaan tilanne, jossa se päästään yllättämään iskuetäisyydeltä. Parhaat mittaavat sensorit ovat niitä, joiden olemassaolosta sukellusveneiden päällikkö ei ole tietoinen (passiiviset) tai jotka aloitta-

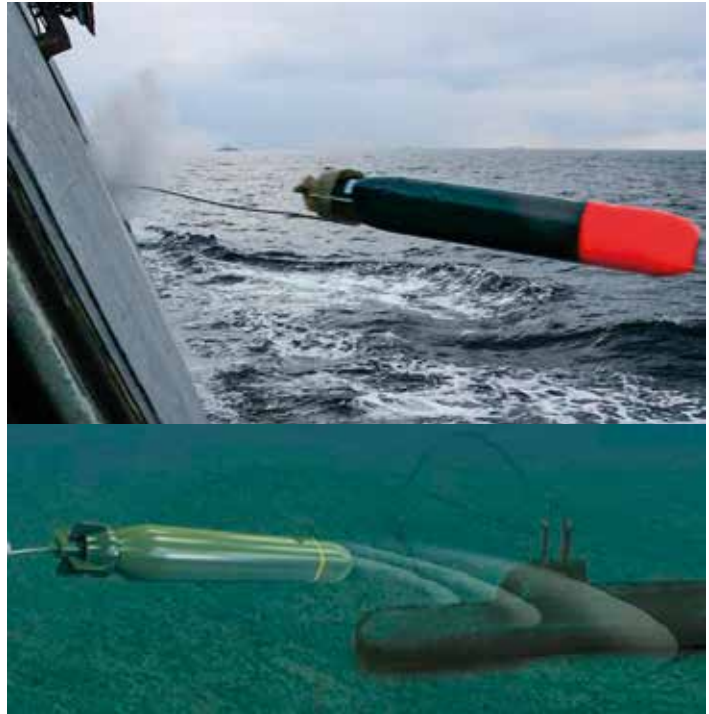
vat mittaamisen yllättäen ja niin läheltä, ettei väistötoimenpiteille jää aikaa. Tällaisen uhan käytännössä voi muodostaa vain toinen sukellusvene tai helikopteri. Pohjanmaa-luokan aluksilla on monipuolinen sukellusveneentorjuntavarustus. Etsin-

Pintatorjuntaohjus Gabriel V.

tään on aktiivinen ja passiivinen syvytettävä mittain, runkoon kiinnitettävä HMS (hull mounted sonar) sekä sukeltajien tunnistussonar DDS. Ennen etsintää aluksella kytetään mittamaan vesiääniolosuhteet tarkasti oikeiden mittausten menetelmien määrittämiseksi. Varsinaiseen torjuntaan aluksella on pääaseena torpedo TP47, merimiinat sekä syvyyspommit. Osaston toiminta osana alueellisen koskemattomuuden valvontaa ja turvaamista voi käsitellä sukellusveneen etsinnän ja paikantamisen yhdessä kiinteiden vedenalaisten valvontakenttien ja Hamina-luokan alusten kanssa ja sen jälkeen sen pakottamisen pois aluemereltä. Korkean uhkan meriyhteyksien suojaamistehtävässä korvetit voivat esimerkiksi varmistaa saattueen tai yksittäisen kriittisen kuljetuksen toiminnanvapauden tunnistetulla uhanalaisella alueella. Koska paras passiivinen sukellusveneen torjuntakeino on korkea ylläpidettävä nopeus, edellyttää se suurta hetkellistä siirtymisnopeutta myös suojaavilta aluksilta.

Elektroninen sodankäynti koordinoidaan myös ottamalla huomioon kaikki sensorit, joilla toimintaympäristöstä voidaan saada havaintoja. Kriittisimpinä

Torpedoa voidaan ohjata laukaisevalta alukselta käsin.

havaintoina ovat luonnollisesti vastustajan järjestelmien tuottamat ilmaisut. Elektronisen sodankäynnin tilanneymmärrys koostuu useiden sensorien havainnoista, jolloin verkottunut ja tiedonsiirtokyvyltään riittävä kokonaisuus antaa merkittävän edun. Elektroninen tilanneymmärrys mahdollistaa toiminnan passiivisena ja kohdistaa omien aktiivisten lähteiden käyttöä hallitusti ja koordinoitusti. Pohjanmaa-luokan korvettien elektronisen sodankäynnin järjestel-

mät pitävät sisällään kyvyn erittäin laajan spektrin tarkkailuun ja herkkään ilmaisuun. Samalla havainnoista voidaan osana muita sensoreita muodostaa elektronisen tiedustelun tilannekuva, joka voidaan jakaa myös ylemmille johtoportaille. Oma suoja ja koordinoitua osaston häirintää varten aluksilla on aktiivinen häirintälähetin, jolla voidaan vaikuttaa vastustajan järjestelmiin. ■

Vanhat Rannikon Puolustaja -lehdet ovat luettavissa sähköisenä osoitteessa:

www.rannikonpuolustaja.fi

Taistelualuksen merenkulkujärjestelmän hallitseminen vaatii osaamista.

Thomas Gentz

KOMKAPT Thomas Gentz,
Merivoimien koulutuspäällikkö

*Suorituskyvyn osatekijä Training
on MERIVE M1/7 Henkilöstöosaston
koulutussektorin vastuulla.*

Kohti Pohjanmaa-luokan vaatimaa osaamista

Artikkeli käsittelee LV2020 hanketta osaamisen näkökulmasta

Laivue 2020 hanke tulee tuottamaan Merivoimille uutta suorituskykyä monella eri merisodan osa-alueella. Merivoimien käyttöön tulee uusia järjestelmiä, joiden ominaisuudet ovat parempia kuin nykyisin käytössä olevat suorituskyvyt.

Alusten valvontakyky paranee uusien valvontatutkien ja vedenalaisten

sensoreiden myötä. Alusten tulivoima ja kantama tulee kasvamaan verraten nykyisin käytös-

sä olevien alusluokkien ilma-, ja pintatorjuntaan sekä pinnan alle olevien asejärjestelmien osal-

ta. Elektroninen vaikuttaminen tulee merivoimille täysin uuteen suorituskykyyn. Näiden lisäksi merkittävin ero uusien alusten osalta tulee olemaan niiden suuri koko. Alukset tulevat olemaan yli 100 m pitkiä.

Mitä uutta osaamista tulemme siis tarvitsemaan uuden Laivue 2020 myötä? Tunnistetut laajat kokonaisuudet osaamisen näkökulmasta ovat ainakin uuden teknologian ja asejärjestelmien mukana tuomat osaamisvaatimukset. Näitä ovat muun muassa uudet pinta- ja ilmatorjuntaohjusjärjestelmä, valvontatutkajajärjestelmä, elektronisen sodankäynnin järjestelmät ja pinnan alaiset sensorijärjestelmät. Nämä vaikuttimien ja sensorijärjestelmien mukana tuomat osaamisvaatimukset vaikuttavat kaikkiin Merivoimien hallintoyksiköihin välillisesti myös prikaateihin ainakin valvonnan ja tulenkäytön osaamisen osalta. Suorituskyvyn käyttäjät eivät ole ainoa kohderyhmä vaativille tulevaisuuden osaamistavoitteille. Järjestelmien huolto- ja kunnossapitohenkilöstölle tulee astetta vaativammat osaamisvaatimukset. Tämä ei poista käyttäjien osaamisvaatimuksista perustason kunnossapito ja huolto-osamista, ml vianetsintä.

Miten Merivoimat tämän osaamisen hankkii? Laivue 2020 hankkeeseen kuuluu olennaisena osana koulutus. Laivue 2020 hankkeen kautta järjestettävä eri toimittajien tuottama koulutus on se mistä aloitetaan tule-

vaisuuden osaamisen hankita ja sen kehittäminen Merivoimille. Toimittajien tarjoaman koulutuksen jälkeen alkaa oman koulutusjärjestelmän kehittäminen. Merivoimallisesti tulee kehittää peruskoulutusta palkatun henkilöstön ja varusmiesten osalta uuden alusluokan vaatimusten mukaisesti. Laajemmin tulee kehittää täydennyskoulutusta edellä mainittujen uusien järjestelmien toiminnalliseen suunnitteluun, toimeenpanoon sekä käyttö- ja toimintaperiaatteiden osaamisen kasvattamiseen. Tämän avulla kykenemme tuottamaan ja osaltaan varmistamaan niin joukkotuotannon kuin peruskoulutuksen läpäisseiden henkilöiden osaaminen uusien suorituskykyjen käyttöön.

Uuden alusluokan myötä tulee edellä mainittujen osaamisalueiden lisäksi myös turvallisuuteen liittyviä uusia osaamisvaatimuksia, esimerkkinä se, että miten aluksella työ- ja palvelusturvallisuus ja siihen liittyvä koulutus toimeenpannaan ensimmäisen aluksen käyttöönoton myötä. Turvallisuuden muut osa-alueet muun muassa tietoturva, kybersuoja ja operaatioturvallisuus ovat niin ikään tärkeitä osaamisvaatimuksia – vaikkakaan eivät ole puolustusvoimalisesti uusia asioita.

Suorituskyvyn käyttäjän yläpuolella oleva osaaminen korostuu doktriinin ja taktisten käytö- ja toimintaperiaatteiden osalta, myös kunnossapitoon laajemmin sekä katsastus- ja

luokitustoimintaan. Katsastus- ja luokitustoimintaan liittyvän henkilöstön osaaminen tulee ulottua alusluokan kaikkiin järjestelmiin vähintään samalla tasolla kuin käyttäjienkin. Etenkin uusien koneratkaisujen ja siihen liittyvien osajärjestelmien katsastus-, huolto- ja kunnossapito-osaamista.

Osaaminen on laaja kokonaisuus, jossa ihminen on keskiössä ja heidän osaamisensa lopulta vastaa kysymykseen: miten hyvin osaamme käyttää tulevaisuudessa uusia suorituskykyjä? Merivoimien koulutusala muiden Merivoimien esikunnan osastojen ja hallintoyksiköiden kanssa kehittää merivoimien koulutusjärjestelmää tavoitteena, että tuotamme jatkuvasti lisää osaamista LV2020 suorituskykyjen käyttöön. Suuressa roolissa koulutuksessa on Merisotakoulu ja Rannikkolaivasto, joka tulee olemaan loppukäyttäjä. Logistiikan, johtamisjärjestelmien, muiden toimialojen ja Merivoimien hallintoyksiköiden tuki ja osaaminen on niin ikään merkittävä, eikä niitä tule unohtaa kehitettäessä koulutusjärjestelmäämme uusien suorituskykyjen osaamiseen liittyen.

Tehtävä ei ole helppo, ratkaisut eivät tule olemaan yksinkertaisia ja kompromisseja joudumme tekemään myös koulutuksen osalta. Resurssit ovat vähäiset ja kaikkia tarvitaan tulevaisuuden osaamisen varmistamiseen, jotta Merivoimat voi taistella merellä 24/7/365 – uusilla suorituskyvyillä. ■

Jarmo HeikkiläKOM evp Jarmo Heikkilä,
MERIVE M1, suunnittelija*Suorituskyvyn osatekijä
Personnel on MERIVE M1
Henkilöstöosaston vastuulla.*

Suorituskyvyn osatekijä: Personnel

"Henkilöstösuunnittelu; sähkömiehiä ja tvälläreitä tullaan tarvitsemaan"

Uuden alusluokan henkilöstösuunnittelun tavoitteena on tuottaa aluksille oikea-aikaisesti oikeanlaista osaamista omaavaa sekä tehtäviin soveltuvaa henkilöstöä ottaen huomioon luopumishankkeiden henkilöstötarpeet ja mittava henkilöstön osaamisen kehittämiseen tähtäävä koulutusohjelma.

LV2020 alusten henkilöstösuunnittelun pohjana oleva Pohjanmaa -luokan aluksen organisaation ja tehtäväkoonpanon perusteena ovat olleet alukselle suunnitellut tehtävät, käyttöperiaatteet ja aluksen järjestelmät. Aluksen toiminnallisuudet edellyttävät riittävän määrän eri alojen henkilöstöä, jotta kaikki vaadittavat toiminnot kyetään toteuttamaan eri valmius- ja hälytystiloissa. Aluksen tulee kyetä lyhytaikaisemman, koko henkilöstön käyttöä vaativan taisteluvälmiuden lisäksi pitkäkestoiseen yhtäjaksoiseen toimintaan perus- tai torjuntavälmiudessa ylläpitäen valvontakykyä, tilannekuvausta, torjuntakykyä ja suojapalveluvälmiyttä henkilöstön jaksaminen huomioiden. Tämä edellyttää, että käytettävissä on riittävä määrä osaavaa henkilöstöä vahtivuorottelun mukais-

ten perustoimintojen suorittamiseen. Tämän lisäksi henkilöstön koulutus, aluksen huolto ja kunnossapito, muonitus ja normaaliolojen hallinto ovat aluksella jokapäiväisiä tehtäviä, joihin pitää olla henkilöstöresursseja. Pohjanmaa -luokan aluksen tämänhetkisellä suunnitellulla henkilöstömäärällä aluksen arvioidaan kykenevän suorittamaan sille annetut tehtävät, mutta kokonaismäärä saattaa vielä tarkentua hankkeen edetessä, kun saadaan tarkempi käsitys kaikkien toiminnallisten ketjujen kulusta aluksen sisäisessä toiminnassa eri valmius- ja hälytystiloissa.

Henkilöstösuunnittelun seuraavassa vaiheessa kartoitetaan luopumishankkeiden myötä Merivoimien eri alusyksiköistä vapautuvat tehtävät, jotka tullaan kohdentamaan täysimääräisesti LV2020 aluksille. Tämän lisäksi

tullaan muista Merivoimien yksiköistä kohdentamaan joitakin tehtäviä LV2020 aluksille. Kaikki tehtävät tullaan kohdentamaan tämän hetken suunnitelman mukaisesti porrastetusti seuraavien vuosien aikana uusien alusten vastaanottojen ja valmistumisen aikatauluun sekä vanhoista aluksista luopumisen suunnitelmaan sidottuna. Henkilöstöryhmistä erityisesti aliupseerien tehtävät tulevat lisääntymään eniten nykyisin käytössä olevien alusluokkien tehtäviin verrattuna. Muiden henkilöstöryhmien tehtävämäärät tulevat pysymään suurin piirtein nykyisellä tasolla. Tulevat muutokset korostavat tarkan suunnittelun merkitystä henkilöstön määräämisessä uusiin tehtäviin sekä osaamisen ja onnistuneen koulutuksen hankkimisessa. Lisäksi osaajia tarvitaan muun muassa Rannikkolaivas-

Aluksen miehistö kokonaisuudessaan on noin 70 henkilöä

ton Käyttöönottotoimistoon ja alusten vastaanottoryhmiin, joiden tehtävänä on tukea alusten käyttöönottoa ja rakennusvalvontaa. Henkilöstön siirrot ja rekrytointi on suunniteltava tarkasti, jotta tuleva henkilöstö on oikea-aikaisesti käytettävissä operatiivisen valmiuden ylläpitoon nykyisillä aluksilla, käyttöönottotoimistossa valmistellessa uusien suorituskykyjen käyttöönottoa, vastaanottoryhmissä tukemassa alusten rakennusvalvontaryhmää, luopumishankkeissa toteuttamassa hallittua alasajoa ja koulutuksessa hankimassa uutta osaamista alusten laitteiden ja järjestelmien käyttöön. Henkilöstön käyttö kaikkiin edellä kuvattuihin tehtäviin vaatii mittavan määrän suunnittelua, seuranta ja yhteistyötä aina Merivoimien esikunnan Henkilöstöosastolta

yksittäisen aluksen tehtävähoidajaan ulottuvassa henkilöstösuunnittelun ketjussa.

Henkilöstösuunnitteluun kuuluu myös tehtäväkuvausten laadinta tehtäväkokooppaon mukaisille tehtäville ja sen yhteydessä tehtäväkohtaisten osaamis-, koulutus- ja kokemusvaatimusten sekä tarvittavien lisenssien tarkentaminen ja määrittäminen. Nämä antavat henkilöstösuunnittelun lisäksi perusteita tehtäväkohtaiselle osaamisen kehittämissuunnittelulle eli vaatimuksia hankkeeseen liittyvään laite- ja järjestelmävalmistajien ja telakan järjestämään koulutukseen sekä tarvittavaan täydennyskoulutukseen. Samalla saadaan tuotettua vaatimuksia ja muutostarpeita myös perus- ja täydennyskoulutusten opetussuunnitelmiin.

Viimeisessä vaiheessa toteutetaan varsinainen henkilöstösuunnittelu yksittäisen tehtävän ja henkilön tarkkuudella. Tämän suunnittelun perusteena ovat luodut tehtäväkuvaukset. Niiden perusteella sopivan osaamisen, koulutuksen ja kokemuksen omaava sekä henkilökohtaisilta ominaisuuksiltaan soveltuva ja motivoitunut henkilö tai vaihtoehtoisia henkilöitä voidaan sijoittaa tehtäviin. Henkilöstösuunnittelussa tulee myös huomioida alukselle sijoitettavan henkilön vuorovaikutus- ja työyhteisötaidot, jotta aluksen henkilöstöstä saadaan muodostettua toimiva, tehokkaaseen tiimityöskentelyyn kykenevä ja yhteiseen päämäärään sitoutunut kokonaisuus. Ensimmäinen henkilön tarkkuudella tehtävä luonnos alusten miehityssuunnitelmasta on suunniteltu

laadittavan vuoden 2021 aikana. Tämän jälkeen suunnitelmaa tarkennetaan vuosittain. Tähän varsinaiseen henkilöstösuunnitteluun liittyvät oleellisesti hankkeen ja Rannikkolai-vaston toteuttama rekrytointikampanja ja halukkuuskyselyt joita on tarkoitus toteuttaa sekä vuosittaisen kehityskeskustelukierroksen yhteydessä että erillisinä kyselyinä. Henkilöstösuunnitelma luo edellytykset myös tarkemman koulutussuunnitelman ja koulutusaikataulun laatimiselle henkilöstön osaamisen kehittämiseksi.

Uusilla aluksilla tulee olemaan aikaisempiin taistelualuksiimme verrattuna enemmän

tehtäviä elektronisen sodankäynnin, taisteluvälinealan ja sähköalan osaajille. Nämä ovat myös aloja joiden uusien laitteiden ja järjestelmien syvälinen osaaminen vaatii osaltaan merkittävää koulutusta ja kokemusta, joten henkilöstön rekrytointi ja nimeäminen kyseisiin tehtäviin on tehtävä etupainotteisesti tarvittavan osaamisen, kokemuksen ja lisenssien saavuttamiseksi. Perusosaaminen saavutetaan koulutuksella, mutta vasta kokemus tuo monissa tehtävissä tarvittavaa syvyyttä osaamiseen. Tähän sopii hyvin Nathaniel Bowditchin lausahdus merenkulun osaamisesta kirjassaan The New American Practi-

cal Navigator vuodelta 1802 ”The science of navigation can be taught, but the art of navigation must be developed from experience.” Tämän voi hyvin laajentaa käsittämään muitakin erikoisaloja. Kokemuksen tuoman syvemmän osaamisen saavuttamiseksi tulee aluksen henkilöstön urapolut suunnitella siten, että vaativimmissa tehtävissä vaadittava osaaminen kehittyä sekä koulutuksen että ennen kaikkea kokemuksen myötä. Tämä edellyttää perinteistä hie-man hitaampaa tehtäväkiertoa, urapolkuja noudattavaa henkilöstösuunnittelua ja tarkempaa henkilökohtaista täydennyskoulutussuunnittelua. ■

TELVA
1936

**Puolustusvoimien
luotettava kumppani
vuodesta 1952**

WWW.TELVA.FI

RHEINMETALL
GROUP

IAI

RH
MARINE

ANDRITZ
Hydro

MST
marine specialist technology

JENOPTIK

iXblue

RENKI

Toimitamme taistelujärjestelmän Suomen merivoimien uusiin Pohjanmaa-luokan korvetteihin

Suorituskykyä merelle - Turvaa Suomelle

Pitkä historiamme Suomen merivoimien kumppanina sai juuri jatkoa. Olemme ylpeitä siitä, että Saab valittiin toimittamaan taistelujärjestelmä Merivoimien uusiin Pohjanmaa-luokan korvetteihin. Aikaisemmin Saab valittiin toimittamaan lukuisia järjestelmiä myös peruskorjattaviin Hamina-luokan ohjusveneisiin. Olemme samalla kurssilla Suomen kanssa seuraavatkin 100 vuotta.

Lue lisää osoitteessa www.saab.fi.

Seuraa meitä Twitterissä ja Facebookissa: [@SaabFI](https://twitter.com/SaabFI).

SAAB

Konseptit osana puolustusjärjestelmän kehittämistä

Kun puhutaan puolustusvoimista ja puolustusjärjestelmän kehittämisestä nousee monesti esille erilaisten konseptien laatiminen ja kehittäminen. Konseptien laatimisella pyritään vastaamaan tulevaisuuden asettamiin haasteisiin.

Konseptit tulisikin nähdä organisaation parhaimpana yhteisenä näkemyksenä ja ymmärryksenä kehitettävästä asiakokonaisuudesta. Konseptit ovatkin monesti kiistanalaisia, koska ne voivat poiketa yksilön omista näkemyksistä¹. Yksilön omaksumisen helpottamiseksi on konseptityössä hyvä määrittää konseptin keskeisimmät käsitteet. Mikä konsepti sitten oikein on? Puolustusvoimien Tutkimuslaitoksen Doktriiniosaston näkemyksen mukaan ”Konsepti on ratkaisu puolustusjärjestelmän tai sen osan kehittämisestä ja käytöstä tulevaisuudessa”. Tässä artikkelissa konseptia tarkastellaan tältä pohjalta.

Konsepteja on eritasoisia. Puolustusjärjestelmäkonsepti on koko puolustusjärjestelmän kattava konsepti, joka tarkastelee ratkaisuja ainoastaan puolustusjärjestelmätasoisesti. Se kuvaa ennakoitua sotilaalliset

haasteet ja esittää niihin tavoiteperusteisia ratkaisuja, jotka nimitään puolustusvoimien operatiivisina ydintehtävinä. Ydintehtävät ilmaistaan suorituskykyvaatimuksina, joiden tulisi olla toteutusriippumattomia.

Puolustusjärjestelmäkonsepti asettaa myös reunaehdot osajärjestelmäkonsepteille, jotka tarkentavat puolustusjärjestelmäkonseptin ratkaisuja. Niissä tulisi kääntää puolustusvoimien operatiiviset ydintehtävät ja nimetyt kyvykkyyksivaatimukset järjestelmän komponenteiksi, määrittäen ne kyvykkyydet, joukkorakenteet ja alustat, joita vaaditaan ydintehtävien suorittamiseksi. Osajärjestelmiä puolustusvoimissa ovat esimerkiksi johtamisjärjestelmä sekä tiedustelu- ja valvontajärjestelmä.

Poikkileikkaavat konseptit ovat osajärjestelmätasoisia ja useita osajärjestelmiä koskevia, näistä esimerkkinä on suojan konsepti. Käyttökonseptit

ovat joukko- ja järjestelmätasoisia osajärjestelmäkonsepteja tarkentavia. Tukeutumiskonseptit taas kuvaavat tarkasteltavan kohteen tukeutumisen toiseen organisaatioon, joukkoon tai järjestelmään. Lisäksi on vielä ylläpito- ja kunnossapitokonsepteja.²

Puolustusjärjestelmäkonseptin laatimista lukuunottamatta konseptiprosessi voidaan mieltää kolmivaiheisena, joka koostuu aloitusvaiheesta, esiselvitys- ja ideointivaiheesta sekä tarkennus- ja tarkistusvaiheesta. Aloitusvaiheessa dokumentoidaan kaikki annettu sekä saatavilla oleva tieto, kartoitetaan resurssit, tarkastetaan reunaehdot ja laaditaan suunnitelma toteutuksesta. Esiselvitys- ja ideointivaiheessa luodaan teoriapohja, tunnistetaan ja luokitellaan keskeiset käsitteet, haetaan tietoa mahdollisimman laaja-alaisesti mukaan lukien jo opitun (Lessons Learn-

ed) ja hiljaisen tiedon hyödyntäminen. Sotilaallisessa konsepti-prosessissa tulisi muodostaa syvällisempi ymmärrys uhkakuvista ja sotilaallisista haasteista kartoittamalla ongelmien perimmäisten syiden, eli juurisyiden löytämistä. Tästä syystä esiselvitys- ja ideointivaihe on konseptin kehittämisen kriittisin ja tärkein vaihe. Tarkennus- ja tarkistusvaiheessa valittuja ratkaisuvaihtoehtoja jatkokehitetään. Tässä vaiheessa on oleellista, kuinka kypsän konseptin asiakas on halunnut tehtävän. Konseptien kypsyyttä kuvataan maturiteettiasteikolla, joka kuvaa konseptin tiedon kypsyyttä. Esiselvitys- ja ideointivaiheen läpikäynyt konsepti on tasolla nolla maturiteettitaso 0-5 asteikolla. Käytännössä asteikolla eteenpäin siirtyminen vaatii aina osakseen eksperimentointia, jonka avulla konseptityöryhmän esittämät hypoteettiset ratkaisut joko validoidaan tai hylätään. Maturiteettiasteikko toimii ensisijaisesti osajärjestelmäkoneptiprosessien seu-

rantatyökaluna ja helpottaa eri konseptien vertailtavuutta.³

Karkeasti jaoteltuna konseptissa kartoitetaan nykytila ja arvioidaan tulevaisuus parhaimpien saatavilla olevien tietojen perus-

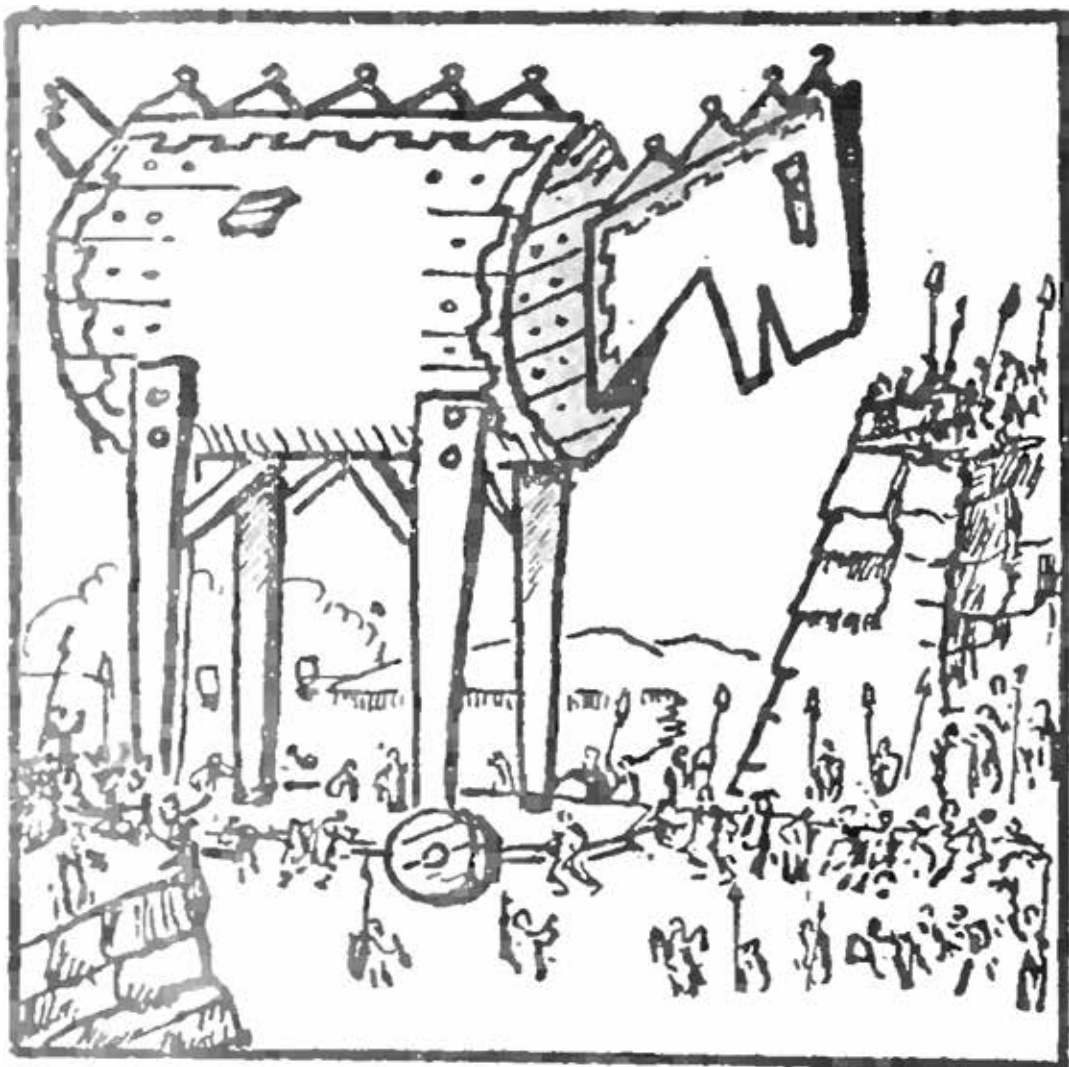
**Sotilaallisessa
konseptiprosessissa
tulisi muodostaa
syvällisempi ymmärrys
uhkakuvista ja
sotilaallisista haasteista
kartoittamalla
ongelmien
perimmäisten syiden,
eli juurisyiden
löytämistä.**

teella. Tästä saadaan haasteet, joihin konseptilla pyritään vastaamaan ja johon laaditaan ratkaisu. Älyllistä stimulointia voidaan ylläpitää Mitä jos- vuoropuhelun avulla, mikä korostuu erityisesti konseptin esiselvitys- ja ideointivaiheessa⁴.Konseptin

kirjoittaminen tulisikin nähdä ennen kaikkea ajatushaasteena. Puolustusjärjestelmän kehittämistyössä tarvitaan innovatiivisuutta, mutta myös adaptiivisuutta, jolla kyetään vastaamaan moneen muuttuvan toimintaympäristön haasteeseen. Puolustusjärjestelmän kehittämisen tulisi yhä olla uhkalähtöistä, suorituskypyperusteista sekä resursitietoista⁵. Kokonaisturvallisuuden viitekehyksen merkitys tulee kasvamaan tulevaisuudessa ja tulee vaikuttamaan puolustusjärjestelmäkoneptin kehitykseen. Onnistuneet konseptiprosessit tuottavat innovatiivisia ratkaisuja, jotka osaltaan takaavat yhteiskunnan puolustuskyvyn säilymisen myös tulevaisuudessa. Iso-Britannian Development, Concepts and Doctrine Centre:n johtaja silloinen prikaatikenraali Mitch Mitchell totesi erään konseptin eksperimentointiharjoituksen alussa, että hyvin laaditut ja kypsät konseptit eri sotilasorganisaatioissa ovat hänen näkemyksen mukaan täysin aliarvostettuja⁶!

Viitteet:

1. Saarnio Janina, Konseptiopas v1.0, PVTUTKL, Riihimäki, 2019
2. PVOHJEK-PE HO189/31.5.2018, Systemisuunnittelun menetelmät
3. Janina Saarnio, konseptiopas, s.24-32 ja 40-47
4. Janina Saarnio, konseptiopas, s.13
5. Janina Saarnio, konseptiopas, s.48
6. DCDC johtajan sanat avaustilaisuudessa Joint Military Operations in an Urban Environment – Konseptin testausharjoituksessa SHRIVENHAMISSA 3.9.2018

Troijan puuhevosen tarina on eräs kreikkalaisen mytologian kiehtovimmista tarinoista. Hevosen nähdes-
sään troijalaiset luulivat kreikkalaisten luovuttaneen ja purjehtineen pois. Troijalaiset pitivät hevosta lahja-
na ja voitonmerkinä ja päättivät viedä hevosen kaupunkiin. Kreikkalaisten harhautustarina onnistui, koska
troijalaiset optimismissaan uskoivat ja salaa toivoivat kreikkalaisten luovuttaneen.

Ville Vänskä

Operatiivinen harhauttaminen

– Mikä siinä on niin vaikeaa?

"Operatiivinen harhauttaminen on kuin Jeesus Kristus – kaikki siitä puhuu, mutta kukaan ei ole koskaan nähnyt". Tämä inhorealismi ja puolankalaiseen pessimismiaatteeseen poh-
jautuva toteamus kuultiin vuodenvaihteessa Maanpuolustuskorkeakoulun luentosalissa.

Operatiivisella harhautamisella tunnustetaan saavutettavan sodankäynnissä etua, mutta sen toteuttaminen käytännössä koetaan Suomessa hankalaksi. Vai lieneekö taustalla kansallinen trauma? Viimeksi, kun merivoimat suoritti operatiivisen harhautuksen, toinen panssarilaivoista menetettiin. Lisäksi tuolloin suoritettu harhauttava liike jäi Neuvostoliiton Itämeren Punalippuiselta laivastolta havaitsematta.

Sotahistorian valossa suurimpiin voittoihin on liittynyt onnistunut harhauttaminen. Antiikin Kreikan mytologiaan kuuluu kertomus Troijan puuhevosesta ja Troijaa piirittäneiden kreikkalaisten harhauttavasta vetäytymisestä. Toisessa maailmansodassa liittoutuneet saivat Hitlerin uskomaan suuren maihinnousun suuntautumisesta Pas-de-Calaisiin ja meidät yllätti puna-armeijan suurhyökkäyksen alkaminen kesäkuussa 1944. Krimin miehittäminen keväällä 2014 oli hyvä esimerkki harhautuksesta, jossa tunnuksentomien sotilaiden käyttämisellä ja valheellisen tiedon levittämisellä viivytettiin ukrainalaisten päätöksentekoa.

Harhauttaminen kiinteänä osana sodankäyntiä on myös kirjattu kaikkiin klassisiin sodankäynnin oppaisiin Sun Tzusta Liddell Hartiin. Sun Tzu:n mukaan *”Sodankäynti perustuu harhautukseen. Kun on voimakas, on näyteltävä heikkoa, kun on aloitteellinen, on näyteltävä passiivista. Kun on lähellä, on näyteltävä*

olevansa kaukana ja toisinpäin. Houkuttelee vihollinen luulemaan joukkosi olevan epäjärjestyksessä ja lyö sitten hänet.” Sotaa ei siis pidä käydä kulutusotana vastustajan välineitä ja joukkoja vastaan, vaan vaikuttaa vastustajan komentajaan ja saada hänet tekemään virheitä. Brittiläinen sotateoreetikko Sir Basil Liddell Hart puolestaan vertasi harhauttamista itsepuolustuslajeista tuttuun vastustajan epätasapainoon saattamiseen. Vihollinen harhautetaan tekemään väärä liike ja tämän liikkeen voimaa käytetään vastustajaa itseään vastaan.

Harhauttaminen yhdistetään yleensä sodankäynnin yleisistä periaatteista yllätykseen. Operatiivisella harhautuksella pyritään salaamaan omien operaatioiden valmistelut ja toimintasuunnat sekä suuntaamaan vastustajan huomio toisijaisiin suuntiin. Harhauttaminen on siis varmin keino saavuttaa yllätys ja temmata aloite. Yllättämällä vastustaja ja tempaamalla aloite operaatiolla saavutetaan todennäköisemmin menestystä vastustajan joutuessa reaktiiviseen tilaan. Sekä harhauttamiselle että yllätykselle on tyypillistä niiden lyhykkestoisuus. Harhautus toimii yleensä kerran ja kerran käytetty menetelmä on menettänyt jo yllätyksellisyytensä. Lisäksi yllätyksen vaikutus häviää vastustajan vakautettua tilanteen.

Venäläiset ovat aina halinneet harhauttamisen ja heidän maskirovkansa on maailmanlaajuisesti tunnettu käsite.

Tunnukseton taistelija valvoo Ukrainan asevoimien pysymistä tukikohdassaan Perevalnessa Krimillä keväällä 2014.

Maskirovka on organisaation ylhäältä alas leikkaava ja lukuisia eri toimintoja sisältävä kokonaisuus, joka on kiinteä osa kaikkia sotilasoperaatioita. Toisin kuin Suomessa, maskirovkaan kuuluu aktiivisen harhauttamisen, kuten liikkeen ja valelaitteiden lisäksi esimerkiksi salaaminen, naamiointi ja informaatiovaikututtaminen. Uskottavuuden lisäämiseksi harhauttamiseen sisällytetään lisäksi epäjohdonmuokaisuuksia. Venäläisen näkemyksen mukaan kohteet ovat myös taipuvaisempia uskomaan harhautuksen, mikäli ne joutuvat näkemään vaivaa tiedon keräämiseen. Harhauttamisessa on vältettävä kaavamaisuut-

ta ja siihen on käytettävä useita eri menetelmiä.

Venäläisen harhauttamisen kovan ytimen muodostaa laadittava harhautustarina, jonka avulla eri tasojen toimet kytetään liittämään toisiaan tukevaksi kokonaisuudeksi. Yleisin tapa välittää harhautustarinaa on strategisen tason levittämä disinformaatio, jota operatiivisen ja taktisen tason menetelmät tukevat. Esimerkiksi Krimin valtausoperaatiossa strategisella viestinnällä kiellettiin venäläisjoukkojen toiminta alueella ja pyrittiin luomaan mielikuva, jossa Krimille sijoitetut venäläisjoukot ovat sivustakatsojia eivätkä sotkeudu naapurivaltion sisäisiin asioihin. Tavoitteena oli viivyttää ukrainalaisten päätöksentekoa ja säilyttää mahdollisimman pitkään mielikuva, jossa operaatiota ei voitu yhdistää Venäjän valtioon. Operatiivisella ja taktisella tasolla tuettiin tätä harhautustarinaa käyttämällä naamioituja ja tunnistettomia sotilaita sekä ajoneuvoja operaation toimeenpanossa. Krimin strategisten kohteiden haltuunoton ja alueen eristämisen jälkeen Krim oli yksinomaan venäläisen tiedonvälityksen varassa ja liitettiin pi-

kaisesti osaksi Venäjää. Tällaista tietoa totuuden vääristelyä ja harhaanjohtamista vasten peilaten, keväällä Venäjällä käynnistyneen ja Suomeen kohdistuneen lokakampanjan pitäisi soittaa meillä hälytyskelloja. Kun viralliset tahot kirjoittavat historiaa uudelleen suomalaisista keskitysleireistä, lentokoneista pudotetuista lelupommeista ja Suomen ilmavoimien massiivisista Venäjää kohtaan suuntautuneista hyökkäysharjoituksista, on taustalla oltava harkittu mielipiteen muokkaaminen, jolla on jokin päämäärä!

Palataanpa kansalliseen puolustukseen ja siihen mikä harhauttamisessa on niin vaikeaa? Me suomalaiset olemme loppujen lopuksi niin perushellistä kansaa, että koemme harhauttamisen lähtökohtaisesti luonnottomaksi, epärealiseksi ja vieraaksi sodankäynnin elementiksi. Suorapuheisuuden ja rehellisyyden tottuneina olemme myös herkempiä lankeamaan vastustajan valheisiin. Tästä sinisilmäisyydestä pitäisi pyrkiä pois ja kääntää perushellinen maineemme eduksi. Meiltä ei lähtökohtaisesti odoteta operatiivista harhautusta osana sotilasoperaatioita, joten

kun kerran sellaiseen päädymme, niin sillä on tavallista paremmat onnistumisen mahdollisuudet. Suomalainen kokonaisturvallisuuden malli on sekin kuin luotu palvelemaan laajaa harhautusta. Yhteiskunnan eri osat saadaan ainakin teoriassa tukemaan luotua kansallista harhautustarinaa ja syöttämään eri suunnista harhaanjohdavia tiedonmurusia.

Pienen tulee hyödyntää kaikki mahdolliset keinot pärjätäkseen suurelle. Meillä ei operatiivis-taktisella tasalla ehkä huomioida riittävällä vakavuudella harhauttamista menetelmänä menestyksen saavuttamiseksi. Sitä mitä et harjoittele, et myöskään hallitse. Sotahistorian esimerkit kiistatta osoittavat, että onnistunut operatiivinen harhautus on johtanut yleensä menestykseen. Ja kun näin on, niin meidän tulisi itse kunkin uhrata ajatuksia sille mitä asialle olisi tehtävissä. Omat opiskelijani yleisesikuntaupseerikursilla saavat ainakin kyllästymiseen asti pohtia kuinka rannikko- ja laivastojoukot harhauttavat operatiivis-taktisella tasolla sekä kuinka saavutettu yllätys käytetään hyväksi? ■

Lisää aiheesta:

- Yliluutnantti Matti Nupposen pro gradu: Harhauttaminen Venäjän sotilasoperaatioissa, <https://www.doria.fi/handle/10024/143604>
- Johtamissodankäynti, Maanpuolustuskorkeakoulu Taktiikan laitos Julkaisusarja 2, Taktiikan asiatietoa, 2/2000

Everstiluutnantti Lennartti Pohjanheimo

ja hänen perustamansa asekoelmasäätiö

Ronny Rönqvist

L. Pohjanheimon Asekoelmasäätiö 2017, 35 sivua.

Moni saattaa tuntea Lennart (myöhemmin Lennartti, s. 1875, k. 1951) Pohjanheimon Viipurin Linnoitustykistörykmentin (myöhemmin RT 2) perustajana ja ensimmäisenä komentajana keväällä 1918. Tämä oli kuitenkin vain hyvin lyhyt vaihe Pohjanheimon sotilas- ja siviiliurasta. Pohjanheimon ura olikin varsin mielenkiintoinen ja värikäs, koska Pohjanheimo oli koulutukseltaan sekä sotilas että lakimies.

Ei ainoastaan Pohjanheimon koulutus vaan myös hänen luonteensa teki hänen elämästään värikkään. Häntä voi kuvata sanoilla sotilas, lakimies, raittiusmies, fennomaani, poliitikko, hyväntekijä ja yrittäjä. Hänet tunnetaan myös kolmesta avioliitostaan, ja varsinkin toisesta liitosta Signe Cronan kanssa. Signe Crona-Pohjanhei-

mo oli avainasemassa kun Rannikkosotilaiden Huoltoyhdistys (myöhemmin Rannikkosotilas-kotiyhdistys) perustettiin, ja toimi yhdistyksen toisena puheenjohtajana. Avioliitto päättyi kuitenkin eroon, ja Pohjanheimo sekä Crona päätyivät käsittelemään avioeroaan niin värikkästi ja julkisesti, että sitä pohdittiin mm. päivälehdissä.

Sotilas- ja lakimiesuransa ohella Pohjanheimo oli myös kulttuurin keräilijä. Siitä on jäänyt elämään hänen asekoelmansa, jonka hän muodosti säätiöksi jo vuonna 1939. Kokoelma on pääosin taltioitu hänen asuntoonsa Helsingissä, ja vierailut tähän kotimuseoon ovat mahdollisia säätiön hallituksen kanssa sovittaessa.

Katson, että tämä kirjanen kannattaa hankkia varsinkin, jos on kiinnostunut rannikkotykis-

töaselajin värikkäistä vaiheista itsenäisyytemme alkuaikoina. Kirjan voi tilata L. Pohjanheimon asekoelmasäätiöltä sähköpostilla aaro-matti.castren@outlook.com. Hinta postikuluneen 15 €. Tili FI92 1200 3000 0026 00, viitenumero 5005. ■

Ove Enqvist

Suuri isänmaallinen sota päättyy voittoon!

Neuvostoliiton sukellusveneet Itämerellä 1941-1945

Antti Valkonen

Koala Kustannus 2020, 222 sivua, noin 100 kuvaa

Antti Valkonen on Aalto-yliopistosta vuonna 2010 valmistunut tekniikan tohtori ja kertomansa mukaan historiaa harrastava insinööri. Hänen armeijataustansa (varusmiespalvelu) on Uudenmaan Ratsuväkirykmentistä Lappeenrannasta. Minä olen asunut elämäni seitsemän ensimmäistä vuotta Lappeenrannan varuskunnassa ja olen historian harrastaja ja hammaslääketieteen tohtori. Molemmat olemme kuljelleet merellä. Maailma on pieni ja Suomi vielä pienempi!

Antti Valkonen osaa venäjää, minä en. Minulla on vain jokunen venäläinen sukulainen, kuten Neuvostoliiton sotiemme aikainen Tukholman suur-

lähettiläs Aleksandra Kollontai. Ja Neuvostoliitto ryösti meiltä Karjalan ja siinä Masalin-suvun Muolaassa olleen vanhan sukkartanon, jonka Neuvostoliiton perilliset sittemmin hajottivat ja lopuksi polttivat.

Miksi tämä esipuhe ja vertailu? Antti Valkonen korostaa kirjan esipuheessa pyrkineensä kirjoittamaan tarkan, toteavan ja tasapuolisen selvityksen käsiteltävästä aiheesta. Minulla ei ole mitään syytä tätä epäillä. Kirjassa on 655 lähdeviitettä, 113 kirjaa ja lehtiartikkeliä, 15 suomalaista sotapäiväkirjaa ja 18 internet-lähdettä. Väitteen tohtorin akateeminen tutkijan ote näkyy! Lähteistä merkittävin osa on venäläistä, mikä on aiheen kannalta merkittävä ja oleellinen etu, mutta voi olla myös haaste. Samalla se on tuonut mukanaan luonnollisesti neuvostonäkökulmaa, kuten tämän artikkelin kirjasta lainattu otsikko kertoo. Mutta ehkä tämän tyyppiset pienet havainnot kertovat enemmän allekirjoittaneen allergioista.

Nimittäin tämä kirja on kokonaisuutena valtavan, vuosia kestäneen työn ja harrastuksen tulos. Sen tietomäärä kartoitteen, taulukoineen ja analy-

seineen on mykistävä. Sukellusveneid tyypit ja niiden aseistukset on esitelty. Kuvitus on erinomainen. Samalla kuitenkin sen yksityiskohtaiset kertomukset sukellusveneid toiminnasta, henkilöstöstä ja näiden kohtaloista, joita yksityiskohtaiset taistelukertomukset runsaasti täydentävät, antavat hyvän kuvan neuvostoveneid enimmäkseen traagisista retkisistä, joissa ei, sodan viime kuukausia lukuun ottamatta, suuria tuloksia herunut. Kirjan mukaan sodan aloitti 66 sukellusvenettä, sotatoimissa menetettiin 44 venettä, 9 venettä poistettiin ja 12 saatiin lisää. Torpedoja laukaistiin 498 kappaletta ja 88 osui tarkoitettuun maaliin. On ehkä erikoinen näkökulma, että operaatioiden tuloksia kuvaavassa tilastossa on onnistuneeksi katsottu kaikki sukellusveneid taisteluretket, joista vene palasi takaisin tukikohtaan. Oli sitten upotuksia tullut tai ei! Ja useimmiten ei. Viimeisinä kuukausina sitten tuloksiakin herui, kun lähes kaikki toimivat veneet tukeutuivat aselevon jälkeen Suomeen, ja suomalaisten luotsaamina! Varsinkin saksalaisia siviilejä hukkui tuhatmäärin evakuoitavia kuljettavien mat-

kustajalaivojen upotuksissa. *M/S Wilhelm Gustloff* lienee monille tuttu. Surmansa sai lähes 10 000 ihmistä. Ohimennen upottivat myös ruotsalaisia laivoja.

Meille suomalaisille merisotilaille ja merisotahistorian harrastajille kirja antaa paljon! Käsitelty on niin merivoimiemme kuin Lentolaivue 6:n toiminta (ks RP 3/19). Kirja antaa myös hieman poikkeavia tietoja torjuntamme tuloksista. Jossain kohti tekstiä me myös kuljemme yleisnimellä vihollinen. Siinä sitä meikäläinen lukiessaan vähän

nielaisi. Mutta meille Tallinnan Lennusadaman museosta tuttu *Lembitkin* saa tarkan käsittelyn. Konkreettisesti sitä huollettiin lokakuussa 1944 Suomenlinnan telakalla. Ja huollon aikana Helsingissä juhlittiin Kansallisteatterissa, jossa esiintyi Puna-armeijan kuoro. Yleisössä oli mm. eräs J. K. Paasikivi!

Kuten ehkä edellä näkyy, lu-
kiessa kokee välillä ristiriitaisia

tuntemuksia. Mutta niistä huolimatta tai ehkä juuri siksin, kirja, oikeastaan tutkimus, antaa huikean luku- ja tietokokemuksen. Kirja on ehdoton ”must” jokaisen merisotiemme tutkijan ja harrastajan luettavaksi. Antti Valkonen on tehnyt suurtyön. Kyseessä on kirja, joka myös ajatteluttaa. Vielä pitkään sen lukemisen jälkeenkin. ■

Kai Masalin

COBHAM

LK Laivakone Oy
Ship Service and maintenance

www.laivakone.fi

AT-Marine Oy
AUTROSAFE

Palveluksessa maalla ja merellä

Raytheon Anschütz

SCAN
ANTENNA

Navigointi- ja
kommunikointilaitteet

SIMRAD

Konehuonelaitteet

SKIPPER

Integroidut palo- ja
kaasuilmoinjärjestelmät

Säiliömitta- ja
lastausvarret teollisuudelle

KONGSBERG

Honeywell

Pfannenbergl

Turvavalaistusjärjestelmät

Poistumisopasteet,
turva- ja yhdistelmävalot

amet

e2S
warning signals

Erikoiselektronikka
puolustusvoimille

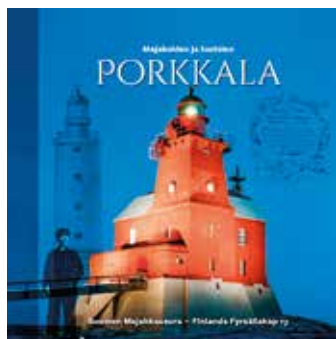

atmarine.fi

Majakoiden ja luotsien Porkkala

Pekka Väisänen (toim.)

Suomen Majakkaseura, 304 sivua

Porkkalan seutu on ollut tärkeä alue sekä merenkulun että merellisten viranomaisten kannalta sekä rauhan että sodan aikana. Suomen Majakkaseura on nyt julkaissut lajissaan ensimmäisen kirjan Kirkkonummen Porkkalan merellisestä historiasta. Kirja ulottuu 1200-luvulta nykypäivään. Painopiste on majakoiden ja luotsauksen kultakaudella eli suunnilleen ajassa jolloin Rönnskärin majakka toimi eli 1800-luvun alusta 1920-luvulle.

Kirja on tiettävästi ensimmäinen Porkkalan rikkaaseen merihistoriaan keskittyvä teos. Kirjan on koonnut kymmenen Suomen Majakkaseuran aktiivien ryhmä, toimittajana Pekka Väisänen, ja siinä on käytetty runsaasti arkistojen alkuperäislähteitä, osin ennen julkaisematomia. Lähtökohtana on ollut

alueen kahden majakan historia, mutta mukana on runsaasti aineistoa myös luotsauksesta ja majakka- ja luotsiperheiden elämästä sekä paljon uutta tai Suomessa hyvin vähälle huomiolle jäänyttä tietoa monista Porkkalan seudulla käydyistä sodista ja meritaisteluista.

Kirjan keskeistä antia ovat tarkat selvitykset Suomen vanhimman säilyneen majakkarakennelman, Rönnskärin majakan, vaiherikkaasta historiasta sekä Kallbådan majakan vaiheista niiden sadan vuoden aikana, jotka 1920 valmistunut majakka on ollut olemassa. Porkkalan majakkahistoriaa ei voi kuitenkaan kertoa kertomatta alueen luotseista, koska 1800-luvulla majakat ja luotsaus toimivat tiiviissä symbioosissa.

Kirja kertoo laajasti majakanvartija- ja luotsiperheiden arjesta ja elämästä luonnon armoilla ja vuorovaikutuksessa sen kanssa. Se kertoo myös aiempaa tarkemmin viidestä sodasta ja yhdestä miehityksestä, jotka Porkkalaa ovat koetelleet 300 vuoden aikana. Myös alueen dramaattisimmat haaksirikot on selostettu perusteellisesti. Kirjassa eletään luotsien ja majakanvartijoiden kanssa lä-

pi sota-ajat nykyaikaan saakka.

Kirjan keskeinen sisältö:

- Tarkka selvitys Rönnskärin ja Kallbådan majakoiden rakentamisesta ja kehityksestä
- Porkkalan luotsauksen historia
- Lisäksi luvut eri sota-ajoista Porkkalassa, laajimmin käsitelty Krimin sotaa ja toista maailmansotaa Porkkalan suurilla saarilla, unohtamatta Suomen sotaa 1808–1809 ja vuoden 1789 meritaisteluja.
- Porkkalan väylien kehitys, vuokra-ajan merellinen historia, Rönnskärin lintuaseman historia, Porkkalan suurten saarten historia
- Luku Porkkalan nykyajasta
- Erillinen luku ja luettelo Porkkalan hylyistä ja haaksirikoista (yli 50 haaksirikkoa, kirjoittajana Ari Kapanen)
- Luettelot Porkkalan majakanvartijoista ja luotseista erityisesti vuosina 1800–1939

Se mihin erityisesti kiinnittyy huomio on, että kirjassa on onnistuneesti käsitelty kaik-

kia alueella toimineita sekä viranomaisia että muita asukkaita, jolloin lukija saa oikeamman kuvan siitä, mistä lukija on kiinnostunut, olkoon se sitten vain luotsit, majakat ja niiden vartija, alueella toiminut sotaväki tai siviilielämä. Tätä kansatieteellistä näkökulmaa harva kirjoittaja on oivaltanut.

Kirjassa on erittäin runsas kuvitus (n. 260 kuvaa, karttaa ja piirrosta). Kirja on julkaistu sekä suomeksi ja ruotsiksi.

Kirjan hinnaksi ilmoitettiin julkaisutilaisuudessa 30 € (vähintään 10 kappaleen yhteislauksena 27 €/kpl). Myyntiteknisistä syistä kirja on myytävänä vain yhdistyksen tapahtumis-

sa ja postitse (postituskulut alkaen 8€). Tilaus osoitteesta julkaisut@majakkaseura.fi), tarkemmat tiedot www.majakkaseura.fi tai Pekka Väisänen, p. 0445566707.

Ove Enqvist

**YHDESSÄ
PAREMPI
JA TURVALLINEN
TULEVAISUUS.**

Millog ylläpitää maa- ja merivoimien kalustoja sekä ilmavoimien valvontajärjestelmiä niin normaali- kuin poikkeusoloissa.

Millog
millog.fi

f \ \ \ in

Tilaisuuden osallistajat Katajanokalla: jääkäri Veeti Kainulainen, komentaja Jyrki Ahonen (Merisotakoulu), puheenjohtaja Lars Eklund (Suomenlahden Laivastokilta), kunniajäsen Marko Hara (Helsingin Miinanraivaajakilta), jäsen Pekka Aarniaho (Suomenlahden Laivastokilta) ja varapuheenjohtaja Mika Kuutti (vasemmalta oikealle).

Mika Kuutti

Varapuheenjohtaja, Sininen Reservi ry

Seppeleenlasku miinanraivaajien muistomerkille

Merivoimien vuosipäivänä Merivoimat, Sininen Reservi ry ja sen jäsenyhdistykset kunnioittivat Miinanraivaajien isänmaamme eteen tekemää korvaamatonta työtä ja Ruotsinsalmen toisen meritaistelun 230-vuotismuistoa.

9.7.2020, Sininen Reservi ry ja Helsingin Miinanraivaajakilta ry sekä Suomenlahden Laivastokilta ry lasivat seppeleet Miinanraivaajien muistomerkille, Helsingin Katajanokalla. Seppeleet laskettiin Helsingin Miinanraivaajakilta ry:n toteuttamalle ja 12.6.2004 paljastetulle muistomerkille. Sininen Reservi ry:n muistomerkille asettamassa kunniavar-

tiossa toimi kaksi reserviläistä. Covid-19 pandemian aiheuttamien rajoituksien vuoksi osallistujajoukko oli rajattu mahdollisimman pieneksi, eikä miinanraivaajaveteraaneja tästä syystä ollut mukana.

Miinanraivaajaveteraani ja Helsingin Miinanraivaaja killan puheenjohtaja Erik Erwes oli aktiivisesti mukana tilaisuuden suunnittelussa ja hän toi esille

yhdistyksen tilaisuudelle asettamat tavoitteet. Suunnittelu-työ toteutettiin tavoitteet huomioiden ja veteraanien muistoa kunnioittaen. Tilaisuuden musiikista vastasi Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan signalisti. Jääkäri Kainulaisen osuudet tekivät tilaisuudesta todella mieleenpainuvan.

Merivoimien edustajana Merisotakoulun apulaisjohtaja, ko-

mentaja Jyrki Ahonen toi tilaisuuteen merivoimien tervehdyksen. Ahonen teki tervehdyssanoissaan katsauksen miinanraivaustyön merkitykseen. Tervehdyksensä lopuksi, Merivoimien komentajan, kontra-amiraali Jori Harjun vuosipäivätervehdystä lainaten komentaja Ahonen painotti reservin merkitystä Merivoimille ja kiitti Sininen Reservi ry:tä toimivasta yhteistyöstä.

Sininen Reservi ry:n varapuheenjohtaja Mika Kuutti esitti yhdistyksen tervehdyksen, painotti tehdyn vaarallisen miinanraivaustyön merkitystä isänmaalle ja välitti osallistujille miinanraivaajaveteraani Erik Erweksen terveiset.

Vielä vuosipäivänä ei kukaan voinut tietää tämän ter-

Puheenjohtaja Lars Eklund laskee seppeleen.

vehdyksen jäävän Erweksen viimeiseksi. Myöhemmin suru-uutinen Erik Erweksen poismenosta 10.7.2020 tavoitti Merivoimat ja vapaaehtoisen meripuolus-

tuksen toimijat. Rauha pitkäaikaisen puheenjohtajan ja miinanraivaajaveteraanin muistolle! Erikin aina iloinen persoona elää muistossamme. ■

Bittium

Taktisen tiedonsiirron edelläkävijä

Laatokan puolustajien muistomerkki kunnostettu

Parikkalan Sikoharjulla sijaitsee Laatokan puolustajien muistomerkki, joka kunnostettiin keväällä 2020.

Muistomerkin on suunnitellut taiteilija Mauro Hartman, ja se on jalustalle asennettu rannikkokytty. Paljastustilaisuus oli 20.8.1961. Se pystytettiin talvisodan viimeisten kaatuneiden vänrikki Veikko Kortelan ja alikersantti Niilo Evolan hautapaikalle, jotka kaatuivat 12.3.1940 Laatokan rannikolla Uuksalonpäässä. Rauhan jälkeen vetäytymään lähteneet suomalaisjoukot ottivat vainajat mukansa ja jättivät heidät rauhan rajan

lähimmälle Suomen paikkakunnalle. Muistomerkissä on teksti: ”Laatokan sankareille.”

Laatokan puolustuksen perinneyhdistys sai Rannikkokystösäätiöltä apurahan muistomerkin kunnostamista varten. Työ tehtiin toukokuun alussa 2020. Muistomerkille laskettiin seppäle kaatuneiden muistopäivänä 17.5.

Lämmin kiitos Rannikkokystösäätiölle!

Tekstin historiaosuuteen lainattu artikkelia Parikkalan kunnan verkkosivuilta

**Erittäin pitkäikäiset
ja ympäristöystävälliset
voiteluaineet.**

**Sivuvirtasuodattimet
poistavat lian ja veden
öljystä edullisesti.**

Kysy lisää ja pyydä tarjous maahantuojalta!
puh. 040 546 3354 | pentti.murremaki@ajotek.fi | ajotek.fi

AJOTEK

Sota-alusten kehitysnäkymiä

Maailman laivastokalenterit, ”Janes Fighting Ships” ja ”Weyers Flottentaschenbuch” tunnetuimpina, pitävät kirjaa kykyjensä mukaan kaikkien valtioiden so-

ta-aluksista. Niiden arvioiden mukaan on tällä hetkellä noin sadalla valtiolla yhteensä yli 14.000 sota-alusta. Valtaosa näistä kulkee supervaltojen lippujen alla, mutta joukossa on myös muu-
taman sota-aluksen valtioita.

Sota-aluksien normaaliksi eliniäksi laske-
taan yleensä 20–25 vuotta. Kun verrataan tätä laskelmaa alusten lukumäärään ja vuosittai-
seen muutokseen, voidaan olettaa, että vuo-
teen 1980 mennessä tullaan rakentamaan noin
5.000 uutta sota-alusta ja modernisoimaan joi-
takin vanhempia aluksia.

Ennustusta siitä, millaisia nämä uudet tai
uusitut alukset tulevat olemaan, on erittäin
vaikea tehdä edes 20 %:n todennäköisyydel-
lä, mutta rakenteilla olevista aluksista ja tek-
niikan kehitysnäkymistä voidaan päätellä so-
ta-alusten kehityksen yleiset suuntaviivat.

A. Kehittämiseen vaikuttavat tekijät

Sota-alusten kehittämiseen vaikuttavista teki-
jöistä voidaan mainita tärkeimpinä

- sotilaspoliittiset olosuhteet
- sotateknillinen kehitys ja
- taloudelliset mahdollisuudet.

Tässä yhteydessä ei ole tarpeen puuttua
lähemmin ensinmainittuun tekijään. Yleisenä
havaintona sen vaikutuksista voidaan todeta,
että supervalloissa keskitytään sukellusveneiden
ja niiden torjunta-alusten kehittämiseen

sekä jatketaan saattotehtäviin soveltuvien tais-
teluosastojen kehittämistä. Pienissä valtioissa
kehittämisen painopiste on yhä selvemmin ra-
joitettujen vesialueiden puolustustehtäviin so-
veltuvien pienekköiden aluksien rakentamises-
sa. Vietnamin sodan kokemukset ovat pakot-
taneet myös supervaltoja hankkimaan pieniä,
rannikko- ja jokitaisteluihin soveltuvalla aseis-
tuksella varustettuja taisteluveneitä.

Sotateknillisessä kehityksessä on eriteltä-
vissä tärkeimmiksi vaikuttajiksi alusten raken-
tamisessa asetekniikan, taistelunjohtotekniikan
ja laivanrakennustekniikan kehityksen tulokset.

Sota-alus on periaatteessa vain sille asen-
nettujen aseitten liikkuva alusta. Se on ominai-
suuksiltaan ja rakenteeltaan enemmän ja vä-
hemmän onnistunut kompromissiratkaisu, jo-
hon ovat vaikuttaneet käyttötarkoitus, toimin-
taolosuhteet, aseistus ja taloudelliset tekijät.

Käyttötarkoitus ratkaisee pääasiassa ase-
järjestelmän tai useammankin valinnan. Pin-
taaluksia vastaan kehitetyistä asejärjestelmis-
tä ovat edelleen etualalla tykistöaseet ja tor-
peedot, mutta kehittämisen painopiste on siir-
tymässä pinta- eli merimaaliohjuksiin. Kaikki
kolme asejärjestelmää tulevat olemaan käy-
tössä vielä 1980-luvulla. Alusten ilmatorjun-
taan käytetään tykistöä ja ohjuksia sekä su-
kellusvenetorjuntaan (suto-) syvyyspommeja,
-raketteja, torpedoja ja rakettorpedoja, joi-
ta kaikkia on havaittu kehitettävän edelleen.

Tykistö aseistuksen kehittämisessä on jo
kauan ollut tavoitteena automatisoitu meri-,
ilma- ja maa-ammuntaan soveltuva raskas ka-
nuuna, ns yleistykki. Sen kaliiperina oli vielä
1950-luvulla 152 mm, mutta se on automati-
soinnin takia pienentynyt 120 mm:n vaiheille.
Viime vuosina rakennettuihin aluksiin asenne-

tuista raskaista automaattikanuunoista mainittakoon Boforsin kehittämä 120 mm:n ja 46 pituuskaliiperin sekä Yhdysvalloissa juuri kehitetty 127 mm:n ja 54 pituuskaliiperin täysautomaattikanuunat. Tällainen tykkitori painaa n 23–26 tonnia, kranaatti 21–31 kg ja tykin kantama on 18–23 km. Tykit on suunniteltu fregatien ja sitä suurempien alusten aseistukseksi. Pienempikaliiperisten kanuunoiden viime vuosien kehitystuloksista on mainittava Boforsin 57 mm:n ja 40 mm:n, Neuvostoliiton 57 ja 30 mm:n sekä italialaisen OTO MELARA-tehtaan 76 mm:n automaattikanuunat.

Tykistön ampumatarvikkeissa tulee myös todennäköisesti tapahtumaan kehittämistä kantaman lisäämiseksi. Kehitteillä on erilaisia rakettisäpanoksia, joilla kantamaa on mahdollista lisätä n. 50 %. Muista keinoista voidaan vielä mainita Yhdysvalloissa kokeiluasteella oleva nuoliammus.

Tulenjohto- ja maalinmäärityslaitteistojen kehittämisessä on nähtävissä kaksi linjaa; viime vuosina on yhä selvemmin sähköteknillisten välineiden, ennen kaikkea tutkien, rinnalle ilmaantunut optisia laitteistoja. Tähän on ehkä pakottanut sähköteknillisten laitteiden häirinnän helppous ja yleistyminen.

Torpedoaseistuksen yleistyminen myös pinta-alusten aseiksi tulee uudelleen tapahtumaan tällä vuosikymmenellä, sillä asetta kehitetään käytettäväksi sekä pinta-aluksia että sukellusveneitä vastaan. Kun torpedojen kauko-ohjaus- ja kantamamahdollisuudet on saatu parannettua vastaamaan nykyisiä alusnopeuksia, kilpailevat torpedot ohjusten ja raskaan tykistöaseistuksen kanssa pinta-alustenkin vastaaseena. Ohjuksiin verrattuna torpedon etuna on häirinnän vaikeus.

Merimaaliohjuskien kehityksessä on havaittavissa kaksi toisistaan poikkeavaa linjaa. Ohjusristeilijöitä ja -hävittäjiä varten on kehitetty yli 100 km ja fregatteja ja ohjusveneitä varten alle 50 km kantaman omaavia ohjuksia. Ensimmäisistä on tärkeimpinä mainittava

venäläiset STRELA (SS-N-1) käytössä v 1958–, kantama 95–160 km, SHADDOCK (SS-N-3) käytössä v 1962–, kantama 300–400 km ja SARK (SS-N-4) kantama n. 1500 km. Muualla vastaavan kantaman omaavat ohjukset ovat sukellusveneiden aseistuksena.

Lyhyen kantaman merimaaliohjusten osalta kehitys on kiihkeintä. Osa näistä ohjuksista on sekä ilma- että merimaaleja vastaan tarkoitettuja, esim. englantilainen Sea Dart (kantama n. 35 km) ja amerikkalainen Tartar (n. 30 km), osa pelkästään merimaaleja vastaan tarkoitettuja, esim. venäläinen STYX(SS-N-2) (kantama n 30 km), ruotsalainen Robot 08(n 90 km), italialainen Nettuno MK 2/Seakiller (10 km) sekä uusimmat ranskalainen EXOCET(n 40 km) ja israelilainen GABRIEL (n. 20 km). Venäläiset ovat kehittäneet edelleen STYX-ohjustaan, mutta siitä ei ole esiintynyt muita tietoja kuin valokuvia.

Kehityksen suuntana tulee ilmeisesti olemaan yhdistetty ilmatorjunta- ja merimaaliohjus jo taloudellisista syistä, sillä alukset tarvitsevat ohjusilmatorjunnan suojaa ainakin osaston puitteissa. Alusten kevyt automaatti-itykistö kantaa vain alle 5 km eikä siten riitä ilmasuojaksi. Tällä hetkellä NATO-maita lukuunottamatta käytetään hävittäjä-lk:n aluksissa ilmatorjuntaohjuksia merimaaliohjusten lisäksi ja pienemmissä aluksissa vain merimaaliohjuksia.

Laivanrakennustekniikassa tavanomaisten pinta-alusten rakentamista eivät vielä ole syrjäyttäneet pintaliitäjät ja kantotasoalukset. Viimeisinä kehitetty jo melko pitkälle, mutta kustannukset ovat vielä ainakin kaksinkertaiset tavanomaisten alusten rakentamiseen verrattuna, kun aseistus on sama. On todennäköistä, että pääosa 1970-luvun aluksista rakennetaan tavanomaisiksi uppoumaaluksiksi, mutta määrättyihin tarkoituksiin käytettäviä, todellisen taisteluarvon omaavia pintaliitäjä- ja kantotasoalusyksiköitä on käytössä jo vuoden 1975 jälkeen.

Alusten konetyyppivalikoimat tulevat lähi-

tulevaisuudessa vähenemään. Kaasuturbiinikoneita kehitetään jo useata eri kokoa, ja kun kokeilut vähän polttoainetta tarvitsevan kaasuturbiinikoneen kehittämiseksi onnistuvat, jäävät näiden rinnalla käytettävät diesel- ja höyrykoneet syrjään.

Mirka-lk:n sukellusvenehävittäjä, 1200 tn, nop 28 kn., aseistus 2 76 mm:n kaksoistornia, 5 sutotorp. keitintä, 4 kpl 12-putkista suto-rak.heitintä.

B. Sota-alustyyppien kehitysnäkymiä

Sota-alusten kehitysnäkymistä voidaan tässä kirjoituksessa käsitellä vain ne piirteet, jotka ovat nyt nähtävissä eri laivastojen rakennusohjelmissa ja niistäkin vain Itämeren piirissä esiintyvät.

1. Sukellusveneistä

on tarpeen mainita vain tavanomaisten sukellusveneiden rakentamisessa tapahtuva kehitys. Neuvostoliitolla on nyt Itämerellä 5 ohjus- ja n. 65 hyökkäyssukellusvenettä. Rakenteilla olevista ei ole tietoja, mutta todennäköisesti myös tämänlaatuisten veneiden rakentaminen jatkuu.

Ruotsi ja Länsi-Saksa ovat kumpikin kehittäneet omaa sukellusveneasettaan Itämeren olosuhteisiin. Saksalaista 400 tonnin U-lk:n venettä on rakennettu viime vuosina 29 kpl (osa Tanskalle ja Norjalle) ja rakenteilla on 12 venettä. Suunnitteilla on lisäksi 6 suto-sukellusvenettä (n. 1000 tn)

Ruotsalaista Sjöormen-lk:n (1100 tn) venettä on kehitetty edelleen A 14-lk:ksi, jota tietävästi on rakenteilla 5 venettä.

Rakenteellisia muutoksia uusiin veneisiin tuskin tulee, sensijaan ase- ja taistelunjohtotekniikkaa kehitetään paremmaksi.

2. Risteilijöitä (6000–20000 tn, nop n. 35 kn)

ei tavanomaisella aseistuksella varustettuna ole rakennettu enää 1960-luvulla. Neuvostoliiton 5 Kresta- ja 4 Kinda-lk:n ohjusristeilijää ovat todennäköisesti viimeiset uudisrakenteet.

Vanhoja risteilijöitä pidetään vielä kaikkialla kunnossa 1980-luvulle saakka tai modernisoidaan.

3. Hävittäjät (2000–6000 tn, nop 34–40 kn.)

ovat myös tykistöaseistuksella varustettuina jäämässä pois uudisrakennusohjelmista. Vain Yhdysvallat rakentaa vielä uusia saattuehävittäjiä. Useimmat nykyiset hävittäjät on joko muutettu tai muutetaan ohjushävittäjiksi it- tai merimaaliohjuksin taikka molemmin varustettuina.

Esimerkiksi Ruotsin 8 hävittäjästä 2 Halland-lk: n (rak 1952) hävittäjää on varustettu Robot 08-merimaaliohjuksin ja 2 Östergötland-lk:n (rak 1956–57) hävittäjää Seacat-it-ohjuksin. Muissa on 120 mm:n kanuunat päätykistönä

4. Fregatit, saattajat ja suv.- hävittäjät (1000–2500 tn, nop 20–40 kn.)

ovat kehittymässä keskimäärin n 1500 tn suuruiseksi yleissota-aluksiksi, joita rakennetaan miltei kaikille laivastoille. Neuvostoliiton Mirka-lk 4/76 mm:n tykistöllä, 5 suto-torpedoputkella ja 4 suto-raketinheittimellä varustettuna on ehkä lähtökohtana uusien tämän luokan alusten kehittämislle.

Aseistuksena voidaan yleisesti odottaa olevan 100–130 mm yleistytykistön tai yleisohjuksen, voimakkaan suto-aseistuksen ja it-aseistuksen.

5. Taisteluveneet

voidaan jakaa pääasejärjestelmiensä mukaan

- ohjusveneisiin (75–200 tn, nop 35–40 kn.)
- torpedoveneisiin (30–200 tn, nop 30–40 kn.) ja

- tykkiveneisiin (40–600 tn, nop 25–40 kn.)

Ohjusveneet tulivat tunnetuiksi teholtaan v. 1967 syksyllä, kun venäläistä alkuperää olevat egyptiläiset ohjusveneet upottivat israelilaisen hävittäjä Eilathin. Useissa maissa alkoi kiivas ohjusveneiden rakentaminen tai sopivien veneiden muuttaminen ohjusveneiksi.

Itämeren maista Länsi-Saksa ja Tanska saavat aivan lähiaikoina valmiiksi ohjusveneeseen, jonka aseistukseksi tulee Tartar- tai vastavaanlaatuinen yleisohjus. Ei olisi myöskään ihmeteltävää, vaikka ruotsalaiset rakenteilla olevat Spica-veneet (200 tn) varustetaan ohjuksin.

Torpeedoveneiden kehityksessä on havaittavissa kaksi linjaa: veneessä on vain pelkkä torpeedoaseistus (itäsaksl. ILTIS), jolloin vene on kevyt, tai täysin varustettu vene (esim. Spicalk), jolloin uppouma kohoaa lähelle 200 tonnia. Molempia venetyyppejä rakennetaan lisää.

Tykkiveneiden kehityksessä on myös havaittavissa eri kehityssuuntia. Oma tykkivene- luokkamme on suurin ja ainutlaatuinen. Muut ovat tyyntyneet pienempään tykkiin (76–105 mm) ja siten uppoumaltaan 130–225 tonnin veneisiin. Ratkaisuihin ovat ilmeisesti vaikuttaneet poikkeavat käyttöolosuhteet.

Turunmaa-luokan tykkivene, 650–720 tn nop 35 kn., aseistus: 120 mm autom.tykki, 3 40 mm it-tykkiä.

Tykkivene on havaittu myös Vietnamin tarpeelliseksi ja siten otettu käyttöön Yhdysvaltain laivastossa. Sotakokemusten mukaan rakennettu amerikkalainen ASPB MK 2, jossa on 105 mm:n haupitsi ja 3 kaasuturbiinia (nop

40 kn.), on huomattavin kehitystuloksista. Tämänlaatuinen alus voi hyvin nopeasti ilmaantua Länsi-Saksan laivastoon.

6. Miinalaivat ja raivaajat

säilyttävät paikkansa miltei nykyisenlaisina myös 1980-luvun laivastoissa. Ruotsissa ja Länsi-Saksassa on rakenteilla uusia miinalaivoja ja raivaajia, joiden voidaan olettaa olevan nyt käytössä olevien uusien pienalusten kaltaisia (mil Älvsborg, raiv Schiitze-lk).

7. Maihinnousualuksia

kehityksestä voi tehdä vain joitakin yleisiä ja luonteenomaisia havaintoja, sillä näihin aluksiin luokitellaan erittäin suuri määrä erilaisia alustyypppejä.

Supervaltojen merivoimissa kehitys näyttää johtavan yhdistettyjen johtamis-, kuljetus- ja helikopterilusten rakentamiseen. Helikopterien sijasta tukialukset voidaan varustaa maihinnousuvenein. Tällaiset yksiköt voivat operoida itsenäisesti, mikä helpottaa maihinnousun järjestelyjä. Amerikkalainen 19000 tn Blue Ridge, jossa on 3 LCPL- ja 2 LCVP-mn-ajoneuvoa, on parhaillaan rakenteilla ja sopii esimerkiksi tämän laatuista yksiköstä.

Neuvostoliiton helikopteritukialukset Moskva ja Leningrad (18000 tn, 20 helikopteria) ovat uusimpia tukialuksia, jotka on tarkoitettu sekä sukellusvenetorjuntaan että maihinnousualuksiksi. Muissa maissa helikopteritukialuksina käytetään entisiä lentokoneiden tukialuksia tai lentokannella varustettuja rahtialuksia.

Uudentyyppiset ”roll on - roll off” rahtialukset helpottavat maihinnousun tarvitsemia kuljetuksia nopeuttamalla kuormausta ja purkausta tai toimimalla lossina kuljetusalusten ja rannan välillä. Tämän laatuisten alukset vähentävät maihinnousuveneiden tarvetta.

C. Yhteenveto

Yleisenä ja yhteisenä havaintona kehityksestä voidaan sanoa, että ilma-aseen ja ohjusten

muodostama uhka on pienentänyt rakennettavien alusten kokoa. Fregatit ja saattajat ovat saaneet risteilijöiden ja hävittäjien tehtävät ohjusalusten rinnalla sekä tykkiveneet hävittäjien tehtävät rajoitetuilla vesialueilla. Toisaalta vain vanhimpia aluksia romutetaan, suurin osa vanhoista modernisoidaan 1970-luvun tehtäviin soveltuviksi.

Spica-lk:n torpedovene, 200 tn, nop n. 40 kn., aseistus: 57 mm autom.tykki, 6 torpedoputkea, miinoja.

Supervalloilla on myös mahdollisuuksia käyttää ohjusaseistustakin vailla olevia suuria aluksia ilmaylivoimansa turvin, kuten taistelulaiva New Jersey'n käyttöönotto osoittaa. Samaa osoittaa myös se, että Neuvostoliitolla on Itämerellä 5 risteilijää ilman ohjusaseistusta.

Osa-lk:n ohjusvene, 160–200 tn, nop 35 kn., aseistus 4 STYX- merimaaliohjusta, 4 30 kaksois-ititykkiä.

Pienten valtojen laivastoissa taisteluveneet tulevat olemaan 1970-luvulla hallitsevina. Niiden asejärjestelmien valinta ja määrä riippuvat taloudellisista mahdollisuuksista.

Asetekniikan kehitys tulee vaikuttamaan valintaan ehkä siten, että osa veneistä on ohjusveneitä osa torpedo- tai tykkiveneitä.

1970-luvulla tapahtuva sota-alusten kehitys ei rauhan vuosien vallitessa ole todennäköisesti kovinkaan päätähuimaavaa. Se on paremmin viime vuosina tapahtuneen kehityksen tulosten vakauttamista ja edelleenkehittämistä. Uudet tekniset läpimurrot merivoimien kehityspiirissä ehditään kylläkin kokeilla 1970-luvulla, mutta käyttöön ne saadaan vasta myöhemmin.

Taloudelliset voimavarat asettavat myös rajansa kehityksen nopeudelle. Vain supervalloilla on mahdollisuuksia saattaa nopeasti suunnitelmansa käyttövalmiiksi sotavoimaksi, pienten valtioiden sotavoiman kasvu voidaan helposti ennustaa sen perusteella, mitä ne ovat viime vuosikymmenenä saaneet aikaan.

Maj O. Vehmas

Rannikkoupseeriyhdistys tiedottaa

Tervehdys hyvät jäsenet!

Vuosi 2020 on edelleen jatkunut poikkeuksellisen.

Jos kaikki on mennyt hyvin, niin olemme pitäneet vuosikokouksemme 24.9.2020 Suomenlinnan Upseerikerholla.

RUY:n ja MY:n syksyn yhteinen seminaari on päätetty peruuttaa. Se piti järjestää 12.11.2020 Suomenlinnassa.

Ostettavaa:

Yhdistyksen pinssejä ja solmi-oneuloja on edelleen saatavilla hintaan 5 ja 10 euroa.

Vanhoja joukko-osastojen historiakirjoja löytyy edelleen 10 euron hintaan.

- Kivilinnoista karkaistuun teräkseen. Yleinen osa
- Rannikkotyökistökoulu
- Suomenlinnan Rannikkorykmentti

- Turun Rannikkorykmentti
- Kotkan Rannikkopatteristo

Samoin löytyy

- RTUY 70 vuotta, v. 2003 julkaistu juhkakirja hintaan 10 € sekä
- Suomen Rannikko-puolustus 100 vuotta, vuodelta 2018 hintaan 25 €.

Mikäli olet kiinnostunut tuotteista, ota yhteyttä sihteeriiin. Kaikkiin hintoihin lisätään toimituskulut.

Yhteystiedoista:

Muistakaa päivittää yhteystietonne, niin saatte RP-lehden oikeaan osoitteeseen ja sähköpostitiedotteet luettavaksenne.

Terveisin yhdistyksen sihteerii ja taloudenhoitaja Jarmo Valtimo alias JaVa

**jarmo.valtimo@
rannikonpuolustaja.fi**

puh. 0405647695

MERITURVA

PYSY PINNALLA!

Meriturvan yksiköt tarjoavat korkeatasoista turvallisuuskoulutusta ammattitaitoisten kouluttajien johdolla. Ota yhteyttä, niin suunnitellaan yhdessä ryhmällesi sopiva koulutuskokonaisuus!

Tutustu myös kotisivuihimme osoitteessa www.meriturva.fi

Merenkulun turvallisuuskoulutuskeskus
 puh. 019 - 2876 600 • www.meriturva.fi

RAUMA MARINE CONSTRUCTIONS

– VAHVAA SUOMALAISTA
LAIVANRAKENNUSOSAAMISTA

Rauma Marine Constructions rakentaa Puolustusvoimille Laivue 2020 -hankkeen Pohjanmaa-luokan neljä monitoimikorvettia Rauman telakalla. Varsinainen rakentaminen ajoittuu porrastetusti vuosille 2022–2025. Alusluokan täysi operatiivinen valmius saavutetaan vuoteen 2028 mennessä.

Rauma Marine Constructions (RMC) on vuonna 2014 perustettu, kokonaan kotimaisesti omistettu laivanrakennusyhtiö, joka edustaa ympäristöystävällistä ja innovatiivista laivanrakennusosaamista ja jatkaa Rauman pitkiä laivanrakennusperinteitä.

RMC:n verkostomalli perustuu pitkäjänteisiin, strategiaan kumppanuuksiin meriteollisuusverkoston kanssa. Yhdessä verkostomme kanssa valmistamme moderneja, uusinta teknologiaa hyödyntäviä aluksia, olipa kyse sitten maita yhdistävistä autolautoista, arktisten olojen jäänmurtajista tai tutkimusaluksista – Puolustusvoimien tarpeita unohtamatta.

Lue lisää: www.rmcfinland.fi

Koronavuosi ja Sininen Reservi

Merivoimien vuosipäivää juhlistettiin Varissaassa, Kotkassa Ruotsinsalmen taistelujen muistomerkillä, joka on pystytetty taustalla olevalla merialueella käydyin yhden suurimmista koskaan käydyistä meritaisteluista muistoksi. Sen johdosta Merivoimat juhlistavat myös vuosipäiväänsä. Kuvassa PV:n varusmiessoittokunnan signalisti Veeti Kainulainen ja kunniavartiossa majuri evp Jussi Suomalainen sekä pursimies Harri Malm.

Tämä vuosi jää ihmiskunnan historiaan merkillisenä ja merkittävänä. Mikään yksittäinen asia ei tietävästi ole liikut-

tanut – tai paremminkin pysäyttänyt – ihmisiä viimeisten vuosikymmenien aikana. Monessa suhteessa koronavirus on vai-

kuttanut haitallisesti normaalielämään, mutta on sillä ollut positiivisiakin seurauksia. Mitä tuleva syksy ja talvi tuo tullessaan

ISMO SKIRKO

koronan toisen aallon vaikutuksissa, jää nähtäväksi.

Puolustusvoimien osalta toiminta on jatkunut valmiutta sekä koulutuskykyä ylläpitäen ”normaalisti” ulkopuolisen maailman kosketuspinta varuskuntien ulkopuolelle minimoiden. Meidän reserviläisten suh-

ANTTI RAUTAINEN

Sininen Reservi ry:n vuosikokous sai arvokkaat puitteet Kotkan kaupungintalon valtuustosalissa. Tilaisuutta kunnoitti myös kaupunginjohtaja Esa Sirviö, joka kertoi kaupungin historiasta, nykytilasta ja tulevaisuuden strategiasta.

teen pandemia ja Puolustusvoimien omat toimenpiteet käytännössä lopettivat kertausharjoitukset, vapaaehtoiset harjoitukset sekä MPK:n koulustustoiminnan. Samoin normaalisti pidettävät varusmiesinfot, valapäivien tai kotiuttamispäivien vierailut on peruutettu. Kevät ja kesä ovat olleet varsin toimettomat aktiivisille vapaaehtoisen maanpuolustuksen toimijoille. Toivottavasti mahdollisimman moni on löytänyt vaihtoehdoksi lisääntyneelle vapaa-ajalleen omaehtoisen retkeilyn ja vaeltamisen Suomen upeassa luonnossa sekä saanut aikaa itsel-

leen esim. terveyden ylläpitämiseen/parantamiseen sekä kunnon kohottamiseen! Itse ainakin olen kokenut tämän loistavaksi mahdollisuudeksi.

Vaikka toiminta on lähes la kannut monelta osin, tekemistäkin on riittänyt ja hiljalleen lisääntyen. Erilisiin tilaisuuksiin on valmistauduttu lähes viime hetkeen asti ennen peruutusta. Näin kävi harmillisesti mm. Puolustusvoimain lippujuhlapäivän kanssa sekä Merivoimien vuosipäivän vieton kanssa. Näitä juhlapäiviä juhlistettiin kuitenkin pienimuotoisesti ja Sininen Reservi toi myös oman panok-

Sininen Reservi

ANTTI RAUTAINEN

Kaikki toiminta ei ole lakannut ja kesäkuun alusta MPK on lisännyt kurssitoimintaansa. Tässä Naisten melontakurssi Upinniemessä 14.-16.8.2020. Sininen Reservi mukana siten, että kurssin käytössä olivat Rannikkojääkärikillan maja ja kajakit sekä Suomenlinnan RT-killan Kajanuksen sauna.

sensa arvokkaiisiin tilaisuuksiin. Näistä toisaalla tässä lehdessä.

Sinisen Reservin vuosikokous

Pandemia siirsi myös yhdistyksemme vuosikokouksen sääntöjemme vastaisesti mutta kuitenkin laillisesti loppukesään elokuulle. Samoilla järjestelyil-

lä saimme pidettyä kokouksen Kotkassa kaupunginjohtaja Esa Sirviön ja kaupungin tukiessa tahtumaamme upeasti. Kokous pidettiin Kotkan kaupungintalon valtuustosalissa lauantaina 22.8.2020 siten, että kahvitarjottua jälkeen kaupunginjohtaja itse esitteli Kotkan historiaa, nykytilannetta sekä tulevaisuuden

strategiaa. Kokouspaikka valikoitui nimenomaan Kotkaksi Ruotsinsalmen taistelujen 230-vuotisjuhlaa kunnioittaen ja Kymenlaakson toimintaa aktivoiden.

Kokouksessa läsnäolleet ja valtakirjoilla päätöksenteossa mukana olleet jäsenyhdistyksemme (yht. 22/33) päättivät hyväksyä toimintakertomuksen ja

ARVITTI RAUTIAINEN

tilinpäätöksen sekä antaa vas-
tuuvapauden vuoden 2019 halli-
tukselle. Kokous myös hyväksyi
talousarvion ja toimintasuunni-
telman, jossa pääteemana on Si-
nisen Reservin toiminnan tun-
nettuuden lisääminen Merivoi-
mien palkatun henkilöstön kes-
kuudessa. Yhdistys tulee keskit-
tymään myös päätehtäväänsä,
jäsenyhdistystensä yhteistyö-
hön ja vapaaehtoisen meripuol-
ustuksen reserviläistoiminnan
edellytysten parantamiseen se-
kä tukemaan jäsenyhdistysten-
sä rekrytointia. Yhdistysten yhe-
teistyön kehittämisessä otetaan
huomioon alueelliset tarpeet ja
jäsenyhdistyksiä kannustetaan
oma-aloitteisuuteen sekä tuo-
maan kehitystyöhön liittyviä ide-
oita esille. Yhteistoimintaan ja
Rannikkoprikaatin Siniselle Re-
serville esittämään toiveeseen
liittyen Meri-Karjalaan pyritään
aktivoimaan Merivoimien alai-
siin joukkoihin kuuluvien reser-
viläisten yhdistystoimintaa.

Vuosikokousvalinnat

Vuosikokous päätti myös uudel-
leen valita allekirjoittaneen toi-
selle kaksivuotiskaudelle yhdis-
tyksen puheenjohtajaksi, jonka
johdosta vielä kertaalleen kii-
tän lämpimästi luottamuksesta!
Henkilökohtaisesti tulen entistä
enemmän keskittymään yhdis-

Vuosikokouksessa Merikeskus Vellamon projektipäällikkö Johanna Aartomaa kertoi Ruotsinsalmen taisteluista sekä linnoituskaupungin historiasta kertovan näyttelyn rakentamisesta. Johannan esitteli yleisölle Sinisen Reservin varapuheenjohtaja Mika Kuutti.

tyksemme tulevaisuuteen haas-
tamalla nuorempia jäseniämme
hallitus- sekä muihin toimihen-
kilötehtäviimme. Tulen myös jat-
kamaan puheenjohtajakierros-
tani etsien mahdollisia keino-
ja em. toimintasuunnitelmas-
sa mainittuihin asioihin. Tämän
päivän nuoremmat reserviläiset
ovat tulevaisuutta ja heihin mei-
dän pitää pystyä panostamaan
sekä sillä tavalla heidät jopa si-
touttamaan toimintaamme. Me-
ri-Karjalan/Kymenlaakson toi-
minnan käynnistäminen on jo
tapahtunut, nyt sitä pitää rei-
lusti aktivoida ja lisätä. Meren-
kurkun ja Pohjanlahden toimin-

taan Sininen Reservi yhdistykse-
nä pystyy varmasti myös anta-
maan oman panoksensa, josta
on apua alueen jäsenyhdistyk-
sillämme. Nämä ovat mielessäni
päällimmäisinä, mutten unohda
yhtäkään jäsenyhdistystämme
– te ja edustamanne yhteisöt
olette kaikki yhtä tärkeitä meri-
puolustustehtävässämme! Tie-
dottaminen on myös asia, jo-
hon meidän yhdistyksenä pi-
tää pystyä panostamaan enem-
män ja siihen tulen puheenjoh-
tajaksi valittuna etsimään en-
tistä parempia keinoja. Yhteis-
työ niin Merivoimien ja sen jouk-
ko-osastojen, merivartiostojen

Sininen Reservi

Sinisen Reservin lippu arvokkaassa paikassa Kotkan kaupungintalon valtuustosalissa entisten kaupunginjohtajien tarkk

sekä RUK:n kuin säätiöidenkin kanssa jatkuu aktiivisena ja Sininen Reservi antaa oman panoksensa yhteisen tavoitteem-
me saavuttamisessa.

Hallitustehtävistä jäivät nyt pois Risto Auvinen, Harri Hahkala, Mika Koivunen ja Timo Mäki. Heidä kiitän heidän panoksesta yhteisen hyvän eteen

ja toivotan menestystä tuleviin tehtäviin! Hallitukseemme uudeksi jäseniksi valittiin Seppo Kaila Turusta, Kai-Verner Kaksonen Helsingistä (Kai toiminut jo useamman vuoden sihteerinä-
me), Petri Käyhkö Helsingistä ja Lasse Mäki Helsingistä. Vanhoi-
na tai uudelleen valittuina jatka-
vat Marko Hara, Henri Havulinna,

Jarmo Holm, Sirpa Holma, Mika Kuutti, Markus Liesalho, Ari Nermes, Matti Puhakka, Pertti Pörsti ja Kristiina Slotte. Lämpimät on-
nittelut kaikille nyt valituille!

Kokouksessa perinteisesti paikallisen yhdistyksen edusta-
ja toimi puheenjohtajana. Tapio Riikoselle tästä kiitos! Kokouk-
sen sihteerinä Kai Savolainen oli

ANTTI RAUTIAINEN

kaillessa vuosikokosta.

myös kokouksen järjestelyissä vahvasti mukana ja hän ansaitsee näistä kiitoksen!

Merikeskus Vellamo

Kokouksen jälkeen Merikeskus Vellamossa nautittu maittava lounas sai jatkoa mielenkiintoisella esitelmällä, jossa Merikeskus Vellamon projektipäällikkö

Johanna Aartomaa kertoi Ruotsinsalmen taisteluista sekä linnouksikaupungin historiasta kertovan näyttelyn rakentamisesta. Esityksen jälkeen saimme tutustua itse näyttelyyn ja muihin keskuksen hienoihin yksityiskohtiin. Kotka ja Vellamo sekä varsinkin näyttely ovat visiteeraamisen arvoiset – suosittelen!

Uusi hallitus kokoontuu järjestäytymiskokoukseensa syyskuussa ja sen jälkeen lisää tulevaisuudestamme.

Pandemiasta huolimatta kaikkea hyvää tulevaan syksyyn toivottaen

Antti Rautiainen
 puheenjohtaja
 Sininen Reservi ry

Yhteistyötä Merivoimien vuosipäi

ISMO SKRIKO

Ruotsinsalmen taistelujen muistomerkillä laskivat yhteisen seppeleen Sininen Reservi, Meripuolustuspiiri, Rannikkoprikaati ja KotRA:n perinneyhdistys. Kuvassa vasemmalta oikealle puheenjohtaja maj res Antti Rautiainen, piiripäällikkö komdri evp Henrik Nystén, MERITIEDP:n komentaja komkapt Lari Pietiläinen ja varapuheenjohtaja Riku Pirinen.

Vuoden 2020 juhlallisuudet olivat poikkeukselliset, mutta tämä ei vähentänyt niiden arvokkuutta. Sininen Reservi antoi oman panoksensa Me-

rivoimien vuosipäivän juhlallisuuksiin osallistumalla muistomerkkien seppeleenlaskutilaisuuksiin Ruotsinsalmen muistomerkillä Varissaareissa Kot-

kassa, Miinanraivaajien muistomerkillä Katajanokalla Helsingissä (oma tekstinsä toisaalla tässä lehdessä) ja Laivaston muistoristillä Naantalissa.

vänä

ANTTI RAUTAINEN

ANTTI RAUTAINEN

Yhteistyötä parhaimmillaan! Sininen Reservi, Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys ja MPK:n Meripuolustuspiiri järjestivät tilaisuuden, johon myös Rannikkoprikaati edustaja osallistui ja prikaati kustansi seppeleen. Suomenlahden merivartioston partiovene miehistöineen suoritti merikuljetuksen Varissaareen, joka näkyy taustalla.

Komentajakapteeni Lari Pietiläinen pitämässä kiitospuhetta seppeleenlaskutilaisuuden järjestelijöille Kuusisen Kalamajalla nautitulla lounaalla.

Kotkan tilaisuuden järjestelyt tehtiin yhteistyössä Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistyksen, MPK:n Meripuolustuspiirin ja Rannikkoprikaatin kanssa. Tässä vaiheessa lämmin kiitos perinneyhdistyksen puheenjohtajalle Aapo Tokkolalle sekä piiripäällikkö Henrik Nysténille, joiden kanssa tilaisuuden järjestäminen mahdollistui! Kuten myös Rannikkoprikaatin komentajalle kommodori Janne Huuskolle tuesta sekä Meritiedustelupataljoonan komentajalle ko-

mentaja Lari Pietikäiselle läsnäolosta tilaisuudessa. Tilaisuuden musiikista vastasi upeasti Puolustusvoimien varusmiessoittokunnan signalisti jääkäri Veeti Kainulainen – tästä kumarrus myös päällikkökapellimestari muskapt Ville Paakkunaiselle! Huomionosoituksen ansaitsee myös Suomenlahden merivartiosto, joka järjesti kuljetukset Varissaareen ja takaisin. Upean aurinkoisessa säässä toteutettu tilaisuus sai myös runsaslukuisen yleisön paikalle saa-

reen, jossa kaikki varmasti nauttivat arvokkaasta tilaisuudesta.

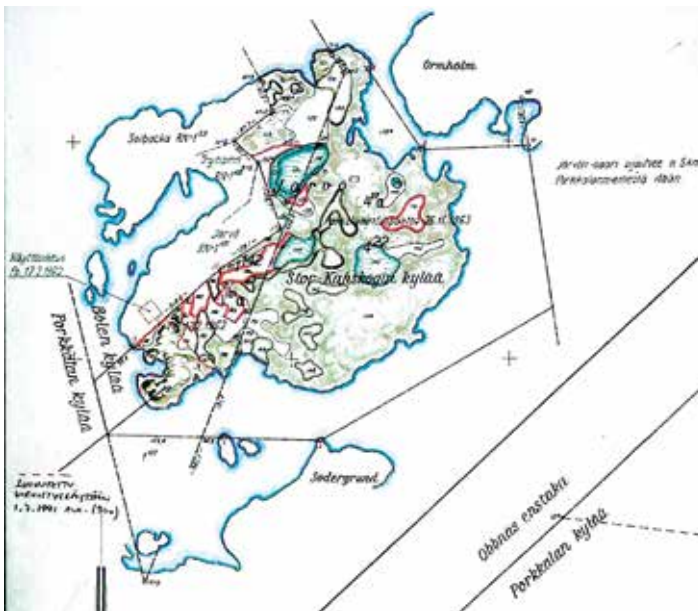
Rannikkolaivasto ja Sininen Reservi ry laskivat seppeleet Naantalissa. Merivoimien seppeleen laski komdri Jukka Anteroiroinen ja pursim Jarno Kuivala. Sinisen Reservin seppeleen laski yhdistyksen varapuheenjohtaja Jarmo Holm ja Turun Laivastokillan edustaja Petri Jalava. Lämmin kiitos kaikille tilaisuuden mahdollistaneille!

Kaiken kaikkiaan yhteistyötä parhaimmillaan! ■

JÄRVÖ – kiltalaisten upea linnakesaari

Tänä koronavuonna ja -kesänä tapahtumat killoissa ovat todennäköisesti olleet aika minimissään. Meilläkään ei ole järjestetty Kuivasaaressa yleisöviikonloppuja eikä Kajanuksen saunalle ole päässyt saunomaan, mutta Rt-killalla on yksi paikka, jossa toimintaa on ollut melkein normaalivuoden tapaan.

OVE ENQVISTIN KOKOELMA

Järvön kartta, killan käytössä saaren itäosa.

Järvön ”linnakesaaren” kohtalo on aika erikoinen. Järvötä ei koskaan suunnitelmista huolimatta linnoitettu. Ainoastaan Porkkalan vuokra-aikana, 1944- 1956, se on jollakin tavalla ollut linnoitettuna. Tänä päivänä puolustusvoimien osa Järvöstä on joitain harjoituksia lukuun ottamatta lähinnä Suomenlinnan Rannikkotykistökillan käytössä.

Järvo sijaitsee Porkkalanien kaakkoispuolella. Osa Järvöstä on puolustusvoimien aluetta ja ainoastaan luvan saaneilla on mahdollisuus päästä saareen. Saaressa ei saa täl-

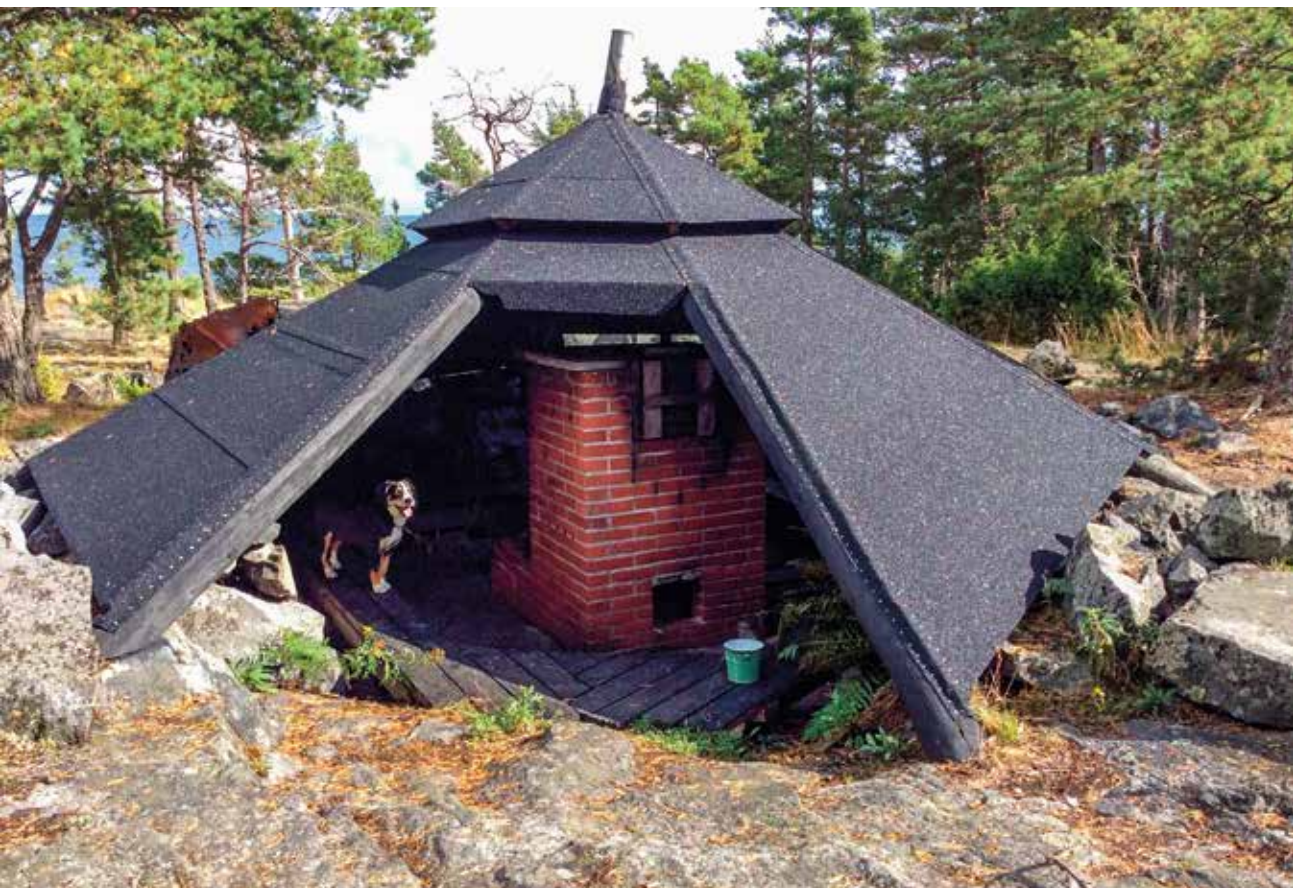

Juhannus 1994.

KILLAN ARKISTO

KILLAN ARKISTO

Grillikatos.

lä hetkellä olla muita kuin ilmoitettuja kiltalaisia. Ilmoituksen Upinniemen hoitaa saaren isäntä maksettujen saarimaksumien perusteella. Muut vieraat ovat saarella isännän luvan alla, joten isännän on oltava paikalla.

Järvön itäpuolella sijaitsee Ormholmenin saari, jossa HS-

K:lla (Helsingfors Segelklubb) on venesatama.

Tästä se alkoi...

Suomenlinnan Rannikkotyöstökilta ry oli 1980-luvulla entisöinyt Upinniemen kärjessä olevan Robert Kajanuksen saunan. Mutta koska varuskunta-alueel-

la olevan saunan käyttö oli kiltalaisille vaikeaa jo kulkulupajärjestelyjenkin takia, killan hallitus päätti rakentaa kiltamajan saaristoon Villingin ja Upinniemen väliselle alueelle. Puolustusministeriön edustajatkin olivat Kajanuksen saunan luovutustilaisuudessa näyttäneet hankkeel-

Suomenlinnan Rannikkotykistökilta

MPK-kurssilaisia rupugrillillä.

le vihreää valoa. Suomenlinnan Rannikkotykistörykmentin ja puolustusministeriön edustajien kanssa keskusteluissa päädyttiin pienen etsiskelyn jälkeen valitsemaan rakennuskohteeksi Järvö. Rykmentin komentajana oli tuolloin eversti Torsti Lahti.

Killan johtokunta päätti 9.8.1984 Järvön kiltamajan rakentamisesta. 8.3.1985 päätettiin ostaa maja Honka-rakenteelta. Äitienpäivän aikaan kiltamajan ja rantasaunan kaikki puutavara tuotiin Järvön kaakoiskärkeen Santahaminasta kuljetuslautalla, jonne oli ajettu kaksi täyteen lastattua rekkaa. Autojen purkamisen rantakalliolle ja tarvikkeiden kantaminen kallioiden yli rakennuspaikoille oli kaikille mukana olleille

ikimuistoinen urakka.

Kiltamajan ja rantasaunan rakentamiseen osallistui noin viisikymmentä henkilöä sekä suuri määrä varusmiehiä. Talkoita järjestettiin useimpina viikonloppuina, ja jo juhannuksena saunottiin saunassa. Sekä majan että etelään avomeren tuntumaan pystytetyn rantasaunan vihkiiäiset voitiin viettää 7.9.1985. Sataman ensimmäinen pienvenelaiturikin oli jo tuolloin valmiina. Vuosien mittaan jatkorakentamiset grillikatoksen, käymälöiden, liiterin ja lisälaitureiden osalta on toteutettu tasatahdissa saaren käytön kanssa.

Toimintaa saarella...

Saadessaan luvan rakennustöille kiltailijat olivat samalla lupautu-

nut huolehtimaan saaren varustuksesta. Veneilykausien aikana saaresta pitävät huolta saaren isäntä (Ari Orpana) ja emäntä (Tuija Tienhaara). Myös veneetöillä kiltalaisille on mahdollisuus varata viikon päivystysvuoroja. Saaren asioista huolehtii Järvön hoitokunta, jossa tällä hetkellä on puheenjohtaja ja kuusi jäsentä.

Kiltalainen, jolla on vene ja haluaa liittyä Järvön kävijöihin maksaa liittymismaksun ja vuotuisen veneily- ja käyntimaksun.

Saarella on järjestetty lukuisia killan ja Suomenlinnan Rannikkorykmentin yhteisiä tilaisuuksia, vierailuja ja kokouksia. Onnistunut tilaisuus oli -95 järjestetty perhepäivä. Myös Porkkalan ja Mäkiluodon linnanakkeen henkilökuntaa on aika ajoin vieraillut saarella. Josakin vaiheessa Järvötä myös markkinoitiin ulkopuolisille kulkujen peittämiseksi. Alkuaikoina yritettiin vierailla järjestää myös kalasafareja, mutta näistä on myöhemmin luovuttu muun muassa sen vaatiman suuren työn takia. Saaren markkinointia ulkopuolisille ollaan taas kehittämässä. Tavallisinakin viikonloppuina Järvön pienvenelaitureissa on veneilykauden aikana vilkasta.

1993 saatiin valmiiksi uusi

KILLAN ARKISTO

Kiltamajan 30 v. juhlat, komdri Pyysalo vieraana.

grillikatos ja Satamalahteen laitur.

2000-luvulla saareen on tuotu mm. kaksi uutta wc:tä, grillin kattoa korjattu, kiltamaja maalattu, katto päällystetty, laitureita korjailtu ja paranneltu ja hankittu kompostori. Koska saaresa ei ole sähköä, on sinne hankittu uusi generaattori, jolla kiltamaja ”sähköistettiin”. Myös aurinkopaneleita on asennettu kiltamajan ja rantasaunan katoille.

Vuonna 2005 saatiin vanhan Sjöjeepin tilalle uusi yhteysvene, Master 500. Sillä sujuvat pienemmät kuljetukset saareen. Suurien tavaramäärien kuljetuksiin pyydetään apua Suomenlinnan Rannikkokorykmentiltä tai Rannikkoprikaatilta (aikaisemmin Suomenlahden Meripuolustusalueelta).

2000-luvun alussa alkoi näyttää siltä, Järvön rantasauna tarvitsisi suuremman remon-

tin ajoittaisten pienten korjausten sijasta. Vuonna 2010 aloitettiin rantasaunan peruskunnostus, joka käytännössä tarkoitti uutta rakennusta vanhoille perustuksille. Järvön 25-vuotisjuhlien 4.9.2010 yhteydessä uudistettu sauna otettiin käyttöön.

Vuoden 2015 kohokohtana oli Järvön majan 30-vuotisjuhla syyskuun ensimmäisenä viikonloppuna. Juhlaa kunniotti myös läsnäolollaan Rannikkoprikaatin

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta

KILLAN ARKISTO

Uuden laiturin rakentaminen.

silloinen komentaja kommodori Raimo Pyysalo. Kiltalaiset olivat vastaanottamassa vieraita maastopuvuissa ja killan mustissa bareteissa.

Saaressa järjestetään keväisin siivoustalkoot, syksyllä syys-talkoot. Keväisin työt alkavat rantojen siivouksella ja laitureiden korjauksilla. Kesän aikana kunnostetaan paikkoja. Kuten jokaisessa kesäpaikassa, töitä riittää ja siinä kiltalaiset auttavat. Kaadetaan puita ja pilkotaan niitä saunojille. Kunnostuslistallakin on vielä monta tehtävää mm. kiltamajan takan kunnostus, päälaiturin poijujen ketjut, kiltamajan kattoremontin suunnittelu, saunan terassin kunnostus.

2018 saatiin erikoinen tehtävä. Puolustusvoimien edustajat olivat merkanneet noin 40 kaadettavaa puuta, jotka olivat iskemänmittaustornin edessä.

Ja niin tehtiin puuhommia koko kuuma kesä!

Juhannusjuhlasta on tullut jo oikein traditio. Jotta sopu naapurisaaren Ormholmenin veneiljöiden kanssa säilyisi, järjestettiin mm. -93 juhannusaattona avoimien ovien päivä. Seuraavan vuonna vuorostaan RT-kiltalaiset vierailivat Ormholmenilla.

Vuodesta 1997 saassa on järjestetty juhannuksen jälkeisellä viikolla neljän päivän pituinen nuorten oma leiri, lastenleiri. Ensimmäisinä vuosina leirin järjestelyyn pyydettiin apua Kivenlahden partiolaisilta, jotka toimivat ”isosina” järjestäen leiriläisille erilaista toimintaa. Leiri on tarkoitettu 7-12-vuotiaille. Lapset yöpyvät puolijoukkueiteltoissa. Huoltotehtävissä

KILLAN ARKISTO

Uusi sauna.

KILLAN ARKISTO

Valon juhla 2012.

toimivat vapaaehtoiset kiltalaiset. Leiri on järjestetty muutamaa poikkeusvuotta lukuun ottamatta siitä lähtien joka vuosi. Ja lapsia on riittänyt! Parhailla leireillä on ollut mukana 35 lasta. Leiriin saadaan rahallista tukea Urlus-säätiöltä.

Kesäkausi loppuu Järvössä elokuun lopussa järjestettävään ”valonjuhlaan”, Venetsialaisiin.

Järvön saari on myös ihanteellinen paikka upean maastonsa ja merellisen sijaintinsa johdosta järjestää muutakin koulutustoimintaa. Niinpä saarella on 2000-luvulla järjestetty useita naisille kohdennettuja ”Selviytyminen saaristossa”-kursseja. Kurssit on toteutettu yhdessä MPK:n Meripuolustuspiirin ja Naisten Valmius-

liiton kanssa Rannikkoprikaatin tukemana. Kurssit ovat logistisesti aika hankalia järjestää joutuuen merimatkasta ja sähköttömyydestä, mutta palkitsevat sitten lopussa! Kurssilaiset ovat viihtyneet! ■

Lähteenä käytetty: Ove Enqvist, Viisikymmentä toiminnan vuotta

Aaltoja ja ruutia – Merireserviläiset ry

MERIRESERVILÄISET RY:N ARKISTO

Helsingin Reservin aliupseerit ry:n meriosasto tutustumassa Helsingin Reserviupseerit ry meriosaston koulutusvene Saukon toimintaan 1960-luvulla.

Kypsään 60 vuoden ikään ehtinyt Merireserviläiset ry, Sjöreservister rf on Reserviläisliiton, Sininen Reservi ry:n ja Helsingin Seudun Reserviläispiirin jäsenyhdistys, jonka kotipaikkana on Helsinki ja toiminta-alueena koko Suomen rannikko.

Historiansa aikana Merireserviläisillä on ollut yhteensä 12 puheenjohtajaa. Yhdistyksen jä-

senmäärä on yli 130, sekä naisia, että miehiä. Merkittävä osa jäsenistöstä on merivoimien reserviläisiä: aliupseereita, miehistöä ja upseereita. Kaikkia jäseniä yhdistävä piirre on merihenkisyys ja kiinnostus reiluun merelliseen reserviläistoimintaan.

Merireserviläisten toiminnan peruspilarit ovat meritoiminta, merenkulkukoulutus,

merikilpailutoiminta sekä turvallinen veneily ja ampumaurheilu. Yhdistyksen jäseneksi voidaan hyväksyä kunnollinen ja täysi-ikäinen Suomen kansalainen, asuinpaikasta riippumatta. Jäsenmäärämme on kasvussa ja panostamme nuorten jäsenten rekrytointiin ja toimintaan. Yhdistyksellä on myös yhteisöjäseniä. Merireserviläiset on myös Suomen Navigaatioliitto ry:n veneily-yhdistys.

Purjehduskauden ulkopuolella yhdistys järjestää jäseniltoja, joissa maanpuolustuksen asiantuntijat pitävät ajankohtaisia esitelmiä sekä tutustumisia kiinnostaviin kohteisiin.

Yhdistys

Yhteisissä Merikilpailuissa saavutettujen menestysten pohjalta lausuttiin Helsingin Reservialiupseerien kokouksessa vuonna 1960 seuraavasti:

”Viime kesänä teki Helsingin Reservialiupseeriyhdistys aloitteen ottaa osaa Reservin järjestöjen Merikilpailuun aliupseerijoukkueella, ankaran harjoittelun jälkeen sinne mentiin ja Turun Laivastoasemalla järjestetyssä kilpailussa 23.8.1959 joukkue selviytyi Il:ksi Aliupseeri-sarjassa. Katsooko kokous tämän perusteella alaosaston perustami-

60-vuotta

MERIRESERVILÄISET RY:N ARKISTO

Itsenäisyyspäivän juhlat 1960-luvulla. Juhlaseurueessa mukana muun muassa Heimo Lepistö, Ensio Pesonen, Kaarlo Tarkiala.

sen olevan paikallaan?” Tämän pohjalta pidettiin Helsingissä 9.3.1960 Helsingin Reservialiupeeerit ry:n meriosaston perustamiskokous.

Helsingin Reservinaliupseerien Meriosaston pääperiaatteena oli reippaan merihenkilön harrastuksen ylläpito, merenkulkutaidon elvyttäminen ja viestitystaidon kehittämi-

nen. Toiminnassa huomioitiin tärkeimpänä veljeyden ja siihen lujasti liittyvän turhia ylisanoja kaihtavan isänmaallisen ajattelun ehdoton säilyttäminen. Nämä toiminnan perusteet ovat säilyneet lähes muuttumattomina nykypäivään asti.

Seuraten kehitystä muissa Reserviläisliiton jäsenyhdistyksissä, yhdistyksen nimi muutet-

tiin Helsingin Reservin Merialiupseerit ry:stä Helsingin Merireserviläiset ry:ksi vuonna 1997. Vuonna 2003 tehtiin vielä kerran lopullinen nimenmuutos nykyiseen asuunsa: Merireserviläiset ry, Sjöreservister rf. Kansainvälisissä yhteyksissä yhdistyksestä käytetään nimeä: The Naval Reservists Association.

Merireserviläiset

Meritoiminta

Kuten yhdistyksen nimi velvoittaa, on merellinen toiminta ollut voimakkaassa roolissa heti yhdistyksen perustamisesta alkaen. Vuonna 1959 Helsingin Reserviupseerit ry:n Meriosasto sai uuden aluksen ”Saukko”. Yhdistyksemme jäsenet pääsivät mukaan Helsingin Reserviupseerit ry:n meriosaston Saukko-veneen meritoimintaan. HRU:n Meriosaston kanssa tehty tiivis yhteistyö mahdollisti yhdistysten toiminnan Saukolla aina vuoteen 1972, jolloin alus jäi pois reserviläiskäytöstä. Saukon seuraajana toimi vuosina 1974-1998 Reserviläisten Merisäätiön sr (myöhemmin Sinisen Reservin säätiö ja nykyinen Meripuolustussäätiö) omistama m/y Vesikko. Myös Vesikko oli yhteisessä käytössä upseeri- ja aliupseeriyhdistysten kesken. Yhteisiä, Helsingin Reserviupseereiden, kanssa ajettuja merimaileja kertyi Vesikon reserviläisuran aikana 57 480.

Jäsenistömme osallistui aktiivisesti vuosina 2000-2004 käytössä olleen Sinisen Reservin Säätiö sr:n (nykyinen Meripuolustussäätiö sr) omistaman koululaiva Röytän toimintaan. Reserviläisten miehittämänä alus osallistui merivoimien sotaharjoituksiin, MPK:n kursseil-

HEIKKI IMMONEN

Vesikko Saimaalla vuonna 1975. Kuvassa Helsingin Reserviupseerit ry: meriosaston Heimo Mäki sekä Helsingin Reservialiupseeri ry:n meriosaston Heikki Immonen ja Pentti Aarto.

le ja juhlatilaisuuksiin. Sinisen Reservin jäsenyhdistykset miehittivät koululaiva Röytän. Koululaivan toimintaa toteutti reserviläisistä muodostettu Koululaivaviirikö. Röyttä jäi pois reserviläiskäytöstä vuonna 2005. Röyttä liikkui Sinisen Reservin lipun alla yhteensä 16 517 meripeninkulmaa. Niitä olivat mukana ajamassa lukuisat Sinisen Reservin jäsenyhdistykset.

Merivoimat ilmoitti luopuvansa Ahven-luokan veneistä. Vuonna 2007 yhdistys päätti, jäsenistön vahvalla kannatuksella, hankkia käyttöön Merivoimien Ahven 3 -koulutusveneen. Veneen kunnostaminen oli merkittävä rooli aktiivisella jäsenis-

töllä sekä tarvikkeissa ja kalustossa tai taloudellisesti yhdistystämme tukeneilla tahoilla. Yhdistyksen oma vene mahdollisti lukuisat tiistaiajot ja myös pidemmälle suunnatut purjehdukset. Ahven 3:lla harjoitettu meritoiminta ja merenkulkukoulutus antoi jäsenistölle hyvät mahdollisuuden jatkaa taitojen ylläpitämistä. Vuodesta 2007 alkaen Ahven 3 on liikkunut merellä 4 000 meripeninkulman verran.

Yhdistys siirtyi uuteen aika-kauteen vuonna 2017, kun liityimme mukaan käyttäjäksi Maanpuolustuskoulutus-yhdistyksen (MPK) linnakevene Lavansaaren toimintaan. Päävastuullinen toimija m/s Lavansaa-

OLLE SIOGMAN

Vesikko kertausharjoituksessa liikkuvana sotilaskotina siellä jossain Suomenlahdella 1980-luvulla.

ri linnakeveneellä on Pelikaanikilta ry. Yhteistyösopimuksella on muodostettu käyttäjäyhteisö, johon lisäksi kuuluu Merireserviläiset ry ja Helsingin Reservimeriupseerit ry. Lavansaaren toiminta on toteutettu MPK:n Meripuolustuspiirin asettamien tavoitteiden mukaisesti. Käyttäjäyhteisö on saanut toiminnastaan myönteistä palautetta. Vuosittain alukselle on kertynyt

koulutus- ja muita ajoja vajaat 1 000 meripeninkulmaa ja meripäiviä yhteensä noin 35-40 kpl.

Ammunta

Vuonna 1956 Helsingissä toimivat yhdistykset saivat Töölöntorinkatu 2 kiinteistön kellarissa sijaitsevalta sisäampumaradalta, Luolasta, ampumavuoroja käyttöönsä. Lokakuun alusta huhtikuun loppuun ammut-

tiin Helsingin Seudun Reserviläispiirin sisäampumaradalla, ”Luolassa”, jota käytettiin myös kokoustilana.

Yhdistyksemme oli mukana luomassa valtakunnallisia Sinisen Reservin rynnäkkökiväärimestaruuskilpailuja vuonna 1998, joita oltiin ideoitu edellistalven kouluttajakurssilla Merisotakoulussa. Kilpailut ovatkin jatkuneet siitä lähtien vuo-

Merireserviläiset

TATU KORHONEN

Sinisen Reservin ensimmäinen rynnäkkökivääri mestaruuskilpailu Upinniemessä vuonna 1998.

sittain puolustusvoimien aseilla aina 2019 syksyyn asti, ja siitä eteenpäin jatkettaneen reserviläisaseilla. Merireserviläisillä on ollut alusta pitäen vahva rooli niin kilpailijoina kuin kilpailun järjestäjinäkin.

Merireserviläisissä ampumatoimintaa harrastetaan yhdistyksen sisäisesti ja yhteistyökumppaneiden kanssa kah-

den viikon välein vakituisilla ampumavuoroilla reserviläispiirien Töölön aseradalla Luolassa sekä Upinniemessä ja Santahaminassa yhteistyökumppaneiden ratavuoroilla.

Luolassa voi harjoitella yhdistyksen omilla ruuti- ja ilma-aseilla tai jäsenten omistamilla aseilla. Taitoja ylläpitävä koulutus on olennainen osa yh-

distyksen ampumatoimintaa ja kokeneemmat ampujat opastavat mielellään nuorempia.

Yhdistämällä erilaisia perinneaseita ja eri ammuntamuotoja on saavutettu valtakunnallisesti merkittäviä tuloksia Sinisen Reservin, Reserviläisliiton, Helsingin Seudun Reserviläispiirin ja Reserviläisurheiluliiton ampu-

Sininen Reservi

Yhdistyksemme osallistui vapaaehtoisen meripuolustuskoulutuksen aloittamiseen ja laivastoalan reserviläisten yhteistointintaan heti 1990-luvun alusta alkaen. Tiiviin yhteistyön alkumetreillä toiminut kolmikko oli Helsingin Merialiupseerit ry (nykyinen Merireserviläiset), Helsingin Reservimeriupseerit ry ja Helsingin Laivastokilta ry (nykyinen Suomenlahden Laivastokilta).

Tärkeän taustatuen tarjosi jo silloin Reserviläisten Merisäätiö sr (nykyinen Meripuolustussäätiö).

Tämän toiminnan merkittävä mahdollistaja oli Helsingin Laivastokillan käytössä Katajanokalla ollut kerhotila, nimeltään messi. Helsingin Merialiupseerit ry ja Helsingin Reservimeriupseerit ry pääsivät alivuokralaisiksi messiin. Yhteistyönä Helsingissä aloitettu toiminta laajeni valtakunnalliseksi. Vuonna 1995 syntyi Merivoimien alueella toimivien merellisten reserviläisyhdistyksien yhteenliittymä, joka sai Sininen Reservi nimen. Tässä toiminnassa, ennen rekisteröidyn yhdistyksen perustamista, oli kaksi alueellista organisaatiota, Saaristomeren ja Suomenlahden laivueet.

Merivoimien komentajana 90-luvulla toiminut kontra-ami-

raali Sakari Visa vaikutti merkittävästi omalla ja organisaationsa panoksella Sininen Reservi ry:n syntymiseen. Uusi virallinen yhteistyöorganisaatio Sininen Reservi ry perustettiin 17.5.1997 Suomenlinnassa Merisotakoululla. Merireserviläiset ry on yksi seitsemästä Sinisen Reservin perustajayhdistyksestä.

Tulevina vuosina Sininen Reservi ry:n jäsenmäärä kasvoi ja jäseniksi tulivat lukuisat eri puolilla maata toimivat merivoimiin ja rannikopuolustukseen liittyvät killat ja yhdistykset.

Meritaitokilpailu

Ensimmäiset Pohjoismaiset merikilpailut pidettiin laivaston kanssa yhdessä Pirttisaaren alueella Helsingissä 1953. Vuonna 1956 pidettiin Raumalla Suomen Reserviupseeriliiton merikilpailut. Vuonna 1958 tuli merikilpailutoiminta mukaan Reservin Aliupseerien Liiton toimintaan. Aktiiviset merialiupseerit Helsingistä osallistuivat kilpailuun ensimmäistä kertaa vuonna 1959, jo ennen yhdistyksemme virallista perustamista.

Reserviläisten urheilu- ja kilpailutoimintaa yhtenäistämään perustettiin 12.12.1970 Reserviläisurheiluliitto ry (ResUL). Yhdistyksen perustivat Reserviupseeriliitto ja silloinen Reservin

Aliupseerien liitto. Merikilpailut tulivat ResUL:n kilpailuohjelmaan heti perustamisesta alkaen. Nykyään kilpailutoiminnasta vastaa Sininen Reservi ry.

Koulutus

Jäsenemme osallistuvat Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen kursseille aktiivisesti, niin kurssilaisena kuin kouluttajanakin. Monet uudet jäsenemme aloittavat koulutuspolkuaan linna-kevene Lavansaarella toteutettavalla kansimieskurssilla. Tältä polulta on jäsenistö jatkanut kotimaanliikenteen laivurituskintoon. Moni jäsenistämme on myös suorittanut veneilyssä tarpeellisen Rannikolaivurin radiotutkinnon, Meri-VHF-radiopuhelimen käyttämistä varten.

Puolustusvoimat avasi reserviläisille mahdollisuuden jatkokoulutukseen. Ensimmäisenä avautui täydennyskoulutusmahdollisuus aliupseerista reserviupseeriksi, vuonna 2003. Muutama yhdistyksemme jäsen on tämän koulutuksen suorittanut. Vuodesta 2005 on tullut koulutusmahdollisuus myös miehistöstä aliupseeriksi.

Yhteistyö aliupseerikoulun kanssa

Yhdistyksemme on luovuttanut merivoimien aliupseerikurssin

Merireserviläiset

MIKA KUUTTI

Vuoden 2006 meritaitokilpailu Turussa Pansiossa. Rastia suorittamassa yhdistyksen jäsen Timo Arkiomaa.

merenkulkulinjan (vast.) priimukselle kiikarit kannustukseksi opiskelumenestyksestä. Tämä perinne on aloitettu 1960-luvulla Turussa ja siirtyi katkeamattomana Upinniemeen.

Vuonna 2015 käynnistimme yhteistyössä Rannikkoprikaatin AUK:n kanssa aliupseerioppilaille suunnatun toimintapäivän. Taavoitteena on toteuttaa oppilaille

reserviläisten johtama herrasmieskisa, joka sisältää toiminnallisia rasteja. Merireserviläiset ry:n suunnittelema ja tuottama herrasmieskilpailu pidettiin ensimmäistä kertaa kesäkuussa 2015. Rannikkoprikaatin ja sen Aliupseerikoulun tuella on ratkaiseva merkitys tilaisuuden toteuttamiselle. Tätä toimintamuotoa kehitetään edelleen.

Juhlavuosi 2020

Yhdistyksen johtokunta oli tehnyt suuren työn valmisteluissaan juhluvuden tapahtumiin. Maaliskuulle suunnitellut juhla-vastaanotto Empire-salissa ja juhlaillallinen Suomenlinnassa Merisotakoululla jouduttiin siirtämään myöhempään ajankohdtaan COVID19-pandemian vuoksi. Saman kohtalon kokivat am-

JARI GERASIMOFF

pumahaastekilpailu, kerhoillat, luentotilaisuudet, tutustumiskäyntejä ja perhepäivä.

Johtokunnan päätöksen mukaan tilaisuudet järjestetään, mutta niiden ajankohta tarkentuu myöhemmin.

Kohti tulevaisuutta

Yhdistyksen toiminnan kehittymisen nykyiselle tasolle ovat mahdollistaneet perustajamme, jäsenistömme ja lukuisat tukijamme. Viime vuosien aikana olemme saaneet varusmiespalveluksensa Rannikkoprikaatista suorittaneista aliupseereista

Yhdistyksen edustajat palkitsemassa Helsingin Seudun Reserviläispiirin toiminnanjohtajaa. Mika Kuutti, Kari Talikka, Mauri Anholt ja Markku Kaasalainen.

Lisätietoa

<https://www.facebook.com/MerireservilaisetHelsinki>

<http://www.merireservilaiset.reservilaisliitto.fi>

enimmillään 10% jäseniksemme ja toimintaamme mukaan. Heidän ideoitaan ja ajatuksiaan kuunnellaan. Tavoitteenamme on tuottaa varusmiehille myönteinen muistijälki merellisestä reserviläistoiminnasta ja saada yhdistykselle uusia jäseniä.

60-vuotias yhdistyksemme katsoo nöyrästi, mutta määrätietoisesti kohti tulevaisuutta. Yhdistyksen toiminnan jatkuvuus varmistetaan aktiivisella uusien jäsenten rekrytoinnilla ja monipuolisella toiminnalla.

Jokaisen Merireserviläisen aktiivisuus ja innokkuus ovat avainasioita yhdistyksen toiminnassa. Ilman kotijoukkojen korvaamatonta tukea jäisi moni asia ja tapahtuma toteutumatta. Asevelvollisuuteen perustuvasa puolustusratkaisussa reserviläiset ovat maanpuolustuksen selkäranka. Merireserviläiset tulevat toiminnassaan olemaan edelleen oman puolustushaaranensa esimerkillinen vapaaehtoinen toimija.

Mika Kuutti
puheenjohtaja

Hankoniemellä tapahtuu

KAARLE LANGE

Muistomerkit, vasen on suomalaisten pystyttämä.

Riilahti:

Unikeonpäivää vietetään Suomessa 27.7. Tänä vuonna unikeko molskahti mereen Naantalissa Muumimaailmassa ja Hangossa Casino-puiston suihkulähteeseen.

Hankoniemellä juhlistetaan päivää muutenkin.

27.7. on Riilahden taistelun muistopäivä. Tällöin käytiin vuonna 1714 meritaistelu Venäjän ja Ruotsin laivastojen välillä, jolloin Pietari I:n komentama venäläinen laivasto saavutti ensimmäisen suuren merivoiton-

sa. Tätä päivää pidetään Venäjän merisotalaivaston syntymäpäivänä.

Taistelun muistomerkki pystytettiin Aleksanteri II määräyksestä ja paljastettiin 27. heinäkuuta 1870 lähelle Riilahden meritaistelun paikkaa. Muistomerkki on 3.56 metriä korkea graniittiristi, jonka suunnitteli kuvanveistäjä Nikolaj Barinov. 200-vuotispäivän kunniaksi venäläiset halusivat pystyttää uuden muistomerkin portaineen ja terasseineen. Muistomerkki oli jo pystytetty parin metrin korkeuteen, kun ensimmäisen maailmansodan puhkeaminen keskeytti työn. Bromarvin suojeluskunnan aloitteesta portaat ja terassi rakennettiin valmiiksi. Venäläisten rakentamaan joulustaan pystytettiin valkoisesta graniitista uusi monumentti Nils

Ehrenskiöldin ja hänen miestensä muistolle. Monumentti paljastettiin 27.7.1928.

27.7. on myös vuonna 1962 perustetun Hankoniemen killan vuosipäivä. Killan toiminta on ollut viime vuosina vähäistä, mutta vuosipäivää on kuitenkin juhlistettu Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistyksen tuella käyden vuosittain laskemassa seppele Riilahden taistelun muistomerkille. Tänäkin vuonna 22 henkilöä suuntasi kulkunsa Hangon Troolisatamasta Riilahteen. Merimatka taitettiin Jehulla, jonka Uudenmaan prikaati oli antanut käyttöön. **Suuret kiitokset Uudenmaan prikaatille!**

Perinteiseen tapaan muistomerkillä laskettiin seppele klo 15.00. Majuri evp Oiva Lyytikäinen johti tilaisuuden. Ensin las-

KAARLE LANGE

Killan edustajat laskevat seppeleen.

OVI ENQVIST

kivat hankolaiset Jörgen Fromholz ja Jouko Ahonen seppeleen suomalaisten muistomerkeille. Tämän jälkeen Riilahden muistomerkin perinneyhdistyksen edustajat laskivat seppeleet molemmille muistomerkeille.

Hangon sankarihaudat:

1.8.2020 tuli täyteen 99 vuotta Hangon Rannikkopatteriston perustamisesta. Perinnepäivää vietettiin laskemalla seppele Hangon sankarihaudoille, mutta koronan takia Russaröön ei päästy.

Seppeleenlaskutilaisuus oli taaskin näyttävä. Paikalla oli lipulinna, jossa liehui Suomen lippu ja lähes kaikki Hangon maanpuolustusyhdistysten liput täydennettynä Hankoniemen Karjalaisten ja Hangon Suomalaisen Kerhon lipulla. Dragsvikin perinnesoittokunta ei tällä kertaa ol-

Holger Tötterman, Jarmo Valtimo ja Teemu Pelttari odottavat tilaisuuden alkamista.

lut paikalla. Musiikista vastasi puhallinsoitin trio Into Johansson, Veli-Matti Pihlaja ja Christer Vuorinen. Hangon suomenkielisen seurakunnan kappalainen, Maija Saario, piti kaksikielisen hartaushetken.

OVI ENQVIST

Lippulinna oli yhdeksän (9) lippua.

Yhdistyksen puheenjohtaja, komentaja evp, Jarmo Valtimo laski seppeleen. Seppeleparitioon kuuluivat myös Sotainvalidiin veljesliiton Hangon osaston edustaja, sotainvalidi Holger Tötterman ja Suomenlinnan rannikkorykmentin edustaja, luutnantti Teemu Pelttari.

Tulliniemi:

Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistys jatkoi Rannikkotykistösäätiön ja Rannikkotykistön Perinneyhdistyksen yhteistyöhanketta, jossa rannikkotykistön entisille toimipaikoille kiinnitetään muistolaatta. Hankkeen ensimmäinen laatta kiinnitettiin 6.6.2005 Katanpään linnakkeelle.

Hangon Rannikkopatteriston Perinneyhdistys

OVE ENQVIST

Veli-Matti Pihlaja soittaa fanfaarin ja Pirjo Lange paljastaa laatan.

Perinneyhdistys on kiinnittänyt laatat Jussaröön ja Hangon kaupungintaloon vuonna 2007 sekä vuosina 2014, -15 ja -18 Morgonlandetiin, Porsskäriin ja Storlandetiin.

Tällä kertaa vuorossa oli Tulliniemi.

1.8.2020 klo 11.45 kokoontui 24-henkinen kutsuvierasjoukko Hangon Vapaasataman portille. Portilta siirryttiin kootusti Tulliniemen merivartioaseman alueelle, koska alue on muuten suljettu. Laatta oli jo etukäteen kiinnitetty aseman koillispuolella olevaan kallioon, joka on lähellä alueelle vuonna 1971 louhi-

tun 100 -TK patterin ykköstykin asemaa. Tykit poistettiin alueelta vuonna 2006, joten jäljellä on vain aseman ilmastointiputki ja iso teräslevy.

Laatta päätettiin kiinnittää kallioon, jottei käy kuten Jussarössä, jonne 25.5.2005 kiinnitettiin laatta merivartioaseman seinään. Asema lakkautettiin ja myöhemmin myös rakennus purettiin. Laatta oli jo tovin aikaa kateissa, kunnes useiden puhe- linsoittojen jälkeen selvisi, että laatta oli tallessa ja uuden omistajan hallussa.

Yhdistyksen puheenjohtaja Jarmo Valtimo toivotti kutsuvieraat tervetulleiksi ja antoi komennon: ”Laatta paljasta”, jolloin Veli-Matti Pihlaja soitti fanfaarin ja yhdistyksen hallituksen jäsen, sotilaskotisisar Pirjo Lange, paljasti laatan.

Puheenjohtaja piti lyhyen historiikin Tulliniemen alueen historiasta laatan paljastamisen jälkeen. Ohessa on kirjattu muutamia otteita esityksestä:

OVE ENQVIST

Tulliniemen kutsuvieraita.

Neuvostoliitto perusti ensimmäisen rannikkokystöpatterin Tulliniemeen, Uddskatanille, vuosina 1940-41. Patteriin kuului kolme 130 mm:n tykkiä ja tulenjohtoasema, joka on tätä nykyä lintubongareiden ahkerassa käytössä.

Jatkosodan aikana, heti joulukuussa 1941, neuvostoliittolaisten paettua Hangosta, suomalaiset palasivat Hankoon ja alueesta vastasi aluksi Hangon ryhmä ja sittemmin Rannikkokystörykmentti 11:een kuuluva vartio- ja sotasaaliskomppania.

Saksalaiset saivat kautta kulkuoikeuden Suomesta Pohjois-Norjaan syyskuussa 1940. Keväällä 1942 saksalaisten lomakuljetukset siirtyivät kulkemaan Hangon kautta, jolloin saksalainen työorganisaatio Todt rakensi Tulliniemeen yli sata parakkia käsittävän etappileirin.

Sodan jälkeen Tulliniemessä toimi Raivaajaosasto V, jonka komentajaksi määrättiin everstiluutnantti N Simonen, joka luovutti Hangon komentajuuden eversti Niilo Kesämaalle. Raivaustoiminta rannikkokystönsä osalta päättyi kesällä 1948.

1950- ja 60-luvuilla Tulliniemessä oli kolmetykkinen rautatiepatteri, jonka kalustona oli 152/45 EE Lordi-tykit, jois-

ta kaksi siirrettiin 1960-luvun alussa Vaasaan Sommarön linna-akkeelle.

Helmikuussa 1964 tuotiin Tulliniemeen taasen uusi kolmetykkinen 130 mm:n Nikola-jev-laivatykeillä varustettu rautatiepatteri, joka poistui Hangosta marraskuussa 1969. Tykit siirrettiin Loviisan edustan Glos-holman linnakkeelle.

Vuonna 1948 alueelle perustettiin naisten työsiirtola. Suurin osa naisista oli tuomittu joko irtolaisuudesta, rattijuoppoudesta tai mustan pörssin kaupasta. Työsiirtola lakkautettiin 1960-luvulla ja vangit siirrettiin Hämeenlinnan naisvankilaan, koska alueelle perustettiin 1965 Suomen vapaavarasto. Pitkään suunniteltu vapaasatamahanke toteutui ja Tulliniemi eristettiin aidalla. Vasta toukokuussa 2014 rakennettiin uusi aita, joka mahdollisti hankolaisille Tulliniemen hiekkarannan käytön.

Hangon Rannikkopatteristo varusvarasto siirtyi Bulevardilta Tulliniemeen 1950-luvun lopulla, jolloin saksalaisten rakentamia parakkeja käytettiin varastoina. Varusvarasto siirtyi Hangon Itäsatamaan vuonna 1979.

Vuonna 1971 Tulliniemeen asennettu nelitykkinen 100 TK patteri poistettiin asemistaan

vuonna 2006.

Puheenjohtajan esityksen jälkeen puhuivat myös Rannikkokystönsä Perinneyhdistys ry:n puheenjohtaja, Johanna Pakola, Uudenmaan prikaatin komentaja, kommodori Arvi Tavaija, Turun Rannikkokystönsä ry:n Perinneyhdistyksen varapuheenjohtaja, kommodori Pasi Kataja, Hangon Rannikkopatteriston entinen komentaja, prikaatikenraali Asko Kilpinen ja Rannikkokystönsä säätiön valtuuskunnan edustaja, kapteeni res, Kimmo Mäkipeska.

Virallisen osuuden jälkeen oli tarjolla perinneyhdistyksen tarjoamat niin sanotut ”laattakahvit”, jotka nautittiin ulkona aurinkoisessa säässä. Taas päti vanha fakta, että Hangossa ei sada elokuun ensimmäisenä päivänä.

Suuret kiitokset Suomenlahden merivartioston komentajalle, kommodori Risto Jääskeläiselle, että saimme kiinnittää laatan merivartioaseman alueelle ja osallistumisesta tilaisuuteemme. Kiitokset myös aseman päivystyshenkilöstölle, joka Tero Lukkarin johdolla järjesti meille ”laattakahvien” puitteet. ■

Jarmo Valtimo

Laatokan laineet Aurajoella

KARI JOHANNESEN POIKA RAPO

Naantali Seppleen laskijat.

Laatokan Puolustuksen Perinneyhdistys ry. kokoontui kaksipäiväiseen tapaamiseen Turun Aurajoen rantaan, näiden

päivien aikana pidettiin myös yhdistyksen vuosikokous.

Torstaina 13. elokuuta puolelta päivin kokoontuimme Forum

Marinummilla, josta siirryimme yhteiseen ruokailuun. Ruokailu häiritsti välillä meidän jutustelua.

Yhdistyksen puheenjohtajan Ilpo Kaislaniemi joutui meitä patistelemaan tutustuaksemme Forum Marinumin päänäyttelyyn tutkija Mikko Merosen johdolla. Näyttely oli tosin mielenkiintoinen monilta osin, monessa kohteessa tuli myös Laatokan asiat esille. Mikon taidokkaalla opastuksella tutustuimme myös purjealus Suomen Joutseneen.

Kokousväki siirtyi seppleenlaskuun Naantaliin - Laivaston sankarivainajien muistomerille. Mukana oli Jaakkiman Iijärveltä lähtöisin oleva sotaveteraani Antti Leinonen poikansa kanssa. Veteraani Antti Leinonen oli ollut Laatokalla tykkivene Aunuksen miehistöä, kuten mukana olleen Seppo Peipo-

**PORT OF
HANKO**

**FAST AND
FRIENDLY PORT**

WWW.PORTOFHANKO.FI

sen isä. Muistomerkillä lauloimme ensimmäisenä veteraani Antin pyynnöstä ja johdolla Veteraanin iltahuudon. Seppleen muistomerkille laskivat kunniapuheenjohtaja Erkki Marttila ja airuina olivat Eva – Christina Mäkeläinen sekä itseoikeutettuna Antti Leinonen.

Erkki Marttila kertoi puheessaan muistomerkillä Suomen kohtalon ajoista. Nykyihmiselle moni nimi laatassa ei kerro mitään, mutta he ovat niitä, joiden ansiosta voimme elää vapaassa itsenäisessä Suomessa. Tilaisuus muistomerkillä päättyi Maamme-lauluun.

Torstai-iltaa vietimme vielä yhdessä SS Boren kahvilassa Aurajoella keskustellen ja tutustuen toisiimme. Moni meistä painoi päänsä tyynyyn SS Boren hytissä.

Vuosikokous menossa.

Perjantaiamu alkoi yhdistyksen vuosikokouksen merkeissä, vilkkaasti keskustellen

ja päätöksiä tehden. Kokouksen päätteeksi moni lähti vielä hernerokalle ja tutustumaan Ruissalossa JR 14 miesten rakentamaan Honkapirttiin, joka on siirretty syksyllä 1944 Uhtualta Ruissaloon ja pystytetty nykyiselle paikalleen.

Kiitos kaikille teille, joiden ansiosta saimme viettää hienoja mieleenpainuvia hetkiä ”Laatokaan laineilla” Turussa ja lähiseuduilla!

Laatokaan Puolustuksen Perinneyhdistyksen vastaleivottu tiedottaja.

Kari Johanneksen poika Rapo
Vaasa

Naantali Muistomerkki alue

Turun Rannikkotyökistökilta poik

HEIKKI POHJANVIRTA

Arto Heinonen poistuttuaan raitsikasta poseraa lähes osuvan mainosnimen vierellä Koplin pääte pysäkillä.

Koronakevät ja ikäväksemme myös kesäkin toi hiljaisen kiltatoimintaamme. Kaikki kevään ja kesän tapahtumat jouduttiin perumaan. Yhdistyksen tärkeiden päätösten keätokous myös siirrettiin keväältä elokuun 24. päivälle. Kiltamme suosituimpiin tapahtumiin kuuluvat, kuukausitapaamiset peruttiin maaliskuun alun tapaamisen jälkeen. Heinäkuun ja elokuun aikana on tummia pilviä alkanut kasaantua Euroopan

koronataivaalle. Tartuntamäärät kotimaan eteläisissä maakunnissa ulkomaista nyt puhumattakaan on alkaneet huolestuttavasti lisääntymään. Syksyyn joudumme siirtymään hiukan epävarmoin ajatuksin. Peruuntuneen Ahvenanmaan retken uutta ajankohtaa ei ole vielä voitu tarkemmin suunnitella. Se siirtynee vuoden 2021 keväälle. Loppuvuodelle ajatellusta ostosmatkasta on hallituksessa keskusteltu elokuun kokoukses-

sa tekemättä vieläkin epävarman tilanteen vallitessa mitään tarkempaa suunnitelmaa. Kiltan iskuryhmä Suna, Pohjanvirta ja Heinonen tekivät koematkan tuoreella laivareitillä Turusta Tallinnaan. Kokemus oli kuulemani mukaan kiireettömän miellyttävä. Kahdeksan tunnin kiinnitys Tallinnassa ei kuitenkaan mahdollista enepää tutustumisia tai retkiä lähiympäristön kohteisiin. Hotelliöiden liittäminen tekisi matkasta pitkäkestoisesta ja kalliinpuoleisesta. Päätelmä koematkan perusteella lieneekin, että ostosmatkat Tallinnaan kannattanee tehdä perinteisesti bussimatkana Helsingin kautta. Turun laivalla on oivat ja mainiot mahdollisuudet tehdä tavallinen laivaretki pikkupistäytymisenä Tallinnassa.

Varusmiesten kotiutustilaisuuksiin Upinniemiessä ja Pansiossa emme voi tulevalle syyskaudellakaan ilmeisesti osallistua. Puolustusvoimien on syystäkin oltava hyvin tarkkana alueella liikkuvien suhteen. Siis kaikki muu kuin välttämätön liikenne ja vierailut muodostavat ylimääräisiä ja turhia riskejä varuskunnissa. Tähän turvallisuus rajoitukseen yhdymme hyvin luonnollisesti. Toivottavasti pääsemme kuitenkin vielä syyskaudella aloittamaan omaa toimin-

keusoloissa!

taa kuukausitapaamisilla, syysjuhlaa jollakin konseptilla ja ehkä retkellä tai ostosmatkalla.

Olkaa kuulolla – Tulevista kuulutellaan tiedotteilla sähköpostilla ja perinteisestikin sähköpostittomille, myös taas uudelleen avautuneella TS-kiltpalstalla.

Kuten aikaisemminkin jo on ilmoitettu, killan hallituksen toimesta on meneillään 60-vuotishistoriikin aineiston keruu, jo-

hon voi osallistua lähettämällä kuvia killan menneistä tapahtumista. Kuvia ja niiden tärkeitä tietoja voi jokainen lähettää tiedottajalle; tiedottaja@turunrkilta.fi, tai ottamalla yhteyttä samalla sähköpostilla, jolloin voidaan sopia miten paperikuvia saadaan lainaksi skannausta varten.

Kilta jatkaa hyvin alkanutta tapahtumien sp-tiedottamista ryhmäjaketuna niille, jotka ovat killalle sähköpostiosoitteensa il-

moittaneet. Perinteiset postijakelut ja kiltpalstatiedottamiset toimivat jatkossakin. Seuratkaa ilmoittelua kiltamme retkistä ja tapahtumista TS:n kiltpalstalla, jäsentiedotteissa ja killan FB-sivulla: facebook.com/groups/turunrkilta. Seuratkaa tarjontaa myös Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi.

Seppo Kaila

Killan tiedottaja

insta.fi

TURVALLISEN DIGITALISAATION EDELLÄKÄVIJÄ

- Tiedustelu-, valvonta- ja johtamisjärjestelmät
- Häätä- ja hälytyskeskusjärjestelmät
- Rikostorjunnan ratkaisut
- Kyber- ja tietoturvaratkaisut
- Autonomiset järjestelmät
- Datakeskeiset ratkaisut ja edistynyt analytiikka
- Harjoittelu-, koulutus- ja simulointiratkaisut
- Kokonaisarkkitehtuurin, hankejohtamisen ja elinkaaren palvelut

Turun Laivastokillan toimintaa!

MARITA HOLM

TLK:n puheenjohtaja Jarmo Holm ja Petri Jalava, Rannikkolaivaston komentaja kommodori Jukka Antero ja pursimies Jarno Kuivala.

nä osallistua. Sama rajoitus koskee vielä ainakin loppuvuoden kotiutusta.

Merivoimien vuosipäivänä 9. heinäkuuta kokoontui hyvin rajoitettu ryhmä Naantaliin Laivaston ristille. Rannikkolaivasto laski oman seppeleensä ja Turun Laivastokilta Sinisen Reservin seppeleen. Paikalla ei ollut lippuja eikä kutsuvieraita, vain seppeleiden laskijat, kunniavartio ristillä, sekä Laivaston soitokunnan trumpetisti. Rannikkolaivaston seppeleen laskivat kommodori Jukka Anteroinen ja pursimies Jarno Kuivala. Sinisen Reservin seppeleen laskivat TLK:n puheenjohtaja Jarmo Holm ja hallituksesta Petri Jalava.

MARITA HOLM

Koronapandemia on supistanut kaikkien kiltujen toimintaa menneen kevään- ja paljolti koko kesän aikana. Turun Laivastokillan kevätkokous ehdittiin aikaisen ajankohdansa vuoksi kuitenkin järjestämään normaalisti. Muu toiminta on ollut katkolla hallituksen loppukesän kokouksia lukuun ottamatta. Esimerkiksi suosituja merenkulkukoulutuksia ei viime keväälle voitu lainkaan järjestää. Myös Rannikkolaivaston Pansion tukikohdan varusmiesten maaliskuisen kotiutustilaisuuteen kiltailta ei voinut henkilöi-

Turun Laivastokilta laskemassa Sinisen Reservin seppelettä.

Killan tarkoitus on järjestää syksyllä jäsenten väliset pistooliampumakilpailut, kunhan taroitukseen sopivasta lähikentästä sovitaan. Pansion pistooliradalle ei ole asiaa vielä lähikuukausina. Muistakaa Sinisen Reservin loppuvuoden ampumakilpailut! Niiden mahdollisista toteutumisista ja niihin ilmoittautumisiin voi käydä ajantaiset tiedot bongaamassa osoitteessa: www.mpk.fi.

Loppuvuoden syntymäpäiväsankareitamme ovat: 85 vuotta. Teuvo Kähkönen 23.10., 80 v. Asko Kivekäs 24.10. ja Ossi Salminen 4.12., 75 v. Olavi Niskanen 19.9., Seppo Sundell 21.9., Raimo Laurikainen 27.9., Matti Laakso 29.9. ja Kyösti Rantanen 23.12., 60 v. Pekka Nieminen 1.11.

Parhaimmat onnentoivotukset kaikille päivänsankareillemme!

Seuratkaa ilmoitteluja retkistä ja tapahtumista TS:n kiltapalstalla, sähköposti-jäsenedotteissa ja killan päivitetyillä nettisivuilla: www.turunlaivastokilta.net ja killan FB-sivulla. Seuratkaa myös ampumataapahtumien ajankohtia Maanpuolustuskoulutusyhdistyksen (MPK) sivuilla: www.mpk.fi. ■

Seppo Kaila
Killan tiedottaja

Mercury SeaPro: Ammattikäyttöön suunniteltu.

**Mercury SeaPro
4-tahtimallisto F15 -
F250 ja V300,**

Mercury SeaPro -moottorit on rakennettu äärimmäisen kestäviksi ja luotettaviksi työkuoppaneiksi. Mercury SeaPro -mallistosta löytyy oikea tuote kaikkiin ammattikäytön vaatimuksiin.

**Mercury SeaPro
Tukenasi vaativaan
käyttöön!**

mercurymarine.com

MERCURY
GO BOLDLY.™

Puheenjohtajan kynästä

Tervehdys kaikille rannikkojääkäreille ja lehden lukijoille!

ANTTI RAUTAINEN

Dragsvikin Teikarin kivellä Teikarin taistelijoiden muistoa kunnioittamassa Rannikkojääkärikillan ja RannJP:n perinneyhdistyksen edustajat kom Ilja Hakanpää, kapteeni evp Aimo Laaksonen ja Jorma Tiura.

Eri mediat ovat pullollaan vallitsevaa koronaepidemiaa. Olisin mielelläni kirjoittamatta siitä, mutta epidemian vaikutusta ei voi sivuuttaa. Yhdistys on joutunut käytännössä perumaan lähes kaikki suunnitellut tapahtumat kevään ja kesän osalta ml. kevätkokouksen, jonka uutta päivämäärää ei ole tätä kirjoitettaessa vielä päätetty. Killan jäsenistölle tärkeä maa ei ole ollut normaalisti käytävissä johtuen Upinniemen va-

ruskunnan tiukentuneista vierailijakäytännöistä, mikä on ollut enemmän kuin ymmärrettävää. Onneksi tilanne helpottui sen verran, että saimme majan käyttöön ja muutamalla yhdistyksen jäsenellä on ollut kesän aikana tilaisuus käyttää majaa. Olen itse taistellut epidemian kanssa tamikuusta alkaen ja on todettava, että puolustusvoimat on tähän mennessä suoriutunut upeasti epidemian hallinnassa.

Teikarin päivä

Meillä oli mahdollisuus osallistua hyvin pienellä ryhmällä Teikarin päivän juhlallisuuksiin Dragsvikissa hieman poikkeuksellisenä päivänä 3.7.2020. Kilta palkitsi tilaisuudessa aktiivisia jäseniä rannikkojääkärimitaleilla. Onniteltut huomionosoituksen saaneille! Kiitos Uudenmaan prikaatille siitä, että meillä oli mahdollisuus juhlistaa Teikarin päivää.

Varhain Teikarin päivän aamuna 5.7. kokoontui vieläkin

pienempi ryhmä Upinniemeen Teikarin kivelle kunnioittamaan varsinaista juhlapäivää. Kiitos Rannikkoprikaatille mahdollisuudesta, kunniavartiosta ja liputuksesta sekä Aimo Laakso-selle käytännön järjestelyistä ja hienosta puheesta.

Vaasan rannikkojääkäripataljoonan komentajan vaihtotilaisuus

Vaasan rannikkojääkäripataljoonan komentaja kom Sami Jaakkola siirtyi uusiin tehtäviin 31.7. ja yhdistyksellä oli tilaisuus osallistua komentajanvaihtotilaisuuteen. Uusi pataljoonanko-

mentaja aloittaa myöhemmin ja näin ollen lippu luovutettiin Uudenmaan prikaatin komentajalle komdri Arvi Tavailalle. Haluan tässä yhteydessä toistaa vaihtotilaisuudessa sanomani komentaja Sami Jaakkolalle – mitä lämpimimmät kiitokset erinomaisesta yhteistyöstä!

Syksy

Tulevan syksyn aikana odottaa kevät- ja syyskokous. Hallitus kokoontuu lähiaikoina valmistelemaan näitä tilaisuuksia. Hallitukselle on esitetty yhdistyksen sääntöjä muutettavaksi. Kiitettävää aktiivisuutta. Päätimme

samassa yhteydessä tarkastella myös muita sääntömuutostarpeita. Palataan näihin lähempänä kokousta.

Killan omat nettisivut oli tarkoitus saada julkiseksi ensimmäisen vuosipuoliskon aikana. Tämä tavoite ei toteutunut. Tavoite on edelleen saada sivut au-ki tänä vuonna, koska omat nettisivut ovat hyvä ja tärkeä tiedotuskanava sähköpostin ja sosiaalisen median rinnalla. Muista pitää yhteystietosi päivitettyinä!

Rannikkojääkärikoulun käy-neiden kurssi no:2 pitää 40-vuotiskokouksen Suomenlinnan upseerikerholla 4.9. Tämän

ESA ÄITÖKALLIO

Vaasan rannikkojääkäripataljoonan seppeleen laski kom Sami Jaakkola varusmies-edustajan kanssa.

Rannikkojääkärikilta ja Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys

VALTERI VINE

Rannikkojääkärikillan ja RannJP:n perinneyhdistyksen edustajat järjestymässä pienimuotoiseen tilaisuuteen Upinniemessä Teikarin päivänä 5.7.2020.

lisäksi on tiedossa, että 7. kurssi kokoontuu 5.9. ja 1. kurssi myöhemmin syksyllä. Kaikkiin koostumisiin on tulossa yli puolet kunkin kurssin valmistuneista. Hienoa! Kurssitapaamiset ovat mielestäni erinomainen osoitus Rannikkojääkärihengen toteutumisesta – kuin päivääkään ei olisi kulunut edellisestä näkemisestä.

Sininen Reservi

Rannikkojääkärit ovat edelleen hyvin edustettuna Sininen Re-

servi ry:n hallituksessa. Allekirjoittanut valittiin Harri Hahkan tilalle hallituksen jäseneksi ja kiltamme pitkäaikainen jäsen sekä puheenjohtaja Antti Rautainen valittiin toiselle kaudelle Sinisen Reservin puheenjohtajaksi. Onnittelut Antille ja Harrille kiitokset edustamisesta!

Haluatko osallistua enemmän?

Haluatko osallistua järjestelyihin, toimintaan tai muuten vain auttaa aika ajoin? Ehkä sinulla

on ajatuksia uudesta tekemisestä? Älä jää tuleen makaamaan, vaan ota yhteyttä!

Pitäkää huolta itsestänne ja läheisistänne! Voimaa ja jaksamista – tämäkin päättyy aikaan!

En gång Kustjägare – Alltid Kustjägare! Kerran Rannikkojääkäri – aina Rannikkojääkäri

Petri Käyhkö

Puheenjohtaja, Rannikkojääkärikilta

Huomionosoituksia

ESA AITTOKALLIO

Rannikkojääkärimitalin veljeskunnan suurmestari ev evp Anders Gardberg luovutti jo aiemmin myönnetyn kultaisen rannikkojääkärimitalin kom Ilja Hakanpäälle Dragsvikin upseerikerholla 3.7.2020. Kuvassa myös killan pj Petri Käyhkö, kultaisen rannikkojääkärimitalin saanut Jarmo Kahala ja hopeisen rannikkojääkärimitalin saanut Esa Aittokallio.

Rannikkojääkärimitalin veljeskunnan suurmestari Anders Gardberg on myöntänyt

rannikkojääkärimitalit, jotka luovutettiin Teikarin päivän juhlatilaisuudessa Dragsvikin upseeri-

kerholla 3. heinäkuuta, seuraaville henkilöille:

- kultainen rannikkojääkärimitali – Jarmo Kahala, Harri Koponen (ei läsnä)
- hopeinen rannikkojääkärimitali: Esa Aittokallio, Patrick Hjelt (ei läsnä), Arto Karppinen (ei läsnä)
- pronssinen rannikkojääkärimitali – Harri Hahkala, Severi Virolainen, Jussi Arantola (ei läsnä)

JORMA TIURA

Teikarin päivän juhlallisuuksissa Dragsvikin upseerikerholla 3.7.2020 luovutti VAARANNJP:n komentaja kom Sami Jaakkola pataljoonan korkeimman huomionosoituksen eli pienoislipun PUPS:n tehtävät jo jättäneelle komkapt Tuomas Syväselle.

Rannikkojääkärikilta onnittelee lämpimästi huomionosoituksen saaneita!

Koronakesän kuulumisia

AIMO LAAKSONEN

Tekijämiehet Turusta, Mika Seppänen ja Sami Kivilähde.

Upinniemen varuskunnan suojautuessa muiden varuskuntien tapaan Suomea kurruttavalta pandemialta myös yhdistysten ja sidosryhmien toiminta keskeytyi. Kesäkuun alussa kotivaruskunta avautui osittain ja yhdistysten toiminta rajallisten liikkumisrajoitusten kerä sallittiin. Ehkä se päivä vielä sittenkin paistaisi rantakallioille.

Ramsön saarella sijaitsevan perinteikkään majan saunarakennuksen sisäremontista oli laadittu suunnitelmia moneenkin ”klubi askin” kanteen sillä olihan viime remontista aikaa yli 20- vuotta.

Kesäkuun viimeisenä päivänä Ilja Hakanpään ja allekirjoittaneen toimesta purettiin pesuhuone ja sauna hirsipinnalle sekä tyhjennettiin löylyhuone kaikesta irtaimesta.

Aamulla suoritettiin ensimmäinen kaluston ja materiaalin siirto saareen Erkkilän Markon alaisten joukkojen toimesta ja kyytejä riitti sitten enemmänkin. Näistä kaikista Rannikkojääkäripataljoonan Perinneyhdistys esittää nöyrän kiitoksen.

Puolenpäivän aikoihin saareen rantautuivat remontin varsinaiset tekijät Turun suunnalta eli Seppäsen Mika ja Kiviläh-

teen Sami. Pikaisten tervehdysten jälkeen sirkkeli alkoi laulaa ja naulapyssyn suhina täytti saunatilaa.

Majaisäntä poistui saarelta illan hämyssä elpymään, nuorukaisten jäädessä pitämään toisilleen seuraa.

Torstaiaamu valkeni uuden materiaaliuormen muodossa ja homma jatkui. Päivällä pidettiin sentään pieni tauko ja nautimme keittiömestarin loihtiman lounaan. Työtä riitti, mutta kellosta tuntui loppuvan tunnit. Allekirjoittanut kuljetettiin kotiin illan hämyssä valmistautuman Rannikkojääkärin perinnetilaisuuteen Tammisaarella. Lämminhenkinen tilaisuus, kiitos sii-

AIMO LAAKSONEN

Kyllä tohrimme sanoa, jotta me ooma sen tehneet.

tä kuuluu Vaasan Rannikkojääkäripataljoonannalle. Joidenkin juhliessa turkulaiset jaksoivat painaa pitkää päivää, mutta joskus heidänkin oli annettava periksi. Päivän kääntyessä iltaan väsyneet, mutta onnelliset rakentajat matkasivat kotia kohti.

Suorittavaa ja siivottavaa jäi

vielä yllin kyllin. Tässä vaiheessa esille nousivat jälleen remontin alullepanijat eli Ilja ja Aimo. Säättöä, sovittelua ja sopimista riitti, mutta jäljet puhukoot puolestaan.

Ensimmäisen käyttäjän kommentit aina kiinnostavat ja ainakin Nurmela Pentti seura-

laisineen antoi positiivisen palautteen. Pena tunnetaan korrektina herrasmiehenä. Pohjalaisittain sanottuna: ”Kyllä tohrimme sanoa, jotta me oomaisen tehneet”.

Menossa mukana:

Mika Seppänen, Sami Kivilähde, Ilja Hakanpää, Aimo Laaksonen

Rannikoprikaati, Rannikkojääkäripataljoonan perinneyhdistys ry ja Rannikkojääkärikilta ry kutsuu Teidät, perheenne ja ystävänne Upinniemeen.

Talvisodan muistoja ja adventin lauluja -konserttiin

Upinniemen Merikappeliin 1. adventtisunnuntaina 29.11.2020
klo. 18:00 – 20:00. Glögitarjoilu alkaen klo. 17:00
Konsertissa esiintyvä kuoro varmistuu myöhemmin.

Ilmoittautuminen tapahtumaan 25.11.2020 mennessä osoitteessa: <https://merikappeli.com>

Merikappeli sijaitsee sotilasalueella ja jokaisella tulijalla tulee olla asianmukainen vierailulupa. Ilmoittautuminen oikeuttaa pääsyyn Upinniemen varuskuntaan. Saapuessanne varuskunnan portille ilmoittakaa liikennevartiolle osallistuvanne konserttiin ja esittääkö pyydettyä henkilöllisyystodistus. Parkkipaikkoja Merikappelin edustan lisäksi on varuskuntaruokalan ja sotilaskodin läheisyydessä.

Tilaisuuden järjestämisessä seuraamme COVID-19 tilannetta ja noudatamme viranomaisohjeistuksia.

Upinniemen Merikappeli
Upinniemen Rantatie, 02470 Upinniemi

Lisätiedot: Esa Aittokallio p. 040-5869 061
esa.aittokallio@gmail.com

Käsiohjelma 5 euroa.

Hangon Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Jarmo Valtimo
Metsäkannaksentie 32
10940 HANKO
0405647695
jarmo.valtimo@gmail.com

Helsingin Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Marko Vuorinen
Haahkatie 6 A 10, 00200 Helsinki
0400 902737
marko_vuorinen@hotmail.com

Kotkan Rannikkoalueen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Aapo Tokkola
045 169 0988
aapo.tokkola@gmail.com
Yhdistyksen postiosoite:
Koulukatu 2 as 4, 48100 Kotka
kotra.pery@gmail.com

Kymen Laivastokilta

Puheenjohtaja Tapio Riikonen
Piispankatu 11 as 23, 49400 Hamina
050 540 5417
tapio.riikonen@elisanet.fi

Kymenlaakson Rannikonpuolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka,
0440 837 846
esa.tervio@luukku.com

Laatokan puolustuksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Ilpo Kaislaniemi
Hovioikeudenkatu 4 A 23
20500 Turku
0400 712086
ilpo.kaislaniemi@gmail.com
Sihteeri Kyösti Rantanen, Turku
0400 825 346
kyosti.rantanen@gmail.com

Laivaston kilta

Puheenjohtaja Pentti O. Niskanen,
Hiidenkuja 6, 21600 Naantali
040 7169871
pentti.o.niskanen@gmail.com

Laivaston Sukeltajakilta

Puheenjohtaja Tapani Korhonen
Olofsborg 13 A, 10710 Snappertuna
040 558 3194
tapanikorhonen@kolumbus.fi
tapani.korhonen@kotikone.fi
www.laivastonsukeltajakilta.fi

Meripuolustussäätiö

Asiamies Arno Hakkarainen
Helenankuja 4, 01400 Vantaa
arno.hakkarainen@srs.fi

Meriupseeriyhdistys

Puheenjohtaja
Kommodori Veli-Petteri Valkamo
Sihteeri
Kapteeniluutnantti Jukka Rannikko
045 841 3070
sihteeri@meriupseeriyhdistys.fi
Majajaosto Kommentaja Pasi Puoskari

Merivoimat

Merivoimien esikunnan viestintä
puh. 0299 800
pao.navy@mil.fi

Merivoimien tutkimuslaitoksen perinneyhdistys

Puheenjohtaja Erkki Laurila
0500 431 334
ellexi@elisanet.fi
Sihteeri Kaarina Saarto
PL 5, 20240 TURKU
kaarina.saarto@mil.fi

Miinanraivaajakilta

Puheenjohtaja Tatu Virta
Kirkkorvontie 21, 21250 Masku
050-5947144, taj.virta@gmail.com
Sihteeri Jorma Nieminen
Pietarinkatu 3 C 27, 20320 Turku
040-7181073
jorma.nieminen@outlook.com

Pirkanmaan Meripuolustuskilta

Puheenjohtaja Timo Valli
Kastepolku 2, 14200 Turenki
040 833 7213, timo.valli@tut.fi

Pohjanlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Teuvo Roden
Pietarsaarencatu 2 A 3, 65350 Vaasa
0500 665 413
teuvo.roden@netikka.fi

Pohjanlahden Merivartiokilta

Puheenjohtaja Timo Häyhä
timo.hayha@gmail.com
www.merivartiokilta.fi

Rannikkotykiästä Opistoupseerit

Puheenjohtaja Tatu Vartiainen
Ojahaantie 11 B 25, 01600 Vantaa
02 998 00, 0400 959370
tatu.vartiainen@mil.fi

Rannikkosotilaskotiyhdistys

Puheenjohtaja Maritta Sariola
Esplanadi 120 B 21, 10900 Hanko
050 302 6435
sariolamaritta@hotmail.com

Rannikkojääkärikilta

Puheenjohtaja Petri Käyhkö
PL 102, 00141 Helsinki
petri.kayhko@kotikone.fi

Rannikkojääkäripataljoonan perinneyhdistys

Puheenjohtaja Kurt Kokko
040 571 6411
kurt@kokot.fi

Rannikkotykiästä perinneyhdistys

Puheenjohtaja Johanna Pakola
Pryssinkatu 13 as 29
20320 Turku
+358 40 588 4231
johanna.pakola@gmail.com
www.rannikkotykiasto.fi

Rannikkotykiästä säätiö

Valtuuskunnan puheenjohtaja
Timo Kohtamäki
Hallituksen puheenjohtaja
Juha Kilpi
asiamies Heikki-Ilari Hirvonen
asiamies.rt-saatio@elisanet.fi

Rannikkoupseeriyhdistys

RP-lehden julkaisija
Puheenjohtaja
Kommodori Auvo Viita-aho
aiovovii@gmail.com
sihteeri Jarmo Valtimo
040 564 7695
jarmo.valtimo@rannikonpuolustaja.fi

Rannikon Puolustajain kilta

Puheenjohtaja Esa Tervio
Kotilotie 6, 48310 Kotka
0440 837 846
tervioesa@gmail.com

RT-kerho johtorengas

Puheenjohtaja Toni Aalto
040 311 3348,
toni.aalto@iki.fi

Selkämeren Rannikkokilta

Puheenjohtaja Ravo Sarmet
Kolhantie 134 b, 26510 Rauma
040 562 8182
ravo.sarmet@dnainternet.net

Sininen Reservi ry

Puheenjohtaja Antti Rautiainen
Solbackantie 22, 02880 VEIKKOLA
050 5561825, antti@rautainen.fi
Sihteeri Kai Kaksonen
050 545 5421
kai.kaksonen@gmail.com

Suomenlahden Laivastokilta

Puheenjohtaja Lars Eklund
Markkinatie 5 E 56, 00700 HELSINKI
0440 955558
larseklund@kolumbus.fi

Suomenlinnan Rannikko-rykmentin perinneyhdistys

Puheenjohtaja Tuomas Alanko
tuomas.alanko@gmail.com
puh: 045 142 8449
Sihteeri Katariina Ilves
Sandelininkatu 13 A 3, 05800 Hyvinkää
katariina.ilves@luukku.com

Suomenlinnan Rannikkotyökistökilta

Puheenjohtaja Kristiina Slotte,
Merivirta 16 as 7, 02320 Espoo
050 525 0022
kristiina.slotte@gmail.com
www.rt-kilta.net

Suomi Merellä -säätio

Asiamies ja sihteeri Jyrki Myllyperkiö
050 5520244,
sihteeri@suomimerella.fi

Turun Laivastokilta

Puheenjohtaja Jarmo Holm
Kreivinkatu 3 A, 21100 Naantali
040 0524253
jarmo.holm@turunlaivastokilta.net

Turun Rannikkotyökistökilta

Puheenjohtaja Mika Koivunen
Rauhankatu 23 H 78
20100 Turku, 050 541 7828
puheenjohtaja@turunrtkilta.fi

Turun Rannikkotyökistö-rykmentin Perinneyhdistys ry

Puheenjohtaja Pasi Kataja
Vimppankuja 11, 20540 Turku
rtperinne@gmail.com,
www.turrrt.fi

Turun Reservimeriupseerit

Puheenjohtaja Heikki Laiho
Linnankatu 11 a 3, 20100 Turku
0400 520 620, heikki.laiho@turunreservimeriupseerit.fi

Vaasan Rannikkopatteriston perinneyhdistys

Puheenjohtaja Kari Lehtimäki
Västaräkinkatu 8C 65320 Vaasa
GSM 041 432 1269
Kari.lehtimaki@gmail.com
Sihteeri Harri Keväri
harri.kevari@mil.fi

Rannikon Puolustajan teemat

- 4/2020 Merivoimien kokemuksia Koulutus2020
1/2021 Harjoitustoiminnalla suorituskykyä

Tapahtumakalenteri 2020

- 29.11. Talvisodan muistoja ja adventin lauluja -konsertti
Upinniemen Merikappelissa. (s. 93)

Helsingin Miinanraivaajakillan kokous joka kuukauden toinen tiistai klo 13.00 ravintola White Ladyssa.

www.rannikonpuolustaja.fi

MILCON

Valmis vaativien kumppaneiden haasteisiin

Kaapeloinnit, johtamisjärjestelmät ja sähkömekaaniset kokoonpanot ketterästi ja kustannustehokkaasti – rautaisella ammattitaidolla.

Comrod HF-luuppientenni
Aluksiin ja ajoneuvoihin

**Lue lisää:
milcon.fi**

**info@milcon.fi
010 239 2170**

Patria

**Kun kaiken on
pakko toimia.**

